Inc.-142

Exempla ſacre ſcripture.

¶ Incipiunt exempla ſacre ſcripture ex vtro
qꝫ teſtamento ſecundum ordinem litterarū colle=
cta. et primo de Abſtinentia.

P Recepit dn̄s ade dicēs: ex omni ligno
paradiſi comedes. Geneſis. ii.
¶ In quo etiā abſtinētia cōmēdat. cū
dn̄s noluit hoiez vti oī cibo: etiam in paradiſo.
Moiſes cum domino in monte. xl. diebus ⁊. xl.
noctibus/. quod neqꝫ manducauit neqꝫ bibit. Ex=
odi. xxiiii.
Ex quo patet ꝙ abſtinentia eſt bona diſpoſitio
ad capiendas reuelationes diuinas: ⁊ ꝙ homo re
fectus diuina reuelatione/ ſolet conſolationes cor
porales abhorrere.
¶ Filijs iſrahel precepit domin⁹ a multis cibis
abſtinere. Leuitici. xi.
Vir ſiue mulier cū votum fecerint dn̄o/ ⁊ ſancti
ficent̄ et ſe voluerint dn̄o conſecrare: abſtineant a
vino ⁊ oī qd̄ inebriare poteſt. Numeri. vi.
Uxori manne filiū liberatorē populi cōcepture
angel⁹ apparens. abſtinentiā indixit Iudicū. xiii.
¶ Philiſtei tempore hely debellauerūt filios iſ=
rahel vna vice: ⁊ altera vice archa dn̄i fuit capta.
poſtea tertia vice congregati ſunt philiſtei ſub ſa=
muele. Sed filij iſrahel ieiunauerunt die. illa at=
qꝫ dixerunt. tibi peccauimus dn̄e. ⁊ ſequitur ꝙ ceſi
ſunt philiſtei a filijs iſrahel. i. Regum. iiii. ⁊ vii.
¶ Filij iſrahel de. xi tribubus debellati ſunt a
filiis beniamin: poſtea ieiunauerunt et fleuerunt
die illa coram domino. et ſic in illos preualuerunt

Judicum.xx.

¶ Populus iſrahel erat in caſtris eſuriens: et nullus comedit de melle/niſi ionathas filius ſaul .i. Regum.xiiii.

Tenuis cibus ſufficiebat helye: qui petit a vidua ſarrapte pauxillum aque et bucellam panis .iii. Regum.xvij.

¶ Et nota ibi pauerunt eum corui bis in die. angelus etiam domini attulit helye panem triticeum/et vas aque.iii.regum.xix.

Achab etiam audiens comminationem ſibi factam a domino poſt mortem naboth/per helyaz: operuit cilicio carnem ſuam et ieiunauit/et dormiuit in ſacco:et ambulauit demiſſo capite. propter quod deus ſententiam et penanz ſibi cōminataz: temperauit. iii.Regum.xxi.

¶ Congregati ſunt filij iſrahel/⁊ filij amon/⁊ cū eis filij ydumei:vt pugnarent contra ioſaphat regem iudeoruz. quod ille audiens:predicauit ieiunium in vniuerſa iudea:et ſequitur ꝙ ipſe victoriā obtinuit.ii. Para.xx.

Et deus ordinauit ꝙ omnes qui petituri erant a domino:vt viam rectam et proſperam daret eis: ꝙ ieiunarent et orarent Unde ſequitur. ieiunamꝰ et oramus deum noſtrum et per hoc euenit nobis proſpere.i.Eſdre.viii.

¶ Rogaturus neemias artharxerſem regez pro ciuitate ſua vt repararentur muri eius:dicit de ſe ipſo ieiunabā ⁊ orabā ante faciē dei celi Neemie.i.

Conuenerant filij in ieiunijs et ſaccis/et confitebantur peccata ſua. Neemie.ix.

¶ Thobias cum audiſſ3 vnū de filijs iſrahel iu-
gulatum reliquit prandium bonuz. ⁊ venit ad cor
pus ſepeliendum ieiunus. Tho.ii.
Angel⁹ enī dixit thobie iuniori : bona ē oratio
cum ieiunijs et elemoſinis. Thobie. xii.
¶ Audientes filij iſrahel terribilem potentiam
holofernis humiliauerunt aīas ſuas ieiunijs et
orationibus Judith.iiii.
Et iudith que noluit veſci de cibis holofernis
ipſum occidit et populum ſuum liberauit Judith
xii.et.xiii.
Heſter locutura regi/dixit mardocheo:congre-
ga omnes iudeos quos reperis in ſuſis et orate
pro me.nō cōmedaris neq3 bibatis in tribus die-
bus et tribus noctibus:et ego cum ancillis meis
ſimiliter ieiunabimus.Heſter.iiii.
¶ Daniel et ſocij eius propoſuerūt.ī corde ſuo ne
pollueretur de menſa regis : et ſequitur ꝙ pue-
ris illis deus dedit ſcientiā in oī verbo Daniel.i.
Itē daniel dicit de ſeipſo:poſui faciē meā ad dn̄3
deum meum rogare ⁊ deprecari in ieiunio ſacco ⁊
cinere et tunc percepit reuelationez ſpecialē de in-
carnatione et paſſione xp̄i.Danielis.ix.
¶ Item daniel iterum dicit de ſeipſo : ego daniel
lugebā triū ebdomadaꝝ dieb⁹:panē deſiderabilez
non comedi.Danielis.x.
Eleazar vir etate prouect⁹ maluit occidi: ꝙ̄ car
nes comedere porcinas.ii.Macha.vi.
¶ Contigit ſeptē fratres cū matre a rege cōpelli
ꝯtra legē carnes porcinas comedere.illi aūt ma-
gis mortem crudeliſſimā elegerūt.ii.Macha.vii.

¶ De beato Johãne baptiſta dicitur: ꝙ cibus eiꝰ erat mel ſilueſtre et locuſta Mathei.iii.
Unde de eo dicebat chriſtus. Uenit iohannes non manducans neqꝫ bibens. Mathei.xi.
Saluator ieiunabat.xl.diebus.⁊.xl. noctibus poſtea eſuriebat. Mathei.iiii.
¶ Abſtinẽtia multũ valet ad hoc ꝙ homo poſſit faciliter ieiunare et vigilare. Nam poſt cenã increpauit dñs diſcipulos ſuos dicens. non potuiſtis vna hora vigilare mecum. Mathei.xxvi.
¶ Mittens dominus diſcipulos ſuos ad predicandum iuſſit / vt in quamcunqꝫ domum intrarent edentes et bibentes q̃ apud illos ſunt: et hoc ꝙ cõibus cibis contenti eſſent: et non quererent magis delicata. Luce.x.

¶ De acceptione munerum.

¶ Acceptio munerum eſt deſtanda. vnde abrahã noluit accipere munera que obtulit ſibi rex ſodomorũ. licet ipſe optime meruiſſet Geneſis.xiiii. qñ reuerſus eſt Abraham a cede quattuor regum.
Munus obtulerũt filij iſrahel ad opus tabernaculi dei ĩ tanta quantitate: ꝙ iuſſit dñs moiſi ꝙ nullus viterius aliq̃d offerret. Exodi.xxxvi.
Mercedem iniquitatis amauit balaam: et iuit cum nunciis balach / qui diuinationis preciuꝫ habuerunt in manibus ſuis. Numeri.xxii.
¶ Aoth munera obtulit regi moab eglon: et poſtea ſecrete loquens cum eo percuſſit eum ⁊ occidit Judicum.iii.
Samuel cõſtituit duos filios ſuos iudices iſrl qui declinauerunt poſt auaritiaꝫ et peruerterunt

iudicium.i.Regum.viii.
¶ Samuel ait.xx. annis regnauit ſuper iſrahel et nunq̄ legit munera accepiſſe.i.Regum.xii.

Rex ſyrie benedab fedus habebat cum baaſſa rege iſrahel/ſed ꝓpter munera q̄ miſit ei aſa rex iuda rupto federe cum baaſſa:grauiter eū impugnauit.iii.Regum.xv.

Naaman ſyrus fuit ab heliſeo/a lepra gratis mundatus.⁊ q̄a gieſi ab eo accepit munera : ideo fuit etiam percuſſus lepra.iiii.Regum.v.

¶ Miſit rex babilonis lr̄as ⁊ munera ad ezechiā et letatus eſt in aduentu eorū ezechias. Et nota ibi quō diſplicuit dn̄o ꝓpter hoc.iiii.Regum.xx.

Daniel contēpſit munera ſibi a rege oblata/ quando dixit ſint munera tua tibi. ⁊ dona tua alteri da.Daniel.v.

¶ Propter munera quedā que dedit iaſon ambicioſus regi antiocho:obtinuit ſummū ſacerdotiū cum antē miſiſſet pecuniā ꝑ menelaū regi ipſe eū ſupplantauit:et pricipatū obtinuit: q̄a ſuppoſuit iaſoni argenti trecenta talenta.ii.Macha.iiii.

Cupiēs ſummū ſacerdotiū optinere alchimi⁹ proditor ⁊ detractor:obtulit demetrio regi coronā auream et quedam alia.ii.Macha.xiiii.

¶ Milites cuſtodientes ſepulchꝛuz xp̄i accepta a iudeis pecunia dixerunt q̄a diſcipuli ipſum furati ſunt cū dormirent.Mathei.xxviii

Judas accepta pecunia a iudeis ipſū chꝛiſtuz tradidit eis.Mathei.xxvi.

Cū vidiſſet ſimon q̄ ꝑ impoſitionez manuum darent ſpiritū ſanctū:obtulit eis pecuniā dicens

date michi hanc poteſtatē. Actuum. viii.
¶ Dominus cōquerit̄ ꝑ iſaiam / dicens: pricipes tui infideles: ſocij furum: omnes diligūt munera ſequuntur retributiones. iſaie. i.
Et nota quicq̄d pōt aptari ad auaritiam. etiā poteſt fieri de acceptione munerꝫ: q̄a vnū vicium ē (ꝑpter alterum
De auaritia
¶ Auaritiaꝫ pluſq̄ aliud viciū dn̄t odire prelati principes: et iudices. ideo ſignāter dixit illud ca. de iudicibus. q̄a auaritiam commiſerunt. Exodi xxiiii. Omnia poſita in precedenti capitulo: pn̄t etiā ad iſtam materiam reduci.
De affectione carnali.
¶ Moyſes diſtribuit. xii. boues et ſex plauſtra. quos obtulerunt principes filiorꝫ iſrahel. ſed nō dedit caath. lꝫ ei eſſent magis propinqui. Nu. vii.
Moriturus moyſes / ſollicite dn̄m rogauit vt populo iſrahel de duce idoneo prouideret. nulluꝫ tn̄ de genere ſuo nominauit. Numeri. xxvii.
¶ Diſtribuens ioſue terraꝫ filijs iſrahel / ita puā portionē dedit illis: q̄ ipſi de hoc fecerunt q̄relā. Sed nota ibidē reſponſum. Joſue. xvii.
¶ Audiens hely morteꝫ duorꝫ filiorꝫ ſuorꝫ in prelio nō multum videt̄ curaſſe. ſed cū audiret archā dn̄i captā cecidit de ſella ⁊ mortu⁹ eſt. i. Regū. iiii
Qn̄ dauid nimis fleuit. abſalō occiſuꝫ. dixit ei iacob / q̄ nō tm̄ doluiſſet ſi totū exercitū ꝑdidiſſꝫ. iii Regum. xix.
Euntibus iudeis ad ꝓliū contra mechanorem erat eis pro vxoribus ⁊ liberis minor ſollicitudo ꝑ ſanctitate autem templi: maximus et primus

timor. i. Macha. vii. et. ii. Mach. vltimo.

¶ Loquente ieſu turbis: dixit ei quidaz/ecce mater tua. Nota reſponſum. Mathei. xii. Luce. viii

Petente matertera ſecundum carnem. rñdit ei ita dure: ac ſi oino ei aliena fuiſſet. Mathei. xx:

¶ Quãuis beatus iacobus ⁊ iohannes fuiſſent maxime ſanctitatis: nulli tñ eoꝝ cõmiſit chriſtus curam eccleſie generalem ſed petro: qui ſibi carnaliter non attinebat. Jo. xxi. Math. xvi.

Apoſtolus dixit ad. Gal. i. cũ aũt placuit ei q̄ me ſegregauit. ⁊c. Et ſeq̄t: q̄ nõ acq̄eui carni. ⁊c.

De angelis bonis

¶ Angeli boni Abrahe apparuerunt: et erga eũ familiariter ſe habuerũt. Geneſis. xviii.

Angeli apud. Loth hoſpitati. quaſi piam ei violentiam facientes: de graui periculo extraxerunt. Geneſis. xix.

Angelus domini prohibuit. Abrahaz ne filiũ ſuum immolaret: et magna ei ꝑpter obedientiaz ſuam repromiſit. Geneſis. ii.

¶ Angelus domini preceſſit caſtra filiorum iſrael quando exierunt de egypto. Exodi. xxiii.

Unde Exodi. xxiii. dicitur: ecce mitto angeluz meum qui precedat te: et cuſtodiat in via: ⁊ introducat ad locum quem paraui.

Angelus apparens Gedeoni. confortauit ac animauit eũ ad liberationem populi. Judiciũ. vi

¶ Heliam fugientem reginam Jeſabel: angelus domini confortauit et nobili cibo eum refecit. iii. Regum. xix.

Judas machabeuset qui cũ eo erant/rogabãt

dn̄m vt bonū angelum ad ſalutem mitteret. Et ſe quitur et precedens eos apparuit eques in veſte candida. ii. Macabeoꝝ. xi.

¶ Ad annunciandum xp̄i et Johannis baptiſte conceptionē miſſus eſt angelus gabriel. Luce. i. Et nato domino ibidem: angelus dn̄i paſtoribus annunciauit.

Angelus dn̄i legitur tribus vicibus Joſeph apparuiſſe. ſcꝫ ante natiuitatem dn̄i. Mathei. i. dicens: noli timere accipere mariā coniugē tuam et poſt adorationē magorum. Mathei. ii. Surge accipe puerū. Tertio poſt mortē herodis: ibidē dicens: accipe puerū et matrem eius: ⁊ reuertere.

¶ Poſt temptationē chriſti: angeli acceſſerunt ad xp̄m et miniſtrabant ei. Mathei. iiii.

Angeli apparuerunt in reſurrectione dn̄i.

¶ Item in eius aſcenſione: ſicut patet et euangelio: principes ſacerdotum et omnes qui cum eis erant / in iecerunt manus in apoſtolos: et poſuerunt eos in cuſtodiam.

¶ Angelus autem domini de nocte apparēs eis eduxit eos de cuſtodia publica. Actuū. v.

Angelus domini eduxit petrum ð carcere herodis. Act. xii.

¶ Herodes rex ſedebat pro tribunali: popul⁹ aūt acclamabat voces dei et nō hois: cōfeſti percuſſit eum angelus domini et expirauit. Act. xii.

De angelis malis

¶ Angeli mali ſunt in poteſtate dn̄i: et ipſo permittente / opantur q̄cq̄d operantur. Unde dictuꝫ eſt ſaul / ſpūs mal⁹ exagitabat te. i. Regum. xvi.

¶ Demon occidit ſeptem viros ſare filie ipſius raguel. Sed per angelū raphaelem fuit eiectus Thobie. vii. et viii.

¶ Super animalia et filios ⁊ propriū corpꝰ Job potuit in eū demoniū: quātū ꝑmiſit dn̄s. Job. i.

Spiritus malus facit hominem immundum: vt patet in illis duobus demonibus in ſepulchris habitantibus: et demones ab eis expulſi/ petebāt vt poſſent porcos ſubintrare. Mathei. viii. et Luce. viii.

Item demonium fecit hominem cecum et mu-tum. Mathei. xii. et luce. xi.

Item filium viri de turba apprehendit: et fecit eum ſtridere dentibus / et ſpumare et frequenter eum in ignem et aquam miſit: vt perderet euȝ. Lu-ce. ix. mathei. ix.

¶ Poteſtateȝ autem eorum paruam eſſe, probat illud exemplū: qꝛ nec in porcos: niſi de licentia dei poterant intrare. mathei. octauo. et luce. x.

Dn̄s prohibuit diſcipulis ne de hoc gauderēt qꝛ ſpiritus maligni ſubiacebant eis nec magnuȝ deberent reputare. Luce. x.

¶ Volentes iudeoꝝ exorciſte demoniū noīe ieſu quem paulus predicabat adiurare: reſpoudit eis demon et dixit: ieſum noui/ et paulum ſcio. Sed vos qui eſtis? et inſiliens vulnerauit eos egregie ita vt ipſi fugerent vt patet. Act. xix

¶ De audientia.

¶ Locutns eſt Aaron oīa verba dei que dixe-rat dominus ad Moyſen. ac credidit populꝰ iſrl' et proni adorauerunt. Exodi. iiii.

Dixit moyſes corā dn̄o: filii iſrahel nō me audiunt ⁊ quomodo audiet pharao? Exodi. vi.
¶ Cunctus populus dixit moyſi vna voce: omnia que locutus eſt dn̄s faciemus Ibidem. xxiiii.
Eglon rex moab ſedebat ineſtiuo cenaculo. dixitq; ad eum aoth verbuȝ dei habeo ad te. qui ſtatim ſurrexit de throno. Prius enī dixerat verbuȝ ſecretū habeo ad te. Rex autē ille non mouit ſe. ſȝ cum dixit verbū dei de throno ſurrexit: quaſi reuerentiam exhibens verbo dei. Judicum. iii.
¶ Achab rex iſrahel noluit audire micheaȝ prophetā dn̄i: quia non prophetauit ei niſi maluȝ. Et nota que ſequuntur ibidē. iii. regum. xxii.
¶ Eſdras legit in libro legis de mane vſq; ad medium diem: et aures omnis populi erant erecti ad librum. Et ſequitur poſt: ⁊ fleuit oīs populus cuȝ audirent verba legis. ii. Eſdre. ix.
¶ Reſpondens Job domino dixit: auribus audiui te. nunc oculus meus videt te: idcirco ago penitentiam Job. xlii.
Factū eſt verbū dn̄i ad hieremiam / dicens: noli ſubtrahere verbum: ſi forte audiant / et reuertatur vnuſquiſq; a via ſua mala. ⁊c. Hiere. xxvi.
Dixit dn̄s ad ezechiam: vade ad dn̄m iſrahel: ⁊ loq̄re verba mea ad eos Et ſequitur dn̄s iſrahel noluit audire Ezechie. iii.
¶ Maria magdalena audiuit verba xp̄i. et ideo xp̄us ad eam dixit. maria optimam partē elegit: que non auferetur ab ea. Luce. x.
¶ Dn̄s in fine ſermonis in monte / dixit: omnis q̄ audit verba mea ⁊ facit ea: aſſimilatur viro ſapiēti

Mathei.vii.et Luce.vi.
¶ In alio ſermone quando extollens vocem queдam mulier dixit: beatus venter qui te. &c. respōdit xp̄s. quinimo beati qui audiunt verbuꝫ dei et cuſtodiunt illud. Luce.xi.
Audito ſermone petri in die penthecoſtes poſt aduentuꝫ ſancti ſpiritus cōpuncti ſunt corde: & baptiſati ſunt circiter tria milia hoīꝫ. Actuū.ii.
Apoſtoli conuocatis diſcipulis dixerunt. non eſt equum nos relinquere verbum dei/et miniſtrare menſe Actuum.vi.
Dn̄s per iſaiā dicit p̄dicatoribꝰ clama: ne ceſſes quaſi tuba exalta vocē tuaꝫ. Jſaie.lviii.
Jtē Jone dicit: ſurge & vade in niniuē: & predica in ea predicationē quā loquar ad te. Jone.i.
¶ Jtem marci.xvi. Euntes in mundum vniuerſū predicate euangeliū omni creature.
Paulus excitans thimotheuꝫ dicit. predica verba iuſta oportune.ii.ad Thimotheū.iiii.
¶ Sed ſunt multi ſicut Cain: qui audiens deū ſe increpantē quaſi concidit vultus eius: qꝛ ꝯcepta iniq̄tate mīme ceſſauit nec poſt mortē fratris dn̄o eū interrogante/penituit: ſed deſperauit. Gen̄.iiii.
Jtē ſodomite q̄s dn̄s pie monebat dicēs: nolite q̄ſo fratres mei nolite hoc malū facere: & illi cōtumaciter ſibi reſponderunt. vt patet Gen̄.xix.
¶ Jtem rex ieroboaꝫ noluit conſilio ſenū acquieſcere ſed conſilio iuuenū: quod accidit ſibi in malum vt patet.iii.Reguꝫ.xii.
Perrexerūt curſores.i.p̄dicatores cū epiſtolis ex regis aſſueri ip̄io/ad vniuerſuꝫ iſrahel & iudeā

dicentes. reuertimini ad dominum deum Abrahā et iſaac. ii. Para. xxx.

¶ Bonum conſilium dedit daniel nabuchodonoſor regi dicens.: conſiliū meū tibi placeat: et peccata elemoſinis redime. Danielis. iiii.

Mathatias moriturus filios ſuos exhortatus eſt ad agendū viriliter pro lege. i. Macha. ii.

¶ Item iudas macabeus exhortabatur populuꝫ ſuum contra hoſtes pugnaturus: ſermonibus bonis et ſingulos armauit non clipei et haſte munitione: ſed ſermonibus optimis ⁊ exhortationibus . ii. Machabeo. xv.

Dn̄s per viſionem dixit paulo: noli timere / ſed loquere: et ne taceas. Actuum. xviii.

Itē paulus de aſia receſſurus dixit maiorib⁹ natu. per trienniū non ceſſaui die ac nocte: cuꝫ lachrimis monēs vnumquēqꝫ veſtrum. Actuum. xx.

¶ De adoratione.

¶ Cum eleuaſſet oculos Abraham tres angelos id eſt perſonas in diuinis adorauit. vt patet. Geneſis. xviii.

Fornicatus eſt populus filiorum iſrahel cum filiabus moab: que eos ad adorandum deos ſuos perduxerunt. Nume. xxv.

¶ Non ſuffecit regi achab / vt ambularet in peccatis zoroboam: ſed inſuper ſeruiuit baal ⁊ adorauit eum. iii. Regum. xviii.

Sennacherib rex aſirioruꝫ adorauit in templo neſrach deū ſuum: et duo filij eius percuſſerunt eū gladio et occiderunt eum. iiii. Regum. xix.

¶ Manaſſes rex iuda erexit baal aras: et adora-

nit omnē militiam celi.iiii.Regum.xxi.
¶ Nabuchodonoſor fecit ſtatutā aureā.⁊ p̄cepit
vt omnes eam adorarent.Danielis.iii.
Babilonii/draconem adorauerunt Da.xiiii.
¶ Audientes filij iſrahel:q dn̄s eos viſitaret et
reſpexiſſet afflictionē eorum: adorauerunt proni
in terram.Exodi.iiii.
¶ Moiſi dixit dn̄s:aſcende in montē tu/⁊ aaron
et nadab/et abiu/et.lxx.ſenes iſrahel : et adora=
bitis.Exodi.xxiiii.poſt p̄ceptū decalogi/ non ha
bebis deos alienos:nō adorabis neqȝ coles eos.
Exodi.xx.
Helchana aſcendebat ſtatutis diebus vt ado=
raret deum exercituū in:ſylo.i.Regum.i.
¶ Filii iſrahel reuerſi de captiuitate babilonis
quater in die et quater in nocte confitebantur: et
adorabant dominum deum ſuum Hieremie.ix.
¶ Cum irent oēs filii iſrahel ad vitulos aureos
thobias fugiebat in hieruſalem ad templum dn̄i
et ibi adorabat dn̄m deum ſuum.Thobie.i.
Cum audiſſet Job nunciorū verba dicentium
ſibi perditionem rerum et filiorum:ſurrexit:et cor
ruens in terram adorauit. Job.i.
¶ Quāuis p̄hibitum eſſet ne aliquid peteretur
a deo vel ab hoīe niſi a ſolo rege. Dario. xxx.die
bus. Daniel tn̄ tribus tp̄ibus in die flectebat ge=
nua ſua: et adorabat dominū deum ſuum.Da.vi.
Magi intrantes domum: inuenerunt puerum
cum maria matre eius:et procidentes adoraue=
runt eum.Mathei.ii.
¶ Cum deſcēdiſſet ieſus de monte:ecce leproſus

veniens adorabat eũ dicens:dñe ſi vis potes me mundare. Mathei. viii. et Marci. i.
¶ Cecus natus a deo illuminatus adorauit euꝫ Job. x.
¶ Uidentes diſcipuli dñm poſt reſurrectionem adorauerunt eum. Mathei. xxviii:
¶ Dominus quoqꝫ diabolo dixit. dominum deũ tuum adorabis. Mathei. iiii.
Poſtqꝫ vidiſſet et audiſſet iohannes dei reue: lationes cecidit vt adoraret ante pedes angeli qui ei hec oſtendebat ꝛ dixit ei: vide ne feceris. ꝛc. Et poſt hoc ſequitur deuꝫ adora. Apocal'. xxii.

De adulatione

¶ Chore ꝛ cõplices eius cũ reſtitiſſent aduerſus moiſen et aaron/ ꝛ dixerunt: ſufficiat vobis: quia omnis iſta multitudo eſt filioꝝ ſanctoꝝ: et in ipis ẽ dominus In quo appet qꝫ beniuolentiã populi captabant. Numeri. xvi.
¶ Adoleſcens narrans dauid mortem ſaul ꝛ io= nathe: occiſus eſt de mandato dauid. ii. Regũ. i.
Mali prophete dicebãt achab regi iſrael pro ſpera de bello futuro: ſicut eum velle ſciebant Et ſequitur qꝫ ipſe eſt ibi occiſus. iii: Regũ. xxii.
¶ Uxor amam et amici eius aduertentes peſſi= mum animum eius cõtra mardocheũ/ ſed adulã= tes dixerunt ſibi: iube parare ſibi excelſã trabem in qua ipſe poſtea eſt ſuſpenſus. Heſter. v.
Chriſtus iohannem baptiſtam laudauit / non pñtẽ. Math. xi dans in hoc exempluꝫ qꝫ nullus in preſentia ſua debet laudari.
¶ Phariſei volentes ieſum capere in ſermone

ceperunt eum laudare:et dicere:magiſter ſcimus quia verax es. Math.xxii.

¶ Orator ille terribilis contra paulum a princi-pe ſacerdotum in principio quieſcēs adulatus ē dicens. felici preſuli.rc. Actuum.xxiiii.

De ambitione.

¶ Locutus eſt aaron et maria contra moiſen di-centes:nonne ſimiliter locutus eſt nobis dñs?et per hec verba videntur principatum populi am-bire. Nu.xii.

Chore et complices eius ambientes ad regnū populi:ceperunt populum commendare:moiſen vero et aaron accuſare:dicētes. ſufficiat vobis ꝙ omnis multitudo ſanctoꝝ eſt cure eleuamini ſu-per populum domini. Nu.xvi.

¶ Abimelech filius fratris gedeonis callidus/ ꝓcurauit ſe eligi per amicos ex parte matris ſue ſʒ poſtea peſſīe ſucceſſit vtriſqꝫ.vt ptʒ. Judicū.ix.

Oliua et ficus noluerunt ſupra ligna regnare ſed ramus regnū ꝓſumpſit aſſumere. Similiter contingit in preſumptuoſis. Ibidem.

¶ Suꝑbus aman ſecundus a rege habēs diui-tias multas et honores: nichil ſe habere putabat ꝙdiu mardocheū ante fores regis videbat:cuius mortem ambitio ſecupiebat. ſicut patet Heſter v.

Audiens ſeron/ꝙ iudas cōgregauit eccleſiaʒ fideliuʒ/ait faciā michi nomē:ꝛ gloriabor ī regno et debellabo iudam ſed tamen ipſe cito fugit: a iuda debellatus. i. Macha.iii.

Cū vidiſſet ſimon magus ꝙ per impoſitioneʒ manuū apoſtoloꝝ daret̄ ſpiritus ſanctus:obtulit

eis pecuniã dicens date michi hanc poteſtatem: vt cuicunqȝ impoſuero manum accipiat ſpiritū ſanctum. Actuū.viii.

¶ Ambigebat iaſon ſūmū ſacerdotiū.et propter hoc mittebat regi.ccc.lx. talenta argenti et alia multa ⁊tñ modico tpe honore ſacerdotij functus eſt.ii.Macha.iiii.

De Amicicia

¶ Loquebat dñs moyſi facie ad faciē:ſicut ſolet homo loqui amico ſuo.Exodi.xxxiii.

Anima ionathe aīe dauid fuit conglutinata ⁊ dilexit eam ſicut aīam ſuam.i.Regum.xviii.

¶ Nā expoliauit ionathas ſe tunica ſua qua erat indutus et dedit eam dauid.Ibidem

Fuit ſignū fidelis amicicie et dilectiōis armigeri ſaul licet tñ indiſcrete fecerit:ſcȝ vidēs dñm ſuū mortuū irruit ſuper gladium ſuū et mortuus eſt cum eo.vt patet.i.Regum.xxxi.

Miſit abner nūcios ad dauid dicēs. fac mecū amicicias:et erit manus mea tecum. et reducam ad te vniuerſū iſrahel.ii.Regum.iii.

¶ Cuſi amicus dei venit ad abſalon ⁊ diſſipauit conſiliū achitofel.ii.Regum.xvii.

¶ Propheta hieu dixit ad ioſaphat/ q̄ ierat ad preliū cum impio achab regi iſrahel p̄bens ei auxiliū:impio p̄bes auxiliū et his q̄ oderunt deum amicicia iungeris ⁊ idcirco iram dei merebaris ii.Parali.xix.

¶ Audiētes oēs tres amici iob malū quod accidiſſet ei venerunt ſinguli de loco ſuo:vt viſitarent eū et conſolarētur.quibus ipſe iob dixit:ſubuerti

mini amicum veſtrum. Job. ii. capitulo.

¶ Rex alexander miſit Jonathe epiſtolam di cens audiuimus de te ꝙ ſis vir potens viribus. et aptus es vt ſis amicus noſter. i. Machabeoꝝ. x.

Recepit Jonathas aurū et argentū et alia en ꝫ cenia multa et dedit demetrio: ⁊ inuenit gratiā in oculis eius: ⁊ fecit eū principē amicoꝝ. i. Ma. xi.

Uidit ionathas ꝙ tempus iam ingruat et mi ſit romam viros ſtatuere renouare cuꝫ ⁊ romanis amicitiam. i. Machabeorum. xii.

¶ Poſtꝙ alexander percuſſit demetriū miſit ad ptholomeum regem egypti legatos: vt ſtatue rent adinuicem amiciciam: ⁊ daret filiam ſuam in vxorem. i. Machabeorum. x.

Propter veterē amiciciā quidā aſtantes elea zaro / pſuadebāt: vt carnes quas attulerāt quibus etiā veſci liceret / manducaret et ſimularet ſe car nes porcinas comederet vt ſic poſſꝫ mortē euadere

¶ Laudauit dn̄s villicū iniquitatis / ꝙ prudenter feciſſet amicos ſibi acquirēdo de bonis dn̄i ſui. cō cludendo per hoc ꝙ ꝑ tēporalia debemꝰ nobis a micos acquirere: qui non poſſunt in eterna taber nacula recipere et introducere. Luce. xvi.

¶ Poſuit etiam dominus exemplum de illis qui media nocte vadunt ad amicos vt petant ali quid ab eis. Luce. xi.

In paſſione domini facti ſunt amici pilatus et herodes. Luce. xxiii.

Commota ciuitate epheſeorum et confuſa: qui dam de aſia qui erant amici pauli / miſerunt ad eū ne daret ſe in theatrum. Actuum. xix.

¶ De aſpectu et viſu.

¶ Prima mulier: viſo ligni vetiti fructu pulchro tulit de illo et comedit. Geneſis. iii.

Pulchritudo etiam mulierum viſa multorum fuit occaſio malorum. nam videntes filij dei filias hominũ ꝙ eſſent pulchre. ⁊c. Geneſis. vi.

Abraham dixit ſaray vxori ſue: noui ꝙ pulchra ſis mulier: ⁊ cuꝫ viderint egyptij te: interficiẽt me et te reſeruabunt. Geneſis. xii.

¶ Volẽs dyna filia regionis videre: ipſa viſa corrptua fuit. Geneſis. xxxiiii.

Judas vidit thamar in biuio: et cũ ea peccauit

Vidit dauid de ſalario Berſabe ſe lauantem ex aduerſo quam tulit: et poſtea virum eius occidit .ii. Regum. xi

Cum intraſſet iudith in conſpectu holofernis: ſtatim captus eſt in oculis ſuis. Judith. x.

¶ Unde ibidẽ: ſandalia eius rapuerũt oculos illius et puchritudo illius / captiuã fecit aĩam eius.

¶ Viderunt duo ſenes ſuſannã ſe quotidie lauantem / et ortum intrantem / ⁊ deamblantem. ⁊ exarſerunt in concupiſcentia eius. Danie. xiii.

¶ De bellis ⁊ guerris.

¶ Abraham cum paucis ſocijs quottuor reges debellauit. et Loth / nepotem ſuum liberauit. Geneſis. xiiii.

¶ Nota ꝙ in bello iuſto non' tenetur homo inimicis predicere bellum: vel eos premunire. immo licet eis inſidias tendere: ſicut patet per abraham Geneſis. xiiii. et etiam Judicum. viii.

De gedeone contra amalech miſit moyſes ioſue ad pugnandum: ipſe vero in oratione permā ſit. / ꝛ plus fecit orando ꝙ ille manibus feriendo. Exodi. xvii.

¶ Ex precepto domini pugnantes filij iſrahel contra madianitas: tantam habuerunt victoriam ꝙ. xxxii. milia virginum fuerunt in preda. et tamen de populo iſrahel non fuerunt niſi. xii. milia de quibus ne vnus quidem in prelio mortuus eſt. Numeri. xxxi. et. xxi.

¶ Vociferante populo / et clangentibus tubis ſicut preceperat dominus ioſue: verſi corruerunt et ciuitas ab eis. capta eſt. Joſue. vi.

Poſt mortem ioſue / filij iſrahel non leguntur ad prelium miſſi: niſi conſulto domino. et ſic tradidit chananeum / et phereſeum in manus eorum. Judicum. i.

Et nota de ſaluatore nomine aoth: quem ſuſcitauit dominus filijs iſrahel. Judicum. iii.

¶ Item dixit Delbora ad Barach: ſurge. ibidem quarto.

¶ Et nota de tricentis viris. Ibidem vii. Item ix. et. xi.

Item de ſamſone. Ibidem. xiii.

¶ Et deinceps vſq ad decimumſeptimum.

Tempore hely ſacerdotis filij iſrahel debellati ſunt a philiſteis. ꝛ poſtea filii iſrahel temptantes dominum tulerunt archam domini ſecum ſed philiſtei debellauerunt eos: et archam domini ceperunt. i. Regum. iiii. et Ibidem. vii. ix. xi. xiiii. xvii. et. xx.

¶ Audientes ꝙ dauid vocatus eſſet in regẽ ſuper iſrahel: aſcenderunt vniuerſi vt quererent eũ. qui conſuluit dñm: ⁊ percuſſit eos. ii. Regum. v.
¶ Item dauid iterũ ⁊ iterũ percuſſit philiſteos et tulit frenum tributi de manu eorũ. ii. regũ. viii.
¶ Itẽ percuſſit moab: ⁊ factus eſt ei ſeruiens ſub tributo. ii. Regum. viii.
¶ Item regem ſaba et de ſyria. xxxiii. milia. virorum et ſeruauit dñs dauid in omnibus ad quecũque profectus eſt. ii. Regum. viii.
¶ Joab dixit fratri ſuo: eſto vir fortis: et pugnabimus pro pplo noſtro: ⁊ ciuitate dei noſtri dñs aũt faciet quod bonum eſt in conſpectu ſuo. Et ſeqtur ꝙ in prelio fugerũt oñs inimici iacob. ii. Regũ. x.
¶ Benedab rex ſyrie / obſidebat ſamariam. ſed victus fuit et fugatus ad mandatum domini: pugnans contra pueros: principũ: qui erãt. cc. xxxii. Sequenti autem anno venit iterum benedab cuȝ exercitu ſuo maximo et ceciderunt. c. milia peditũ in die illa. iii. Regum. xx.
Samaria tãdiu obſeſſa erat a rege ſyrie / ꝙ vendebatur caput aſini. lxxx. argenteis. iiii. reguȝ. vi.
¶ Sed ad verbum heliſei fugati ſunt ſyri. ⁊ ex hoc habuerunt maximam rerum habundantiaȝ. iiii. Regum. vi.
¶ Rex iſrael multotiens debellauit regem ſyrie. ſed propter peccatuȝ hominũ cepit dominus ſuper iſrahel: et percuſſit eos aſael rex ſyrie in vniuerſis finibus iſrahel iiii. Regũ. xiii.
Item nota ibidem. xxiiii.
¶ Itẽ nota quomõ angelus dñi pcuſſit exercituȝ

ſennacherib. et ipſe poſt modicū tp̄s a filijs ſuis
interfectus eſt. iiii. Regum. xix.
¶ Egreſſus ē cōtra azam regē iuda ſara ethiops
cū exercitu ſuo decies centenis milibus: et īuoca
uit dn̄m aza dicēs. dn̄e nō eſt apō te ulla diſtantia
vtrū in paucis auxilieris aut in multis. Exterru-
it itaq; dn̄s ethiopes et ruerunt vſq; ad interni-
tionem quia domino cedente contriti ſunt. ii. Pa
ra. xiiii. et xv.
¶ Phacee filius romelie rex iſrahel occidit de
iuda. c. xii. milia bellatorum vna die: eo q̄ reliquiſ
ſent dominum. ii. Para. xxviii.
Judith per totum: quomō ipſa occidit holofer
nē et poſtea dixit dominus omnipotens tradidi
eum in manu femine.
¶ Videns iudas machabeus exercitum ſerō ma
gnum valde timentibus ſocijs ait: facile eſt mul-
tos concludi in manus paucorum et non eſt diffe
rentia in conſpectu dei celi/liberare ī multis aut
in paucis. ⁊c. et contritus eſt ſerō et exercitus eiꝰ
i. Macha. iii.
¶ Item nota q̄ ipſe iudas pugnaturꝰ ſp̄ diuinū
auxiliuꝫ per orationē īuocauit. p̄ter q̄ in duobus
bellis vbi oraſſe non legitur Vnū fuit ꝫ antiochū
.i. Macha. vi. Secundum ꝫ bachidē ⁊ alchidem
tunc ipſe cecidit ⁊ ceteri fugierunt. i. Macha. ix.

De benedictione dei.

¶ Creauit deus hominē ad imaginē et ſimilitu-
dinem ſuam et benedixit ei. Geneſis. i.
Noe quoq; benedixit ⁊ filijs eius. Ibidem. ix
¶ Abrahe etiam dixit egredere de terra tua. Et

ſequitur:bñdicens benedicã tibi. Ibidem.xii.
¶ Super yſmael exaudiui te dixit dñs abrahe: ecce bñdicã eũ et augebo:[et]c. Ibidẽ.xxvi.
¶ Dominus etiã benedixit iſaac et locupletatus eſt Ibidem.xxvi.
¶ Loquens iacob auũculo ſuo labã dixit: modi ſcum habuiſti quãdo veni ad te [et] nunc diues fact[us] es.benedixitq[ue] dominus ad introitum meum Geneſis.xxx.
Dominus etiam benedixit domui pharaonis ab egipto:[pro]pter ioſeph:et multiplicauit ſubſtantiam eius. Geneſis.xxxix.
Habitauit archa domini in domo obededõ tribus menſibus:et benedixit dominus obededõ et oẽm domũ eius.ii. Regum.vi.
De iob dicitur:operibus manuũ ſuarũ.benedixiſti. Job.i.
¶ Item ibidẽ.xlii.dñs benedixit nouiſſima iob magis q[uam] principio eius.
Aſcenſurus chriſtus in celum eleuatis manibus benedixit diſcipulos. Actuum.i.
Electos et iam ſuos in vltimo iudicio benedicet dicens:venite bñdicti patris mei.[et]c. Math.xxv.

De benedictione [et] laude hoim

¶ Melchiſedech rex ſalẽ occurrens Abraham reuertenti a cede quattuor regum ait.benedictus dominus in excelſis/quo [pro]tegente hoſtes in manibus eius traditi ſunt: Geneſis.xiiii.
¶ Obtenta victoria de ſyrach delborã [et] barach cecinerunt dicentes:qui ſponte animas veſtras domino de iſrahel obtuliſtis benedicite domino

Judicum.v.
¶ Poſt victoriam quam habuit de galaad dici tur:bñdictus dominus deus meus. Regũ.xvii.
Cum audiſſet hiram verba ſalomonis de tem= pli edificatione dixit:benedictus dominus deus me⁹ qui dedit dauid filium ſapientiſſimuz ſuper populum hunc plurimũ.iii.Regum.v.
¶ Edificato tẽplo dixit ſalomoni' corã vniuerſo populo:benedictus dominus deus iſrahel.iii. Regum.viii.
¶ Fecit dauid principem.vnum ad confitenduz deo aſaph:et fratres eius. Et ſequitur: bñdictus dominus deus iſrahel ab eterno ⁊ vſq; ineternuz .i.Para.xvi.
Uidẽs eſdras animũ regis artaxerſis bonuz ad iudeos ait:benedictus dominus deus patruz noſtrorum.i.Eſdre.vii.et viii.
¶ Completo muro ciuitatis ieruſalez ſub Eſdra et,neemia:dixerunt leuite: ſurgite ⁊ bñdicite deo ab eterno et vſq; ineternum. Neemie.ix.
Sara filia raguelis cuz compleret orationem dixit.Benedictum eſt nomen tuum de⁹ patrũ no= ſtroruz qui cuz iratusfueris miſericordiam facies Thobie.iii.
Thobias filiũ ſuũ inſtruxit dicẽs:oĩ tp̃e bñdic deo ⁊ pete ab eo/vt vias tuas dirigat. Thob.iiii.
¶ Raguel ⁊ vxor ei⁹ vidẽtes q; thobiã iuniorẽ ñ lederet demoniũ dixerũt:bñdicim⁹ te deũ iſrl̃ q̃a non accidit nobis/vt putabam⁹. Thobie.viii.
Angelus raphael monuit vtrũq; thobiam/ vt benedicerent deum celi. Thobie.xii.

¶ Oſias princeps videns iudith cum capite holofernis ait:benedictus deus qui creauit celum ⁊ terram. Judith. xiii.

¶ Daniel poſt reuelationē ſibi factā ait:ſit nomē domini benedictum. Danielis. ii.

Tres pueri ī camino/deum bñdixerūt. Da. iii.

¶ Obtenta de hoſtibus victoria ⁊ altare edificato:ſub iuda machabeo:filij iſrahel benedixerunt deum. ii. Macabeoꝝ. x.

Tribulationes patiens paulus ait:benedictus deus pater dñi noſtri ieſu chriſti. ii. Corītheoꝝ. i.

¶ Audiui hoīes dicētes ſedēti in throno ⁊ agno bñdictio et claritas/honor ⁊ glīa. ⁊c. Apoca. v.

De benedictione patrū antiquoꝝ

¶ Melchiſedech rex ſalē reuertenti abraham a cede quattuor regū ait:benedictus abraham deo excelſo. Geneſis. xiiii.

Benedixit iſaac iacob dicens:det tibi deus de rore celi. Geneſis. xxvii.

¶ Bñdixit iacob filijs ioſeph effraim ⁊ manaſſe et etiam filijs ꝓprijs ſingulis dans ꝓpriā benedictionem. Geneſis. xlix.

¶ Dixit dominus moiſi:ſic bñdices filijs iſrahel Moiſes ante mortē bñdixit filijs iſrahel dicens dominus de ſyna venite et de ſeyr ortus eſt nobis Deutrono. xxxiii.

¶ In cantico de victoria habita de ſiſara dicitur bñdicta inter omnes mulieres iahel vxor aberinei Judicum. v.

¶ Noemi videns nurū ſuam ruth a boos fuiſſe honoratā dixit:bñdictus ſit a domino q꞉ eandē

gratiam quam viuis prebuerat: ſeruauit et mor-
tuis. Ruth. ii.
¶ Cõmendans bos ruth/ꝙ ad deũ iſrahel confu-
gerat: ait: benedicta es a deo filia que priorẽ miſe
ricordiã poſteriore ſuperaſti. Ruth. iii.
Nunciatũ eſt dauid ꝙ viri iabes galaad ſepe-
liſſent ſaul: dixitq3 ad eos: benedicti vos a dño qui
feciſti3 miſericordiã hanc cũ ſaul. ii. regũ. ii.
Apprehendẽs raguel dexterã filie ſue: tradidit
thobie dicens: deus abraham. ꝛc. Thobie. ii.
¶ Gabelus ingreſſus domum vt thobiam ibi
inueniens ait: benedicat te deus iſrael quia filius
es viri optimi iuſti et timenti deum et elemoſinas
facientis. Thobie. ix.
¶ Oſias princeps populi dixit ad Judith. be-
nedicta es filia a dño deo excelſo pre oĩbus mulie
ribus ſuper terram. Judith. xiii.
¶ Factum eſt vt audiuit eliſabeth ſalutationem
marie exclamauit dicens. benedicta tu in mulieri
bus. ꝛcetera Luce. i.
¶ De benignitate et miſericordia dei.
r
Ogans abraham pro ſodomitis dominũ ꝛ
quaſi importune petens: ſemper tñ. de⁹ be-
nigne reſpondit vt patet. Geneſis. xviii.
¶ Jtẽ fugienti iacob a facie fratris ſui: dñs be
nigne et clementer apparuit. Geneſis. xxviii.
¶ Jtem redeunti ab in ſecutione ſoceri ſui libe
rauit. Geneſis. xxx. ꝛ xxxi.
¶ Ait dñs moiſi: dimitte me ne iraſcatur furor
meus contra populũ iſtũ. Cerno enĩ ꝙ dure ceruĩ
cis ſit/quaſi diceret: tu me tenes/vt non poſſẽ eos

cõterere et delere. Exodi. xxxii.
¶ Nota ꝙ pie domin⁹ locut⁹ ē ad nathan de dauid ꝛ de domo eius. ii. Regum. vii.
Ezechias rex iuda dixit: dñs propiciabitur cunctis qui in toto orbe requirunt eũ. ii. Parali. xxx.
Balach vocauit balaam vt malediceret filijs iſrael ſed dñs ſemper econtrario benedixit eis. Numeri. xxii. xxiii. ꝛ. xxiiii.
¶ Nabuchodonoſor vidit cũ azaria ꝛ ſocijs eius ſimilem dei in fornace ardẽti ſedentẽ. Da. iii.
¶ Item de ſuſanna. Danielis. xiii.
¶ Itẽ de daniele in lacu leonũ. Danielis. xiiii.
¶ Machabeus ꝛ cum eo contra thimotheum pugnantes habuerunt auxiliũ dei apparuerunt duo viri. ii. machabeorum. x.
Item in prelio contra liſiam. ii. machabeoꝝ. xi
¶ Saluator in domo ſimonis leproſi benigne diſcubuit. mathei. xxvi. et Luce. vii.
Mariam magdalenã pie defendit contra ipſũ ſimonem ꝛ phariſeos. Luce. vii.
Item contra marthã conquerentem. Luce. xi.
¶ Item contra diſcipulos ꝓpter effuſionem vnguenti. mathei. xxvi.
¶ Venientibus ac capientibus miniſtris pontifi cum chriſtum dixit eis: ſi me queritis ſinite hos abire. Johannis. xviii.
Sciebat enim ꝙ non erant parati ad martyrium ſuſtinendũ. Et ideo infirmitati eoꝝ cõdeſcendens voluit vt parcerent eis.
¶ Petrum poſt trinam negationem lachrymantẽ benigne reſpexit: et ad miam recepit Luce. xxii

¶ Thome dubitanti ſe palpandum prebuit: et in fide ſolidauit. Johan. xx.

Dū lapidarent ſtephanus ſe illi oſtendit: et eum ad ſuſtinendum animauit. Actuum. vi.

¶ Paulum benigne conuertit. Actuū. viii.

¶ De blaſphemia.

Filius mulieris iſrahelite precepto dn̄i lapidatus fuit in deſerto. quia nomen dn̄i blaſphemauit Leuitici. xxiiii.

¶ Dixit hely filiis ſuis ſi peccauerit quis in virū placari poteſt ei dn̄s. Si autē in dn̄m peccauerit quis orabit pro eo? i. Regum. ii.

Nathā ꝓpheta peccatū dauid multum aggrauauit. eo ꝙ inimicos fecit blaſphemare. ii. Regum. xii.

¶ Vir dei dixit ad regem iſrahel: q̄a dixerūt ſyri deus montiū ipſe eſt dn̄s: et nō eſt deus vallium. dabo omnem multitudinē hanc grandē in manu tua. iii. Regum. xx.

Jſabel fecit imponi naboth blaſphemiam ⁊ occidi. iii. Regum. xxi.

¶ Diſplicuerunt blaſphemie dn̄o quas dixerunt ſerui ſennacherib regis aſſyriorum. Unde percuſſit angelus dn̄i. clxxxv. milia de eis. iiii. Regum. xix.

¶ Nota ꝙ non expedit ſimplices hoīes cōtra infideliū blaſphemias diſputare: propter hoc prohibuit ezechias ne populus ſuus blaſphemādo rapſaci aliquid reſponderet. iiii. Regum. xviii.

Jtem nota quod ſcribitur iſaie. xxvi.

¶ Obſidēte iuda Machabeo qđdā preſidiū q̄dā gētiles in eo exiſtentes v̄ba blaſphemie ⁊ nefāda

iactabant. q̃ cito poſt teriati ſunt. ii. Machabe. x.

¶ De confeſſione.

¶ Ponebat dominus adam peccatuȝ recogno‑ſcere: ſed ille retorſit in mulierem et mulier in ſer‑pentem. Geneſis. iii.

Cayn peccatum recognouit ⁊ deſperauit dicẽs maior eſt iniquitas mea q̃ venia. Geneſis. iiii.

¶ Pharao dixit peccaui: licet ſe a peccato nõ conuertit. Exodi. ix.

Item dixit ſaul. i. Regum. xxvi. Item dixit an‑tiochus. ii. Machabeorũ. ix. ſed nullus eoꝝ veniã conſecutus eſt: quia non recto corde dixerunt.

Afflicti filij iſrahel per ſerpentes ignitos dixe‑runt moiſi: peccauimus quoniã locuti ſumus con‑tra dominũ ⁊ contra te. Numeri. xxi.

Filij iſrahel vehementer oppreſſi a phili ſteis et filijs amon dixerunt: peccauimus. i. regũ. vii.

¶ Humiliter recognouit dauid peccatum ſuuȝ et ideo audire meruit: dominus tranſtulit peccatũ tuum. ii. Regum. xii.

Itẽ qñ populũ numerare fecerat: ſe percutiẽdũ obtulit deo loco populi innocentis. ii. regũ. xxiiii.

¶ Neemias dixit: confitebor pro peccatis filio‑rum iſrahel. Neemie. i.

¶ Thobias licet ab infantia deum timuerit et mandata eius cuſtodierit: tamen dixit: non egim⁹ ſecunduȝ precepua tua et non ambulauimus ſin‑cere coram te. Thobie. iii.

Tres pueri q̃ ſancte ⁊ munde vixerãt ĩ camino ignis dixerũt: peccauimus iniuſte egim⁹. Da. iii.

Orans deũ daniel dixit in perſona populi: tibi

peccauimus iniquitatem fecimus. Da ix.
¶ Sexus illorum ſeptem fratrum incipiens ait: nos propter noſmetipſos hoc patimur: q̈a peccauimus in deum noſtrū. ii. Macha. vii.
¶ Similia dixit latro cū chriſto crucifixus: vnde veniā ſtatim obtinuit. Luce. xxiii
¶ Predicante populo per aſiā multitudini credentiū / veniebant confitentes et annunciantes actus ſuos. Actuum. xix.

De confidentia.

¶ Moyſes confidenter arguebat pharaonem Exodi. iiii. Et in ſimilibus ſequētibus alijs
Confidenter ⁊ etiā reuerēter arguit nathan propheta dauid regē poſt adulteriū. ii. Regū. xii.
Dixit helyas ad achab nō ego turbaui iſrahel ſed tu et domus patris. et fecit. cccc. prophetas baal occidi. iii. Re. xviii.
Helyas dixit ochoſie regi iſrahel: ſuper lectuꝫ quē aſcendiſti non deſcendes. iiii. Regū. i.
Spiritus domini induit zachariā filiuꝫ ioiade ⁊ ſtetit in cōſpectu populi dicēs: quare trāſgredimini preceptum domini quod vobis non proderit. ii. Parali. xxiiii.
Mardocheus cū cōfidētia magna dixit heſter regine. ne putes ꝙ aīam tuā tantū liberabis: q̈a in domo regis es pre cunctis hominibus iudeis Heſter. iiii.
¶ Cum dicerent ſocij iude ad eū vt liberaret aīaꝫ ſuā / q̈a hoſtes erant multi: ipſi autē pauci: rn̄dit iudas: abſit ꝙ fugiamus. Et ſi appropinquauit tp̄s noſtrū moriamur in v̄tute. i. Macha. ix.

¶ Paulus apoſtolus preſente pconſule eliman magū duriſſime increpauit. Actuū. xiii.

De compaſſione et pietate

Compaſſus populo dauid: petiuit ab angelo percuti illoꝝ loco. ii. Regū. xxiiii.

Helyas mulieri vidue compatiens: filium eius mortuū reſuſcitauit. iii. Regū. xvii.

¶ Heliſeus mulieri vidue ⁊ obligate compaſſus oleum eius augmentauit. iiii. Regū. iiii.

¶ Audiēs neemias miſerabilem ſtatū ciuitatis ieruſalem fleuit diebus multis et tandē conſiliū adhibuit auxilium optimū. vt patet. Neemie. i.

Dū regnaret ſēnacherib ⁊ filios iſrahel exoſos haberet: thobias pergebat quotidie per omnem cognationē ſuā et conſolabatur eos eſuriētes alebat: nudis veſtimēta prebebat. mortuos. ⁊ occiſos ſollicite ſepeliebat. Thobie. i.

¶ Magnā habebat iob compaſſionē ꝙ dicebat: auris audiens beatificabat me. eo ꝙ pauperem liberaſſem ⁊ pupillū cui nō erat adiutor. benedictio perituri veniebat ſuper me et cor vidue cōſolatus ſum Job. xxix.

Heſter regina populo ſuo compatiens: ieiunio ſe afflixit et ad regē ꝯ ſtatutū intrauit. Heſter. v.

¶ Cū reuelaſſet dn̄s ezechie pctā populi iſrahel et penas quas paſſuri erāt ex compaſſione amaricatus fuit et triſtis. vt patet Ezechielis. xxiiii.

Cōtra nolentes pximis compati adducit dn̄s parabolā de ſeruo nequā. Mathei. xviii.

¶ Ad hoc aūt ꝙ hō pximo cōpatiat̄ ⁊ miſereat̄ multum iuuat memoria iudicii: vbi de operibus

miſericordie mentio fiet ſpecialis. Mathei. xxv. ¶ Judiciũ ſine miſericordia fiet ei q̃ non facit miſericordiã. vt patet Jacobi. ii.

Paulus tãta anxietate fratrib⁹ ſuis et cognatis cõpatiebat: qꝛ ipſe dicebat: triſticia eſt magna: et cõtinuus dolor cordi meo optabã. Et ipſe anathema a xp̃o ꝑ fratribus meis. qui cognati mei ſunt ſecũdũ carnẽ. Romanoꝝ. ix. Item galathas .iiii. filioli mei quos iteꝝ parturio.

¶ De conſilio bono.

¶ Angeli loth dederũt bonũ conſiliũ vt de ſodomis exiret: et generos duceret: poſt tergũ non reſpiceret: ſed in monte ſe abſcõderet. qui generos qui filias eius erant accepturi educere voluit: et ipſi noluerunt: et ideo cuꝫ ſodomitis pierũt. vxor eius reſpiciens retro: verſa eſt in ſtatuã ſalis. ipſe loth q̃a nõ ſtatim ſcd̃m conſiliũ angeli in monteꝫ aſcendit cũ ꝓpriis filiabus peccauit. Ge. ix.

¶ Ruben bonuꝫ conſilium fratribus dedit vt ioſeph patri ſuo rederent: ſed illi non acquieuerũt Geneſis. xxxvii.

Roboam filius ſalomonis noluit conſilio ſenum obedire: ſed conſilio iuuenum: ideo magnaꝫ partem populi amiſit. iii. Regum. xii.

Sanũ conſiliũ dedit achior holoferni: quod ille contẽpſit ⁊ poſt paulũ occiſus inuenit. Judith. v.

¶ Cõſilium bonum placeat tibi/⁊ peccata tua elemoſinis redime. Dixit dominus per danielem ad nabuchodonoſor: qui non acquieuit: in beſtiaꝫ mutatus eſt Danielis quarto.

¶ De conſilio malo.

¶ Eua dedit viro ſuo de ligno vetito q̄ſi ꝯſulēdo vel ſuadendoq; comederet. Gene. ii.

¶ Balaam docuit balach quomō per mulieres poſſet filios iſrahel ad peccatū trahere: et ſic eos contra dn̄m ꝓuocare. Numeri. xxiiii.

Filij amō male cōſuluerūt regi ſuo: vt dehoneſtaret nūcios dauid. ii. Regū. x.

¶ Jonadab nepos dauid malū conſilium dedit amon vt ſororem ſuam defloraret. ii. regum. xiii.

¶ Malum conſilium dedit achitofel abſalon. ii. regum. xv.

Uxor iob ſtultum conſilium ſibi dedit: ſed non acquieuit. Job. ii.

Sapientes conſiliarij pharaonis dederunt ei conſilium inſipiens. Iſaie. xix.

¶ Iniquum conſilium dedit herodias filie ſue mathei. xiiii. et marci. vi.

Nota in actibus ꝙ mala conſilia data ſunt contra paulum. Actuum. xxiii.

De conſolatione.

Poſtꝙ abraham ad mandatū dn̄i de terra ſua egreſſus eſt: ipſe oīpotens dn̄s multis reuelationibus ipſū conſolatus eſt. Ge. xii. xiii. xvii. xviii.

Fugiente iacob a facie patris ⁊ ſuper lapidem dormienti: conſolationem magnam dn̄s tribuit. Geneſis. xxviii.

¶ Apparuit dn̄s moyſi exulanti et oues ſoceri paſcenti. Exodi. iii.

Filijs iſrael pluit māna in deſerto. Exodi. xvi.

¶ Item carnes et aquam miraculoſe eis tribuit. Exo. xvii. et Numeri. xi.

¶ Dixit dñs ioſue non dimittam nec relinquã te confortare et eſto robuſtus. Joſue. i.
¶ Precepit dñs coruis. vt bis in die panẽ et carnes portarent helie iii. Regum. xvii.
Item poſtea miſit ei fugiẽti a facie ieſabel angelũ ſuũ in deſertũ. Ibidem. xix
¶ Efficaciter cõſolatus eſt dñs ezechiã ꝓphetã ſuum/et per angelũ: qui occidit de exercitu regis aſſyrioꝝ. iiii. Regum. xix.
¶ Populũ iſrahel in ãguſtia ⁊ timore exiſtentẽ de holoferne: per manus iudith conſolatus eſt. Judith. viii.
Itẽ conſolatus eſt populus iudaicus ꝑ heſter Heſter. viii.
¶ Angelus domini deſcendit cũ azaria et ſociis eius in fornacem. Danielis. iii.
¶ Item daniel conſolatus eſt primo per angelũ qui ora leonũ concluſit. poſtea per abacuç: quem angelus de iudea in caldeã portauit ſuper lacum vbi erat daniel. Danielis. vi.
Itẽ ſuſannã de morte liberauit. Danielis. xiii.
¶ De conſolatione facta machabeis: habet machabeorum in multis locis.
Paulus. ii. Corintheoꝝ/p̃mo dixit: ſicut abũdant paſſiones chriſti in nobis: ita et per chriſtũ abundat conſolatio noſtra.
¶ Item ibidem. vii. habetur: repletus ſum conſolatione: quia ſuꝑabũdat gaudiũ in oĩ tribulatione mea. ii. Corintheoꝝ. i.
Item benedictus pater domini. ⁊c. petrũ dñs de carcere liberauit. Actuum. xii.

¶ Paulo ꝛ ſyla in carcere laudātibus deū: ſubi
to de nocte factus eſt terremotus /et aperta ſunt
oſtia et vinculo vniuerſoꝝ. Actuū. xvi.
¶ Dixit dn̄s nocte paulo: cū corinthi predicaret
noli timere ſed loquere: et ne taceas: ego tecū ſuꝫ
vt nemo noceat tibi. Actuū. xviii
Cū paulus eſſet in cuſtodia liſie claudi. ait ei
deus: conſtans eſto paule. ꝛc. Actuū. xxiii.

De correctione.

¶ Corripere ꝑrimū et rep̄hēdere/opus eſt miſe
ricordie. vn̄ abrahā poſtq̄ iurauerat abymelech
ſtatim increpauit eum. Geneſis. xx.
¶ Caritatiue compeſcuit abrahā iurgiuꝫ qđ erat
inter pastores loth. Geneſis. xiii.
Loth benigne ſodomitas increpauit: ſed illi
non acquieuerunt. Geneſis. xix.
¶ Moyſes hebreū iniuriantē benigne corripuit
ſed ille ꝑ malo habuit. Exodi. ii.
¶ Increpādo ionathas maliciā ſaul patris ſui
contra dauid in principio aliq̄tulū eū tempauit
i. Regum. xix.
Volens abigail virū ſuum nabal ſuꝑ duritia
ſua quā exhibebat ſeruis dauid corripere: tēpus
oportunū expectauit. i. Regum. xxv.
Abner bn̄ arguit aſabel q̄ eū nimis vrgendo
perſequebat: ſed ille audire contēpſit. et ideo oc
ciſus eſt ab eo. ii. regum. ii.
¶ Nathā ꝓpheta humiliter et diſcrete dauid de
adulterio et homicidio arguebat. ii. Regum. xii.
Daniel diſcrete arguit regē balthaſar ꝑ exem
plū patris ſui: ꝛ ille patienter audiuit: licet cōtra

eū eſſet. et poſtea danielē multū honorauit. Da. v

¶ Veram ⁊ ꝑfectā regulā dedit chriſtus corripiendi fratrē dicens petro: ſi peccauerit in te frater tuus. Mathei. xviii.

¶ Petrus iudeos diſceptantes arguit ⁊ ad fidē conuertit. Actuū. ii. et. iii.

Stephanus in conſilio iudeoꝝ exiſtens ipos confidenter increpauit Actuum. vi.

¶ Paulus magū intuens q̄ ꝓconſulē a fide nitebatur auertere dixit. O plene oī dolo. Act. xiiii.

Miro diſcretionis modo paul⁹ arguit romanos ⁊ ex gentibus cōuerſos: q̄a ſupba contētione volebāt ſe ſibi inuicē ſupponere oſtēdens vtroſq̄ peccaſſe. ⁊ dei miſericordia īdigere. Nā gentiles legis naturalis et iudei legis moſaice fuerūt trāſgreſſores. Ro. iiii.

¶ Corintheos arguit paulus. de hoc ꝙ chriſtus in eis diuidi videbat: dicente vno ego ſum pauli. alio: ego ſum apollo. i. Corintheoꝝ. iii.

Rephēdit etiā eos de irreuerentia circa ſūptione eukariſtie. i. Corintheoꝝ. xi.

¶ Itē rephendit eos ꝙ multa a pſeudo apoſtolꝭ grauia ſuſtinuerūt et ipſū vt docuit in reuerentis non habuerūt. ii. Corintheoꝝ. xi.

Item de errore circa reſurrectionē mortuoꝝ. i. Corintheoꝝ. xv.

¶ Mādauit theſſalonicēſibus arguere inquiete ambulātes: et nichil operātes ſ₃ curioſe agentes ii. Theſſalonicenſes. iii.

¶ De deriſione

¶ Viri ſoccoth et phanuel deriſerunt gedeonem

zeber et ſalmana perſequentem: et ideo male eis accidit. Judicum. viii.

¶ Contempſit nabal verba nũcioꝝ dauid dicens quis eſt ille dauid? .i. Regum. xxv.

¶ Jeſabel achab regem viꝝ ſuum deriſit dicens grandis auctoritatis es: et bene regis regnum iſrahel. iii. Regum. xxi.

¶ Pueri heliſeũ deridentes ⁊ dicẽtes. aſcẽde calue: a duabus beſtijs deuorati ſunt. iiii. Regum. ii.

Curſores ezechie ꝑgebãt de ciuitate ad ciuitatem ꝓdicãtes: vt filij iſrahel cõuerterẽtur ad dñm: at illi deridebãt eos ac ſuſanabãt. ii. Para. xxx.

¶ Miſit dñs ꝓphetas populo: eo ꝙ ꝑceret eis ⁊ habitaculo ſuo: ac illi ſuſanabant nũcios dñi: ſic ꝑuipendebãt ſermones eius. ii. Para. xxxvi.

Excecato thobia. deridebãt eũ parẽtes eiꝰ dicentes: vbi ẽ patientia tua ⁊ ſpes tua. Thobie. ii.

Percuſſus iob vlcere peſſimo: deriſit eũ vxor ſua ⁊ dixit: adhuc tu ꝑmanes in tua ſimplicitate. benedic deo et morere. Job. ii.

¶ Chriſtus multipliciter deriſus fuit. Luce. vii. Si eſſet propheta. Mathei. ix.

Et quare cũ peccatoribus et publicanis mãducat ille. Mathei. ix.

¶ Item quã dicebat puella nõ eſt mortua: deridebant eum. Luce. viii.

Et in multis locis vbi agit̃ de patiẽtia eius.

¶ Judei audientes apoſtolos varijs linguis loquẽtes / deridebant eos dicentes: q̃a muſto pleni ſunt. Actuum. ii.

Qñ audierũt atheniẽſes paulũ reſurrectionẽ

mortuorū predicantez: q̄dā irridebāt eū. Act. xvii.

¶ De detractione.

Uxor pharaonis impie detraxit ioſeph apud dn̄m ſuum. Geneſis. xxxix.

Exodi. x. dixit pharao moyſi/cui dubium eſt ꝙ peſſime cogitetis. ꝑ quod patet ꝙ mali bonis frequenter mala et falſa imponunt.

Locutus eſt maria ꝛ aaron contra moyſen modica occaſione habita: ſed ſtatim ſecuta eſt vltrix pena. Numeri. xii.

Siba ſeruus miphiboſeth nequiter detraxit dn̄o ſuo dō et fides nimis cito ei adhibita eſt. ii. re. xvi

Uenerunt aduerſus ionathā viri peſtilentes ex iſrahel vt interpellarent regem alexandruz aduerſus eū ſed ipſe non intendebat ei. Machabeoꝝ. x.

Scribe et phariſei xp̄o detraxerunt: dicētes eū ſamaritanū/et demoniū hn̄tē: blaſphemū: voracē carniū/gentis ſubuerſorē ſeductorē populi: prohibētē tributa dare ceſari/multa alia vt apparet in euāgelio.

De dilectione dei.

¶ Daturus dn̄s legem moyſi ait: ego ſū dominꝰ deus faciens miſericordiam in milia his qui diligunt me. Exodi. xx.

Principiū ꝛ perfectio eſt dilectio. Uñ moyſes poſt repetita mandata ait. dominum deum tuum diliges. Deutronomij. vi.

¶ Item quid petit dominus deus tuus a te: niſi ꝙ diliges eum. Deutronomij. x

Joſue ſenex et longeuus vocauit iſrahel: ꝛ monens eos de multis dixit: hoc tantū diligentiſſime ꝓcaue: niſi vt tu diliges dn̄m deū. Joſue. xxiii.

De rege dauid dicit: de om̄i corde ſuo laudauit
deū:et dilexit dn̄m qui fecit illū Eccleſiaſtici.xlvii.
¶ Salomon dilexit dominū:ambulans in pre
ceptis dauid patris ſui.tertio.regum.iii.
Magdalene dimiſſa ſunt peccata multa: quo-
niam dilexit multum. Luce.vii.
¶ Commiſſurus chriſtus petro gregem ſuum
ter queſiuit an eum diligeret: at ille reſpondit: tu
ſcis domine quia amo te Johannis.xxi.
¶ Multum dilexit chriſtum paulus qui dixit:
quis nos ſeparabit a caritate dei? Romanoꝝ.viij
Item dixit:ſi quis non amat ieſum chriſtū ana
thema ſit.i.Corintheorum.xvi.
Item nos diligamus chriſtum:quoniā ipſe pri-
or nos dilexit.i.Johannis.quarto.

¶ De dilectione proximi.

Abraham deum ſolicite pro ſodomitis orabat
quod ſignū erat magne dilectionis.Geneſis.viij.
¶ Multum dilexit moyſes proximos et ſubdi
tos:qui orans deum pro peccatis eoꝝ ait: aut di-
mitte populo noxaꝫ hanc. aut dele me de libro in
quo me ſcripſiſti.Exodi.xxxii.
Anima ionathe colligata eſt aīe dauid: quam
dilexit vt animam ſuam.primo Regum.xviii.
Oſtendit dauid ſe amicum diligere in planctu
ionathe.Inimicū:vt in planctu ſaul.ii.Regum.i.
Proximū.in planctu abner.ii.regum.iii.
¶ Filium malum et ſibi aduerſarium in plan-
ctu abſalonis Ibidem.xviii.⁊ xix.
Tantam vult nos deus erga proximū habere
dilectōeꝫ:vt peccātē vſqꝫ ſeptuagies ſepties dimit-

tat. Mathei. xviii.

¶ De diſcordia.

¶ Prima diſcordia orta eſt de inuidia cain et abel. Geneſis. iiii.

Inter abraham et loth diſcordiam fecerunt paſtores. Geneſis. xiii.

Factum eſt etiam iurgium paſtorum gerare aduerſus iſaac. habebat enim ipſe magnam poſſeſſionem. vtz. Geneſis. xxvi.

Oderat eſau iacob propter benedictionez qua benedixit ei pater loco ſui. Geneſis. xxvii.

Sichen rapuit et oppreſſit dinam filiam iacob propter quod facta eſt diſcordia inter filios iacob et habitatores terre eius. Geneſis. xxxiiii.

Multotiens iurgati ſunt filij iſrahel aduerſus moyſen in deſerto propter defectũ potꝰ Exodi. xvi

Item ad aquas contradictionis. Numeri. xx.

¶ Diſcordia nimis in honeſta fuit inter abſalon et dauid patrem ſuum qui eam ſuſcitauit Sed abſalon ſuſpenſus eſt. ii. Regum. xvii.

¶ Facta cõtentio inter diſcipulos chriſti: quis eorum videretur eſſe maior. Marci. ix

Ubi dicitur diſſentio facta eſt in turba propter eum. Sed hoc non placuit chriſto: vt patet ꝑ illud quod ſequitur. Luce. xxii.

Murmur erat de chriſto in turba. alij dicebant quia bonus. alij vero non: ſed ſeducit turbas. propter quod patet eorum diſcordia. Johannis. vii.

¶ Paulo et barnaba predicãtibus in ciuitate yconia: diuiſa eſt multitudo ciuitatis et quidã fuerunt cum diſcipulis: quidam contra. Actuuz. xiiii

Occaſione iohannis marci/quem paul⁹ vole-
bat ad miniſteriũ euuãgelij recipere: facta eſt diſ-
ſentio inter paulũ et barnabã/ita ꝙ abinuicẽ diſce
derent tamen illud totum fuit ad profectũ/vtilita-
tẽ et multiplicationem euuangelij. Actuum.xv.

¶De duricia cordis.

Cain poſt correctionem dñi peior factus: fratrẽ
occidit. Geneſis.iiii.

Induratũ eſt cor pharaonis. quod nec ꝑ blan-
daverba moyſi/nec per flagella dñi potuit emol-
liri.Exodi.vi.vii.viii.ix.x.xi.

Filij iſrael ad credendum et obediendũ deo re-
belles fuerunt.et ideo ait de eis dñs: cerno ꝙ po-
pulus ille dure ceruicis ſit. Exodi.xxxii.

Nota ꝙ pluries filij iſrael audientes mandata
domini:contrarium fecerunt. Iudicum.ii.

Hely filios ſuos corripuit.ſed nichil eis profu-
it.i.regum.ii.

Saul neq; per verba ionathe / neq; per minas
dauid ad diligendum ipſum dauid potuit emolli-
ri.ſed ipſum perſecutus eſt et cum lancea ipſũ vo-
luit occidere.i. Regum.xviii.&.xix

De nabal dicitur ꝙ peſſimus erat et malicioſ⁹
.i.regum.xxv.

Mittebat dñs viris iuda prophetas predican-
tes vt ad eũ redire deberent.quos illi audire nole
bant immo zachariam filiũ ioiade increpantẽ cru
deliter occiderunt.ii. Paralipo. xxiiii.

Ezechia rex iuda miſit nuncios in vniuerſũ iſ-
rael dicens:nolite obdurare ceruicesveſtras ſicut
patres veſtri.ii. Paralipo.xxx.

¶ Beatus ſtephanus iudeos ardēter increpans ait: dura ceruice et incircūciſi cordibus vos ſēper ſpiritui ſancto reſiſtitis. Actuū. vii.

De ebrietate.

¶ Ebrietas multa mala facit nam noe inebriatꝰ vino deuudatus ē in tabernaculo ſuo. Geneſis. ix. Loth inebriās inceſtū cū filiabꝰ cōmiſit. Ge. xix.

¶ Sedit populus commedere et bibere et ſurrexerunt ludere. Exodi. xxxii.

¶ Dixit dñs ad aaron vinū ⁊ oē quod poteſt inebriare non bibis tu ⁊ filij tui: quādo intrabis tabernaculum. Leuitici. x.

¶ Quicunqꝫ votū fecerit dño: a vino et oē quod inebriare poteſt abſtineat. Numeri. vi.

Prima temptatio filiorum iſrahel in deſerto fuit de potu. Exodi. xvii.

¶ Amon in conuiuio abſolon temulentus occiſus fuit. ii. Regū. xiii.

Benadab rex ſyrie temulētus habebat in tabernaculis maximū exercitū: et tñ ꝑ pueros principū ꝓuīciarū victus fuit. iii. Regum. xx.

¶ Videns zeyla dominū ſuum regem iſrahel occidit eum Regum.

Holofernes bibit multum vinū et iudith ipſuꝫ interfecit. Judith. xiii.

¶ Vocauit dñs ad planctū ⁊ ad fletū. et ecce gaudium ⁊ leticia. occidē vitulos: iugulare arietes et bibere vinum cōmedamus ⁊ bibamus cras moriemur. Iſa. xxii.

¶ Ptolomeꝰ fecit cōuiuiū ſūmo ſacerdoti: ⁊ duobus filijs eius. cum inebriati eſſent: occidit eos.

i. Machabe. xvi. Et ideo nolite inebriari vino inquit apoſtolus in quo eſt ꝛc.

De Electione

¶ Conſilio iethro ſacerdotis madiã / moyſes elegit iudices timentes deũ: et qui odiunt auariciã Exodi. xviii.

¶ Precepit dñs moyſi vt tolleret duodeciꝫ virgas ſcõm nũeꝝ filioꝝ iſrahel: et poneret in tabernaculo. virga autem aaron q̃ erat de tribu leui / ſequenti die germinaſſe ĩuenitur. Numeri. xvii.

¶ Volens moyſi vlciſci de madianitis / ait mille viri de ſingulis tribubus eligentur / q̃ mittẽtur ad bellũ. Numeri. xxxi.

¶ Moyſen elegit deus ad educẽdũ filios iſrahel de egypto. Eodẽ tpe poſt moyſen ioſue ducẽ ppli elegit. Numeri. xxvii.

Poſt ioſue iudã ducem conſtituit. Iudicũ. i.

¶ Saul reuelauit dñs ſamueli eligenduꝫ eſſe in regem. i. Regum. x.

¶ De mandato dñi ſpeciali iuit ſamuel ĩ bethleẽ et vnxit dauid in regem iſrahel. i. Regũ. xvi.

Unde ipſe inquit: ipſe elegit dauid ſeruũ ſuum .i. Paralipo. xxviii.

Placuit domino vt me eligeret ſuper cunctũ populum iſrael.

¶ Moriturus dauid dixit maioribus iſrahel: de filijs meis elegit dominus ſalomonẽ: vt ſedeat in throno regni iſrahel. i. Para. xxviii.

¶ Sumpſit iehu litteras. et miſit in ſamariã ad ſupiores ciuitatis dicens: eligite meliorẽ / et eum qui vobis placuerit de filijs dñi veſtri: et ponite

eũ ſuper ſoliũ patris ſui: et pugnate ꝓ domo do-
mini veſtri.iiii.Regum.x.

¶Congregati ſunt oẽs amici iude: et dixerunt ionathe ex quo frater tuus iudas mortuus eſt vir ſimilis ei nõ eſt: nũc eligim⁹ te hodie ꝓ eo nobis eſſe principẽ et ducem.i.Macha.ix.

Vocauit ieſus diſcipulos ſuos/et elegit ex eis xii.apoſtolos quos vocauit.Luce.vi.

¶Poſt aſcenſionẽ dñi diſcipuli duos ſtatuerũt ioſeph et mathiã.et dixerũt.tu dñe q̃ noſti corda hoim: oſtende quẽ elegeris ex his.Act.i.

Sermo quẽ dixerunt apoſtoli: placuit oĩ mlti-tudini et elegerũt ſtephanũ virũ plenũ fide ⁊ ſpũ ſancto: et philippũ.Actuum.vi.

¶Miniſtrãtibus diſcipulis dño/et ieiunãtibus illis: dixit illis ſpũſſanctus: ſegregate barnabam et paulũ ad opus ad qđ aſſũpſi eos.Actuũ.xiii.

De Fide

¶Credidit abrahã deo q̃ ei difficile rẽ ꝓmiſerat ⁊ reputatũ eſt ei ad iuſtitiã.Geneſis.xv.

Moyſes dño credidit vſq̧ ad aquas ꝯdictõ Sed ibi aliquãtulũ dubitauit.Numeri.xx.

¶Dixit ionathas armigero ſuo non eſt difficile deo in multis ſaluare vel in paucis.i.Regũ.xiiii.

¶Magnam fidẽ habuit dauid/qui cõtra goliã pugnaturus dixit: tu venis ad me cum gladio et haſta: ego autẽ venio ad te cũ funda et lapide in nomine dñi.ii.Regũ.xvii.

¶Dixit ioſaphat rex iuda exercitui ſuo: ad pugnam congregato: credite dño deo veſtro ⁊ ſecuri eritis.ii.Paralipo.xx.

¶ Eſdra ſcriba per magnā viā iturus ⁊ p̄iculoſā
noluit conductū a rege petere:ſed conuertit ſe ad
orationem et ieiuniū.i.Eſdre.viii.
Videns neemias edificātibꝰ pericula īminere
dixit deus veſter pugnabit ꝓ nobis : et noſipſi fa
ciemus opus.Neemie.iiii.
¶ Maxime fidei verbū dixerūt ſocij danielis na
buchodonoſor:deus noſter quē colimus nos pōt
eripere de camino ignis:⁊ de manu tua liberare.
Danielis.iii.
¶ Judas ſocijs ſuis timētibus dixit.facile ē mul
tos cōcludere in manus paucoꝝ:et nō eſt differen
tia in ꝯſpectu dei:an ī multis/an ī paucis liberare
q̄a nō in multitudine exercitus victoria belli: ſed
de celo fortitudo eſt.i.macha.iii.
Nota de fide ſuſanne.Danielis.xiii
¶ Item de eleazar:qui noluit comedere carnes.
porcinas.ii.machab.vi.
Itē de matre cū ſeptem filijs.ii machab.vii.
Zacharie dixit angelus : q̄a nō credidiſti:eris
tacens ⁊ non poteris loqui.Luce.i.
Elizabeth beatā ꝟginē ⁊ matrē ieſu mariā ſa
lutādo ꝯmēdauit dicēs/beata q̄ credidiſti.luce.i.
Nota de fide triū regū.Mathei.ii.
¶ Cōmēdat a dn̄o fides cēturionis/ q̄ dixit: dn̄e
non ſū dignus:et ſeq̄tur ꝙ xp̄s dixit nō inueni tā
tam fidē in iſrahel.Mathei.viii.⁊ Luce.vii
¶ Multum pōt valere fides propria:ſi tm̄ valuit
fides aliena p̄alitico.videns enī fidē illoꝝ q̄ eum
depoſuerāt an̄ illū/dixit:remittūtur tibi pctā tua:
et ſtatim ſanatus eſt.Luce.v.Mathei.ix.

¶ Petrus ambulans ſuper vndas maris/vi-
dens ventū validū timuit. et ideo dñs arguit cuʒ
dicens modice fidei quare dubitaſti? mathei.xiiii
¶ Commendatur a dño fides mulieris chananee
quando dixit. o mulier magna eſt fides tua. ma-
thei.xv.marci.vii.
¶ Item de fide magdalene. Luce.vii.
Nota de infidelitate thome apaſtoli. Johā.xx
¶ Quidam vir de ciuitate liſtris:qui nūq̄ ambu-
lauerat:audiuit paulum predicantem. paulus au
tem videns. q̄ fidem haberet/dixit ei:ſurge ſuper
pedes tuos rectus. Actuum.xiiii.

De fidelitate erga proximum.

Joſeph domino ſuo fidelis fuit q̄tum ad vxo-
rem Geneſis.xxxix.
Item in conſilio quod dedit ei:et ī miniſterio quo
ſeruiebat. Geneſis.xli.
Raab meretrix fideliter egit cuʒ exploratorib⁹
quos miſerat ioſue. Joſue.ii.
Joſue etiam fideliter egit cum gabaonitis licet
eum fefelliſſent.ipſe tamen pacta et iuramēta ſer
uabat. Joſue.ix.ꝛ.x.
Fideliter indicauit ionathas dauid iraʒ patris
ſui ꝛ eū excuſauit ꝛ ↄfortauit q̄tū potuit.i.re.xix.
Magna fidelitas fuit lʒ indiſcreta: q̄ armiger
ſaul videns dñm ſuuʒ mortuū:noluit vltra viuere
irruens ſup gladiū ſeipm̄ occidit.i. Regum.xxxi
Vrias etheus noluit eſſe ī delicijs ſuis q̄ diu dñs
ſuus ioab cū exercitu laborabat.vt patet.ii. re.xi.
Inſtāte captiuitate ciuitatis rabba quā obſide
bat ioab miſit ad dauid/vt veniret ꝛ illā caperet ꝛ

dñõ ſuo:nõ ſibi honoꝛ aſcriberetur.ii.Regum.xii.

Cũ fugeret dauid a facie abſalon: dixit ei ethai viuit dñs:quia in quocunqꝫ loco dñe mi fueris rex ſiue in moꝛte/ſiue in vita:ibi et erit ſeruus tuus.ii Regum.xv.

Cũ ſeparetur oñis iſrahel a facie dauid ſecut⁹ eſt eum ſiba:viri aũt iuda adheſerũt regi ſuo ſicut conſtantes et fideles.ii.Regum.xx.

Tres robuſtiſſimi viri fideliter defenderunt dauid contra philiſtim pugnantẽ: et attulerunt ei de ciſterna bethleem aquam quam cum magno deſiderio petiuit.i.Paralipo.xi.

Valde fideliter egit ioiada pontifex cum ioas filius ioꝛaz.ꝛc.Sed ipſe male recognouit poſtea: ii.Paralipo.xxiiii.

Ozias ſummus pontifex ꝛ aliĳ ſacerdotes fideliter laboꝛauerunt ad cuſtodienduꝫ depoſita viduarum et pupilloꝛum.ii.machabeoꝛum.iii.

¶De fletu.

Fleuit agar ab yſmaele ſecedens:nec voluit videre pꝛincipium moꝛientis.Geneſis.xxi.

¶Eiulatu magno fleuit eſau vt benedictioneꝫ patris haberet Geneſis.xxvii.

Omnis multitudo videns occubuiſſe aaron.fleuit ſuper eum.xx.diebus.Numeri.xx.

Filĳ iſrahel fleuerunt moyſen moꝛtuum.xxx.diebus.Deutronomĳ.xxxiiii.

Angelus domini venit ad locum flentium ꝛ impꝛoperauit filĳs iſrahel beneficia que a deo receperant:et peccata que commiſerant: et ipſi eleuauerunt vocem et fleuerunt.Judicum.ii.

¶ Pugnauerunt filij iſrahel contra beniamin ⁊ fleuerunt coram domino. Judicum. xx.

Et poſt victoriã iteꝝ fleuerunt propt̃ deſtructionem fratrũ ſuoꝝ. Judicum. xxi.

Orauit dñm ãna pro filio flẽs largiter. i. Re. i.

¶ Dauid ⁊ ionathas oſculãtes ſeinuicẽ fleuerũt i. Regũ. xx.

Uidens dauid ciuitatẽ ſicelech eſſe accenſaʒ et hoĩes inde captiuos ductos: planxerũt ipſe ⁊ populus q̃ cũ ipſo erat vſqꝫ dum deficerent lachry=me in eis. Regũ. xxx.

Fleuit dauid ꝓ infirmo filio. quo mortuo: fle=re ceſſauit. ii. Regũ. xii.

Fleuit: rex ezechias fletu magno orans dñm propter mortẽ quã vidit ſibi iminere. iiii. Re. xx.

Cum audiſſet ozias rex iuda ꝯminationes ſcriptas in libro legis domini propter peccata ſcidit veſtimenta ſua cum fletu: et multum deo placuit iiii. Regum. xxii.

¶ Cum audiſſet eſdra miſerabilem ſtatũ ieruſa=lem fleuit diebus multis: et ieiunabat et orabat ante deum. Neemie. i.

Legente eſdra ỽba legis diſtricte et aperte ad intelligendũ: fleuit oĩs populus. Neemie. viii.

¶ Morã faciente thobia iuniore cũ non rediret: fleuit mater eius. Thobie. v.

Cum expoſuiſſʒ achior oĩa q̃ dixerat holoferni oĩs populus lamentatione communi deo preces effuderunt. Judith. vi.

Factus ẽ fletus et vlulatus magnꝰ. Ibidẽ. vi.

¶ Itẽ fleuit iudith ad lectuʒ holofernis. Judith

xlii.
¶ Mardocheus audiens iniquã ſententiã latu͛ contra iudeos ſcidit veſtimẽta ſua: et eiulatu magno clamans / animi ſui amaritudinẽ oſtendebat et apud iudeos: et apud oẽm ꝓuinciã ad quẽ illa iniqua ſentẽtia ꝑuenerat: planctus ingens erat. Heſter. iiii.

Sanctus iob flebat ꝓ miſeriis ꝓpriis: et verſa eſt in luctũ cithara mea / et organũ meũ in vocem flentiũ. Job. xxx.

¶ Item pro miſeriis alienis dicẽs: flebã quondã ſuper eo qui afflictus erat et cõpatiebatur anima mea pauperi. Job. xxx.

David frequẽter fleuit ſicut ipẽ ĩ ſuis pſalmis atteſtatur in multis locis.

¶ Iſaias videns afflictionẽ populi ſui dicebat: diſcedite a me: quia amare flebo: non cõſolemini me. Iſaie. xxii.

Jeremias ait ego plorans et oculus meus deducens aquã. et ſeq̃tur: multi aũt et gemitus mei et cor meũ merens. Jeremie. i.

¶ Daniel quoq͛ ait: ego daniel lugebam diebus triũ ebdomadaꝝ: panẽ deſiderabilẽ non comedi. Danielis. x.

Suſãna flens ſuſpexit in celũ: ⁊ exaudiuit eam dñs. Danielis. xiii.

Antiochus fecit cedere oẽ͛ hoiem in ieruſale͛ et factus eſt planctus nimis in iſrahel omĩs maritus aſſumpſit lamentũ: ⁊ qui ſedebant in thoro maritali lugebant. i. Macha. i.

¶ Planxit ois iſrahel planctu magno ꝓ morte

matathie. i Machabeorum. iii.

¶ Fleuerunt omnes de iſrahel ſuper iudã machabeũ fletu magno: ⁊ lugebãt dies multos et dixerunt: quomodo cecidit potens qui ſaluum fecit iſrahel. i. Machabeorum. ix

¶ Contriſtatus animo antiochus propter iniquam mortem onie et flexus ad miſericordiam lachrymas fudit: recordatus defuncti ſobrietatem et modeſtiam. ii. Machabeorum. iii.

Magdalena ter legitur fleuiſſe Primo pro peccatis ſuis Luce. vii.

Secundo: pro morte fratris. Johannis. xi.

Tertio pro morte domini. Johannis. xx.

¶ Saluator ter legitur lachrymas effudiſſe ſuper lazarũ mortuũ. Johannis. xi.

Super ciuitatẽ ieruſalem. Luce. xix.

In paſſione ad hebreos. v.

Unde preces cum clamore valido ⁊ lachrymas offerens.

¶ Petrus poſt trinam negationem dñi fleuit amare. Luce. xxii.

Chriſtũ ad mortẽ eũtẽ ſeq̃bat turba multa: que plangebant eũ ⁊ lamentabantur Luce. xxiii.

¶ Paulus cum lachrymis domino ſeruiebat. ait et fratribus: vos ſcitis quomodo omne tempus vobiſcum fui ſeruiens deo cum omni humilitate ⁊ lachrymis multis. Actuum. xx.

Itẽ cũ lachrimis proximũ amonebat dicens: ꝑ trienniũ nocte ac die non ceſſaui cũ multis lachrymis monens vnũquẽq; veſtrũ. ⁊ ſeq̃tur. magnus fletus factus eſt oĩm. Actuum. xx.

¶ Item philippen.iii. Multi ambulāt quos dicebam ſepe vobis:et nunc dico / flens inimicos crucis chriſti.

Cum veniſſet petrus in ioppe. venerunt aſcendentes omnes vidue flentes et oſtendentes tunicas Actuum. viii.

¶ De gratiarum actione.

Obtenta de inimicis mirabili victororia: venient ad moiſen principes filioꝝ iſrahel dicētes: q̄ nullꝰ de ſuis in bello cecidit:et ideo donaria magna obtulerunt dn̄o. Numeri. xxxi.

Poſt victoriam ſiſare habitam barach ⁊ delbora concinnerunt. Judicum. v.

¶ Audiens dauid reuelationem factā nathan prophete de regni ſui duratione: humiliter gratias egit. ii. Regum. vii.

¶ Multū eſt dn̄s laudandus. qn̄ dat populo bonū principē vel prelatū. iuxta illud Regū. benedictus deus qui dedit dauid filiū ſuū ſapientiſſimuꝫ ſuper hunc populum. iii. Regum. i. ⁊. v.

Judas machabeus et populus hieroſolimarum ſcripſerunt ariſtobolo dicētes de magnis periculis liberati a deo magnifice gratias agimus ipſi. ii. Machabeoꝝ. i.

Quando xp̄s voluit aliquod opus grande facere: frequenter legitur in celū reſpexiſſe ⁊ gratias egiſſe patet in panum multiplicatione. Mathei. xiiii. Luce. i. Marci. vi ⁊ Johan. vi.

¶ Item in lazari reſuſcitatione. Johan. xi.

Item in eucariſtie inſtitutione. Mathei. xxvi. Luce. xxii.

Unus illoꝛuꝫ. x. lepꝛoſoꝛuꝫ ad mandatum dñi mundatus: regreſſus gratias egit. Luce. xvii.

¶ Gratias agebat paulus pꝛo ſua conuerſione dicēs gratias ago dño deo meo / q̄ me confoꝛtauit in xp̄o: qꝛ pri⁹ fui blaſphem⁹ ꝛ pſecutoꝛ ꝛ cōtume lioſ⁹ ſꝫ miaꝫ dei ꝯſecut⁹ ſum. i. ad Thimotheū. i.

Item pꝛo ſua et alioꝛum victoꝛioſa conuerſati- one dicens gratias deo qui ſemꝑ triumphat nos in chꝛiſto ieſu. ii. Coꝛintheoꝛum. ii.

Itē pꝛo beneficiis fratribus collatis. Romano. i. dicens primū gratias ago pꝛo oībus vobis: qꝛ fides veſtra xp̄o in vniuerſo mundo miniſtrat.

Item pꝛo conſolatione: quā gratiarū actionem poſſumus deo retribuere pꝛo vobis in oī gaudio quo gaudemus. i. Theſſalonic̄. iii.

Itē gratias in oībus admonebat. Epheſe. v. di cens gratias agentes ſemper pꝛo omnibus. ꝛc.

¶ Cum abꝛahā percuſſiſſet quattuoꝛ reges ꝛ om nem ſubſtantiaꝫ eoꝛuꝫ reduxiſſet: rex ſodomoꝛum egreſſus eſt in occurſū eius et oīa obtulit ei: exce- ptis ſolis aīabus Ubi notandū eſt ꝙ licet abꝛahā oblata reſpuerit: tamen bene voluit ꝙ ſocii ſui par tē de preda haberent: tanꝙ ſuffragiis eoꝛum non ingratus. Geneſis. xiii.

Poſtꝙ iacob ſeruierat labā auūculo ſuo mul- tis annis dixit ei labā. nunquid quia frater meus es: gratis ſeruies michi? Geneſis. xxix.

Cū liberaſſet gedeon iſrahel de inimicis: dixerūt omnes ad eum: dñare noſtri tu ꝛ filius tuus: quia liberaſti nos de manu madian. Iudicū. viii.

¶ Dixit dauid ad dabyathar/cuius pater ipſuz dauid diligebat:mane mecum ne timeas. ſi quis queſierit aïaz tuã:queret ꝛ meã.i.regũ.xxii.

Propter amorem ionathe filij ſaul: inquiſiuit dauid ſi aliquis eſſet ſuperſtes de genere eius: et conſtituit mephiboſet filiũ ionathe conuiuaz menſe ſue.ii.Regum.ix.

Heſter regina grata fuit mardocheo nutritori ſuo.vt patet. Heſter.ii.ꝛ.iiii.

¶ Prompte et grate recognouit paulus gratiã diuinam ſibi collatã/dicens ad galathas.iiii Sicut angelũ dei recepiſtis me:ꝛ ſi fieri potuiſſet oculos veſtros eruiſſetis:ꝛ dediſſetis michi.

De gula.

Gula primum peccatum fuit.et incepit a primo parente. Geneſis.iii.

¶ Eſau pro lente fratri ſuo primogenita vendidit. Geneſis.xv.

Flagrabat populus iſrahel deſiderio carnium ſedens ꝛ flens dicẽs:quis dabit nobis carnes ad veſcendum. Numeri.xv.

Prima tẽptatio in deſerto filioꝝ iſrahel fuit de potu. Exodi.xv. Scda de cibo.xvi.

In epulis ſunt homines audaces et loquaces: vt patet Judicũ.ix. vbi inter epulas ꝛ pocula maledicebant. Abymelech.

¶ Epulantibus philiſteis fregit ſanſon ipſoꝝ domũ,ꝛ cecidit ſuper eos. Judicũ.xvi.

Volebant filij hely ſacerdotis carnes crudas ab offerentibus accipere:vt eas ſibi lautius ꝑparent.i.Regum.ii

22

¶ Comedit ionathas cōtra prohibitionē patris modicum de melle: et leuiter eum occidiſſet: ſi populus non accurriſſet. i. Regū. xiiii.

¶ Comederūt et ſaturati ſunt et impinguati ⁊ abūdauerunt delicijs in bonitate magna: te autē ad iracundiā prouocauerūt. Neemie. ix.

Amon a cōuiuio regine heſter letus ē egreſſus in craſtino autē cū iiii. filiis patibulo eſt affixus heſter. vii.

¶ Job multa mala nouerat in cōuiuijs cōtigiſſe vñ p filijs epulātibus cōſurgens diluculo: offerebat holocauſta p ſingulos dies. Job. i.

¶ Chriſtum primo de gula diabolus tēptauit dicens ſi filius dei es: dic vt lapides iſti panes fiant Mathei. iiii. Marci. i. Luce. iiii.

¶ Contra edaces et comeſtionibus vacantes: valet exemplū de diuite q̄ epulabat quotidie ſplendide/ quomō poſtea in lingua ſpecialiter fuit cruciatus. Luce. xvi.

¶ Poſt ſplendidas ⁊ pingues refectiones/ non poſſunt bene hoīes oratiōibus et vigiliis vacare vnde diſcipuli chriſti poſt cenam nec vna hora poterant vigilare. Mathei. xxvi. Marci. xiiii. Lu=

¶ De homicidio (ce. xxii.

¶ Homicidiū cain primo cōmiſit quod deus grauiter puniuit: cum tñ non eſſet in lege ſcripta prohibitum. Geneſis. iiii.

Occidit cain abel: moyſes egyptium Exodi. ii

¶ Dauid goliam. i. Regum. xvii. Joab abner ii. Regum. iii.

Herodes iohannē baptiſtā Mathei. xiiii. Marci

vi. Petrus ananiam. Actuum. v.
Sed conſidera diuerſas intentiones et cauſas.
Homicida debet q̄ſi occiſus reputari. vñ rebecca
Gene. xxvii. dixit cur vtroq3 orbabor filio in vno
die? quia ſi eſau occidiſſet iacob: vtrū q3 perdidiſſe
filium reputabat.
Si zebee et ſalmana fratres gedeonis non occi-
diſſent: nequaq̄ poſtea ab eodem fuiſſent occiſi.
Judicum. viii.
¶ Abimelech occidit fratres ſuos. lxx. vt ſolus
regnaret: ſed tamen ipſe modico tempore dñatus
fuit et multa mala ſuſtinuit. Judicu3. vii. et. viii.
Quia ſacerdos abymelech dauid fugientem
cōfortauit: ſaul eū cū multis ſacerdotib⁹ ⁊ mulie-
ribus et paruulis occidit. i. Regū. xxii.
¶ Occidi fecit dauid adoleſcentem / qui dixit ſe
ſaul occidiſſe. ii. Regū. i.
Joab occidit abner ī vltionē fratris ſui aſabel
quem ille occidit. ii. Regum. iii.
Fecit dauid vriā occidi: propter quod dñs eu3
grauiter puniuit. ii. regum. xi.
Tantus horror fuit effūdere hūanū ſanguinē
q̄ licet dauid optim⁹ erat: tamē dñs noluit q̄ ipſe
templum edificaret. ii. Regum. vii.
Quāuis ioab miles probus fuerit et dño ſue val
de fidelis: tamen quia duos viros proditioſe occi
dit / fecit eū etiā ſalomon occidi: lic3 teneret cornu
altaris. iii. regum. ii
¶ Jeſabel fecit naboth iniuſte occidi. et nō cauſa
dei. iii. Regum xxi.
¶ Duo preſbyteri qui volebāt ſuſannā morti tra

dere: iudicio danielis conuicti: a populo ſunt occiſi. Danielis. xiii.

¶ Occidit triphon ionathã et duos filios eius: cum tñ recepiſſet a ſimone centum talenta argenti pro eorum liberatione. i. Macha. xiii.

De hoſpitalitate.

¶ Abraham angelos celebriter recepit hoſpitio et que peregrinis neceſſaria videbat: fecit parari. Geneſis. xviii.

Loth angelos tranſeũtes hoĩes putãs: obnixe ad hoſpitium inuitauit et neceſſaria miniſtrauit: et contra incuſantes vt potuit defendit. Gene. xix

Laban ſeruũ abrahã cũ filio ſuo veniente gratanter hoſpitio ſuſcepit. vñ dixit ꝑparaui domuȝ et hoſpicium camelis. Geneſis. xxiiii.

¶ Prece magna iethro peregrinum hoſpitio ſuſcepit. Exodi. ii.
Et poſtea ipſe et filij eius et nepotes eiꝰ honorifice per ipſum magnificati fuerunt.

Moiſes deutronomij. x. dixit: deus amat peregrinum: et dat ei victũ et veſtitũ. ergo et vos peregrinos amate: q̃a et vos aduene fuiſtis.

¶ Helyas mulieris filium apud quem hoſpitabatur a morte ſuſcitauit. iii. Regũ. xvii.

Idem habetur in legenda de ſancto germano ep̃o qui poſt cenã / iuſſit vt oſſa ſuper pellẽ ãte matrem ipſius vituli ponant. quo facto. vitulus ſurgit ⁊ comedit. ꝛc.

¶ Mulieri ſunamiti filiũ non habenti. heliſeus apud eam hoſpitatur. et ei filium impetrabat: ⁊ a morte ſuſcitabat. iiii. Regũ. iiii.

¶ Bonus hoſpitalari⁹ erat iob qui dixit: foris non manſit peregrinus: oſtium meum viatori patuit. Job. xxxi.

¶ Ambulans per mundū ieſus chriſtus: non habuit vbi caput ſuum reclinaret. Mathei. viii.

Martham vero ſpiritualem hoſpitam legitur habuiſſe. Luce. x.

¶ Quando ſaluator diſcipulos miſit ad predicā dū: in illis ſeipſū recipi aſſerit. Mathei. x. ⁊. Luce. x. dicens: qui vos recipit: me recipit. q̄ vos audit me audit. qui vos ſpernit me ſpernit.

¶ Zacheus xp̄ꝫ gaudens hoſpitio recepit. ⁊ xp̄s eū magis gaudere fecit dicens: hodie huic domui ſalus facta eſt. Luce. xix.

¶ Exemplo duorum diſcipulorꝫ qui dn̄ꝫ in ſpecie peregrini ſecū ad hoſpiciū venire coegerunt: patet ꝙ peregrini non ſolū vocandi: ſed etiam cōpellendi ſunt ire ad hoſpitiū. Luce. xxiiii.

¶ Apoſtoli multum hoſpitabantur in domib⁹ artificum et hominū mediocrium. vnde legitur de petro. Actuum. viii. Hic hoſpitatur apud ſymonē quendam coriarium.

Itē de paulo actuū. xviii. ꝙ ipſe manebat apud aquilā et priſtilā qui artifices quidam erant.

¶ Obnixe ⁊ inſtanter deprecata eſt lidda purpuraria paulum et ſocio eius vt manerent in domo eius. vnde actuum. xvi. dicitur coegit nos.

¶ Inter cetera ad que ſpecialiter inducit paulus hebreos: ad hebreos. xiii. eſt hoſpitalitas / dicens hoſpitalitatem nolite obliuiſci: ꝑ hanc quideꝫ homines angelis placuerunt hoſpitio receptis.

¶ De humilitate.

Humilitatis commendatio/patet ex hoc quod dixit angelus ad agar. Geneſis. xvi. reuertere ad dñam tuã: et humiliare ſub manu illius.

Humiliter loquebatur abrahaz dicens: loquar ad dñm cum ſim puluis ⁊ cinis. Geneſis. xviii.

¶ Quinquies excuſauit ſe moyſes anteꝙ vellet ducatũ populi recipere. nec acquieuit: donec dñm iratũ intellexit. Exodi. iii. et. iiii.

Gedeon angelo ſibi dicente/vade in hac fortitudine tua liberabis filios tuos iſrahel: reſpondit ecce familia infima eſt in manaſſe: et ego minimus ſum in domo patris mei. Judicũ. vi.

¶ Filij effraim iurgantes contra gedeonẽ: fugati fuerunt per eius manſuetudinem et humilẽ reſpõſionẽ. Judicũ. viii.

¶ Humilitatez pretendebat ſaul in opere ⁊ ſermone anteꝙ in regẽ eſſet vnctus/ ſcilicet quando querebat aſinas patris ſui: et quãdo excuſabat ſe apud ſamuelẽ. i. Regum. ix.

Et poſtea dictũ eſt ei. i Regũ. xv. nonne cũ paruus eſſes factus es caput in tribubus iſrahel?

Dauid licet per ſamuelẽ vnctus eſſet in regẽ: tñ de mandato patris victualia fratribus portabat exiſtentibus in prelio. i. Regum. xvii.

¶ Item dauid humiliauit ſe coram ſamuele: quãdo debuit fieri gener regis. i. regum. xviii.

Item coram ſeruo ſuo ſemey: audiens ꝙ malediceret ei. ii. regum. xvi.

¶ Item coram domino: quando ſaltabat ante archam. ii. Regum. vi.

¶ Item quando nunciauit ei nathan perpetuitatem regni. ii. Regum. vii.

Et multis aliis locis, vt quando deus eum propter peccata corripuit ꝛ puniuit. ii. Regum. xxiiii

¶ Miphibozet a ſeruo ſuo inique accuſatus / et iniuſte exhereditatus: humiliter reſpondit. ii. Regum. ix.

¶ Achab rex iſrahel ſceleratiſſimus audiens penam ſibi pro criminibus infligendam: humilia tus eſt coram deo. propter quod deus: ſibi penam minorauit. iii. Regum. xxi.

¶ Princeps ille qui heliaꝫ humiliter depreca tus eſt: non eſt ab igne conſumptus: ſicut duo prio res fuerunt. iiii. Regum. i.

Simeas dixit ad roboā ꝛ ad principes ei⁹: hec dicit dn̄s vos reliquiſtis: et ego reliqui vos. qui cō ſternati dixerunt: iuſtus eſt dn̄s. cūq; vidiſſet dn̄s ꝙ humiliati eſſent: dixit ad ſemexā: quia humilia ti ſunt cauſa mei nō diſperdam illos. ii. Para. xii

Humiliatus eſt ezechias rex: poſtꝙ eleuatum fuit cor eius in aduentū nūciorū eius regis babilo nis. ꝛ iō nō venit ira dei ſup illos. ii. Para. xxxii.

¶ Audientes filii iſrahel perſonaꝫ holofernis tribulationē hoībus īponentē: humiliauerunt illi animas ſuas deo. Judith. iiii.

Heſter regina corpus ſuuꝫ humiliauit ieiuniis et orans / inter cetera dixit: tu ſcis dn̄e: quia abhominor ſigna ſuperbie. Heſter. xiiii.

¶ Beata maria ab angelo ſalutata non reginā vel dominam ſe nominauit: ſed reſpondendo ancillam ſe nominauit. Luce. i.

¶ Item non miſit pro elizabet: ſed humiliter iuit ad illā. Et in cantico ſuo magnificans ait: reſpexit humilitatē ancille ſue.

Chriſtus fuit in humili loco poſitus: ſcilicet in preſepio ab humili regna natus. Luce. ii.

Itē cū eſſet annorū duodecim: remanſit in ieruſalē in tēplo. ſed querentibus eū parētibus. cū eis deſcendit / et erat ſubditus illis. Luce. ii.

Itē a iohāne baptiſta baptiſmū humiliter recepit veniens ad eū: non mittens pro eo. mathei. iii.

Item diſcipulos humiles elegit. Mathei. iiii.

¶ Et cum illis humiliter conuerſatus / humilitatem ſeruare docuit dicens: diſcite a me: quia mitis ſum et humilis corde. mathei. xi.

Querentibus diſcipulis / quis eorum videretur eſſe maior in regno celorū? reſpondit ieſus: quicū que ſe humiliauerit ſicut paruulus ille: hic maior eſt in regno. mathei. xviii.

¶ Ad fugiendam iactantiā / et humilitatem ſectandam de ſuperbo phariſeo et humili publicano parabolam induxit. Luce. xviii.

Ipſe vero ſe filium hominis noīauit / non filiū dei: cum tamen vtrumque in ſe habuit Mathei. xxvi Marci. xi. Luce. xix.

¶ Item ipſe circuiens ciuitates et caſtella: iuit quando vero vecturavti voluit: humili aſello inſedit. mathei. xxi.

Itē paſſurus: diſcipulorum pedes lauit. Johis. xiii.

In paſſione ſeipſum humiliauit. factus obediēs vſque ad mortē crucis: quod inter genera mortis viliſſimū erat. ad Philippenſes. ii.

Ubi notari poteſt ꝙ hoīes ſuperbi/ɋmūdi ama-
tores circa ſeptē verſari ſolent/et appetere/quib⁹
conſtat chriſtū caruiſſe in cruce:ſcꝫ terrenā affluen-
tiā/mundanā ſapientiā/carnalē leticiā/populorū
famā/turbā famuloꝝ/deiectionē inimicoꝝ/ ꝛ vni-
uerſitatē amicoꝝ. Chriſtus autē in cruce fuit pau-
perrimus:qꝛ veſtibus denudatus. Johannis.xix.
¶ Contra primū:ſtultus et inſipiens reputatus
qꝛ verbū crucis pereuntibus ſtultitia eſt.i.Corin-
thioꝝ.i. Cōtra ſecūdū ligatus ꝛ flagellat⁹. Johā.
xix. Contra tertiuꝫ:diffamator ꝛ populi ſeductor
appellatus. Mathei.xvii. Cōtra quartū:famulis
caruit.qꝛ diſcipuli eo relicto fugieꝛt.vnde pſalm⁹
fact⁹ ſum ſicut homo ſine adiutorio. Contra qntū
in cruce victus quodāmodo:qꝛ occiſus eſt ſecūdū
carnē. Johannis.xix. Cōtra ſextū ibi etiā amicos
non habuit. Pſalmus:elongaſti a me amicum et
proximum.

¶ Humilis fuit iohannes baptiſta.qui licet ita
ſanctus eſſet ꝙ crederetur chriſtus:dixit tamen ſe
non eſſe chriſtū/neqꝫ helyā/neqꝫ prophetam:ſed
vocem clamantis in deſerto.

¶ Humilis magdalena/ frequēter legitur ſe ſec⁹
pedes domini poſuiſſe:ꝛ lachrymis eos lauiſſe:
et crinibus terſiſſe. Luce.vii.ꝛ Johannis.xii.

¶ De informatione filiorum

¶ Uidens iacob ſomnia ioſeph/increpauit eū
ne forte contra eum ſuorū fratrum inuidiā ſuſcita-
ret. Geneſis.xxxii.

Jtem negligentias filioꝝ arguebat:audiens ꝙ
alimenta in egypto venderentur. Geneſis.xlii.

¶ Precepit dñs moysi vt filij israhel docerēt filios suos ea q̄ ipsi viderant. Deutrono. iiii.

Contumax filius/et ꝑteru⁹/et cōsilio parentū contēnens obedire: ꝑcipitur a moyse per populuꝫ lapidari. Deutro. xxi.

¶ Heli sacerdos male corripuit filios suos. et iō tā ipse ꝙ ipsi/sūt a dño grauiter puniti. i. Re. iiii.

Adonias filius achit male fuit a patre suo dauid correptus. et iō in superbiā elatus: regnare voluit sꝫ tandē a fratre regnāte occis⁹ fuit. iii. Re. i.

¶ Appropinquans ad mortem dauid: diligenter filium suum salomonem instruxit. iii. Reguꝫ. ii. i. Paralipo. xxviii.

Thobias senior filiū suū ab infātia timere deū docuit. et ab oī peccato abstinere: et multa alia. sicut patet Thobie. iiii. et. v.

¶ Parētes sare vxoris thobie iunioris docuerūt eam honorare et diligere mārituꝫ: regere familiā gubernare domū. ⁊ seipāꝫ irreꝑhēsibilē custodire Thobie. viii.

Parentes susāne cū essent iusti: erudierūt eam secundū legem moysi. Danielis. xiii.

¶ Cū mathatias morti appropīquaret: filios suos salubriter instruxit: ⁊ contra impios inimicos animauit. i. Macha. ii.

Super modum mater mirabilis septem filios pereūtes materna voce hortabatur et cōfortabat ii. Macha. vii.

¶ De Immortalitate.

¶ Immortalitas aīe ꝓbꝫ ex hoc qđ dr̄ de abrahā ꝙ congregatus est ad populuꝫ suū. vbi innuitur ꝙ

in alio ſeculo haberet populū:ſcȝ hoīes qui bene vixerant. Geneſis xxv.

¶ Simile habetur de iſaac:appoſitus eſt populo ſuo. Geneſis.xxxv.

Et etiā de iacob. Geneſis.l.

¶ Ex v̄bis q̄ dixit thobias increpans ꝓpīquoꝝ ſtultitiā:patet in manifeſte ꝙ aīa viuat poſt ſeparationem eius de corpore. Fili inquit ſanctoꝛuȝ ſumus et vitā illā expectamus quā deus daturus ē his qui fidem habent in illum. Thobie.ii.

Et poſtea in oratione dixit:dn̄e ſcd̄m volūtatē tuam fac mecum:et precipe ī pace recipi ſpirituȝ meū. Thobie.iii.

¶ Salomon in fine eccleſiaſtici ait:reuertaꝛ puluis in terram ſuam:⁊ ſpiritus redeat ad dn̄m qui dedit illum. Eccleſia.xii.

Nota de vii.filijs cū matre ſua.ii. Macha.vii.

¶ Itē in hoc manifeſte apparet ī diuite epulāte et lazaro . quoꝝ vnus in penis/ſcȝ diues:et alter in requie viuere ꝓbātur. Luce.xvi.

Itē hoc apparet in beato ſtephano:qui ait:domine accipe ſpiritū meum. Actuum vi.

Item ꝑ apoſtolum.ii. Coꝛithi v. dicentē:ſcimꝰ ꝙ ſi terreſtris domus noſtra ſoluaꝛ: ꝙ habemus a deo non manu factā:ſed eternā in celis.

Itē ad philippē.i. Cupio diſſolui et eē cuȝ xp̄o

¶ Item romanoꝝ.vi:ī felix ego homo:quis me ſꝑabit de carcere mundi huius?

Jacob credens filium ſuum ioſeph moꝛtuum ait deſcendā ad filium meum lugens in infernum. Geneſis.xxxvii.

¶ De chore ⁊complicibus eius dicitur. Numeri xvi. deſcenderunt viui ad infernum aperto humo et perierunt de medio multitudinis. Per quod patet: ꝙ ibi viuunt ſecūdum animas.
¶ Ex verbis illis Sapientie. ii. talia dixerūt qui peccauerunt: oſtēditur ꝙ tam boni ꝙ̄ mali viuūt in alio ſeculo.
¶ De nabuchodonoſor dicit Iſaye. xiiii. ex quo dormiuiſti / ſcz in morte non aſcendit qui ſuccidat nos. infernus ſubtus conturbatus eſt in occurſu aduētus tui; et poſt detracta ē ad inferos ſupbia tua. et multa alia que ibi ponūtur. Per que ipſā animam oſtenditur deſcendiſſe
¶ Itē nota de eleazaro. ii. Macha. vi. q̄ ait. ſi in preſenti tpe a ſuppliciſ hoim̄ eripiar: ſed manus oīpotentis dei nec viuus / nec defunctus effugiaz
¶ Chriſtus monēs diſcipulos ait: nolite timere eū qui occidit corpus: aīaz aūt nō poteſt occidere Et ſequitur timete eū qui poſtꝙ̄ occiderit corpus hz poteſtatē aīaz mittere in iehennā. Mathei. x.

De Ingratitudine

¶ Prepoſitus pincernaꝝ pharaonis / ſuccedēti bus proſperis ioſeph interpretis ſui oblitus eſt. Geneſis. xl.
Utiliter et fideliter ſeruiuit iacob laban. ſz ille eū ſepius fallere nitebatur. Geneſis. xxxi.
Uidēs popul⁹ iſrahel ꝙ morā faceret moiſes dixerūt ad aaron: fac nobis deos et fecit eis vitu m aureū. Exo. xxxii.
Angelus dn̄i improꝑauit filijs iſrahel bn̄ficia dei eis collata / et quomō illis abutētes ruperant

ei

fedus ⁊ tranſgreſſi erant mãdata dei. Judicū.ii.
Multa beneficia recepat ſaul a dauid: ⁊ tñ multiſ modis ad occidẽdū eū laborauit. i. Regū. xviii.
Crediderunt filij amon ꝯtumeliã ꝓ honore: qñ vitupauerũt nũcios dauid/quos miſerat ad conſolandũ regẽ eoꝝ ſup patris interitu. ii. Regū. x.
Ingrati fuerũt dauid ⁊ ioab fidelitati vrie: quorū. ſcꝫ dauid/lieteras mortis ſcripſit. i. Reguꝫ. xi et alter crudeliter executus eſt.
¶ Poſtꝙ dauid filio ſuo abſalon ſuper fratricidio ſuo pepercit: ſurrexit ipſe abſalon et patrẽ de regno ſuo fugauit. ii. Regum. xv.
Sublimauit deus ierobo ã in regnū ſup qͣtuor tribus: ⁊ ille ſtatim libidine dñandi elatus: populum traxit a cultu dei. iii. regum. xii.
¶ Heliſeus multa bona fecit regi iſrahel et toti populo iſrahel: ⁊ propter chariſtiã que erat in terra: precepit rex caput eius amputari: ſed deus aliter ordinauit. iiii. regū. vi.
¶ Non eſt recordatus ioab rex iuda miſericordie quã fecerat ſecū ionata pontifex: ſꝫ zachariã filiū eius occidit: qꝛ eū arguebat ꝙ dñm reliquiſſet. ii. Parali. xxiiii.
¶ Amaſias rex iuda diuino fretus auxilio: vicerat idumeos et filios ſeyr: et poſtea manu ferens deos eoꝝ: adorauit eos. Unde miſſus ad eū ꝓpheta dixit cur adoraſti deos qui non liberauerũt populū ſuū de manu tua. ii. Parali. xxv.
¶ Ezechiel non iuxta beneficia que acceperat/ retribuit dño: quia eleuatum eſt cor eius. ii. Parali. xxxii.

¶ Multi bonitate principū / ⁊ honore eis collato abuſi ſunt in ſuperbiam. Heſter. iii.

Conqueritur deus de populo iudeoꝝ. Yſaie. i. filios enutriui ⁊ exaltaui et ipſi ſpꝛeuerunt me Et ſubdit eos eſſe beſtijs minus gratos / dicens. bos cognouit poſſeſſoꝛem ſuum: et aſinus preſepe dñi ſui: iſrahel autē me non cognouit.

¶ Miſit ionathas et liberauit regem demetriuz de manibus anthiochenoꝛuz: ⁊ poſtea demetrius alienauit ſe a ionatha: et nō retribuit ei ſecunduz bñficia q̄ ſibi fecerat. ii. Macha. xi.

¶ De. x. lepꝛoſis a dño mūdatis: vnus tm̄ regreſſus eſt et gratias egit. Luce. xvii.

De Intentione recta in opere habēda

¶ Occidit cain abel. Geneſis. iiii. dauid goliam vt patuit de homicidio. i. Regū. xvii.

¶ Abrahā riſit in ꝑmiſſione filij: et etiā ſara riſit ſed riſus abrahe cōmendatus fuit ſare xᵒ repꝛehenſus. Geneſis. xvii. et. xviii.

Dixerunt pharao / Exodi. ix. et. x. ſaul / libro ſecūdo. Regū ca. xxvi. manaſſes. ii. Parali. xxxiii. iudas ſcarioth. Mathei. xxvi. peccauimus: ſed intentiones eoꝝ erant valde diuerſe.

¶ Similia verba dixit moyſes in raphidim. qñ populus petijt aquā ad bibendū. Exodi. xvii. et ad aquas cōtradictiōis. Nume. xx. Sed pꝛima vice non heſitauit: ſed ſcḋa dubitauit: vt ptz ibidē ex pena que ſecuta fuit

¶ Filij ruben et gaad / ⁊ dimidia tribus manaſſe edificauerūt altare dño / ſꝫ lōge alia intentione q̄ crediderunt alij filij iſrahel. Joſue. xxii.

¶ Commendauit dñs intentionez ⁊ voluntatem dauid quã habuit ad edificandũ templũ: licet noluerit per euz templũ edificari. ii. reguz. vii.

Miſit dauid pro vria: non vt illi quieſceret: ſed vt peccatum quod cuz muliere cõmiſerat facilius occultaret. ii. Regum. xi.

Ornauit ſe iudith non ex libidine: ſed vt populum ſuũ liberaret. Judith. x

¶ Q mardocheus nolebat aman adorare: non ex inobedientia hoc fecit: ſed quia nolebat diuinum honorẽ homini mortali adhibere. Heſter. iii.

¶ Dixit herodes ad magos / vt cum pueruz ieſum inuenirent q redirent et nunciarent ei: q et ipſe veniens adoraret eum: ſed ipſe lõge aliud intendebat. Mathei. ii.

Signanter addit dominus finez et intentionẽ quã debet quiſq habere bona faciendo: vel mala patiendo. Luce. vii. Mathei. v. beati eritis cũ maledixerint vobis homines. ⁊c. propter me.

¶ Itẽ mathei. x. quicũq potũ aq̃ dederit non perdet Item mathei. xix. omnis qui reliquerit patrem et matrem. ⁊c.

Elemoſinã dare / orare / ieiunare / precepit dominus nõ ꝓpter honorẽ fieri: ne cõtingat tã bona opera praua intentione corrũpi. Mathei. vi.

¶ Quidã chriſtũ ſequebantur: vt euz nequiter obſeruarent. Luce. xiiii. Alij vt de panibus manducarent. Johan. xi. Alij. vt ſanarentur. Alij vt eternaliter ſaluarentur. Johãnis. vi.

¶ De Inuidia.

Inuidia diaboli intrauit in orbẽ terraruz: quia

vidit hominē in ſtatu felici eſſe: ⁊ ad illū poſſe aſcē dere locum vnde ceciderat ipſe. vnde temptauit eum et vicit Geneſis.ii

Inuidia cayn abel occidit: quia vidit eius munera accepta eſſe deo ⁊ non ſua Geneſis.iiii.

¶ Rachel ſterilis ſorori fecunde inuidit Geneſis xxx. Unde apparet: ꝙ inuidia propinquis et parē tibus non parcit

Fratres ioſeph inuidebant ei: videntes ꝙ a patre plus omnibus amaretur Geneſis.xxxvii

Maria et aaron locuti ſūt cōtra moiſē fratrē eorū ⁊ per eū honorē magnū habebant Numeri.xii

¶ Percuſſo philiſteo / cantabant mulieres ſaul mille: et dauid decē milia. Unde iratus eſt ſaul ex inuidia: ⁊ ſermo ille diſplicuit ſibi.i.regū. xviii.

Uidens achitofel ꝙ nō factū fuerat ſcḋz conſilium ſuū / ſed ſcḋm conſiliū ſerui eius: abiens in domū ſuam ſuſpendio ſe interiit.ii Regum.xvii.

¶ Daniel oēs principes et ſatrapas ſupabat: vn̄ ipſi occaſionē contra eū querebant. Danielis.vi.

Alchimius videns caritatē iude et nichanoris adinuicē: venit ad demetriū et dixit de nichanore ꝙ rebus alienis aſſentiret: iudāqꝫ regni ſucceſſorem deſtinaſſet.ii.Macha.xiiii.

¶ De baptiſmo xp̄i fuit inuidia inter diſcipulos chriſti et iohannis: dicentes ꝙ oēs poſt xp̄m irēt Johannis.iii.

¶ Ad tantam ipſi principes ſacerdotū prupeꝛūt īuidiā vt legit. Mathei.xxvii. q̄ ſciebat pilatus ꝙ per inuidiā tradidiſſēt xp̄m ad crucifigendum

De Ira dei.

¶ Secūdū beatū auguſtinū.ix.de ciuitate dei/ de
us ſecundū ſacras ſcripturas iraſcitur:nec tñ vlla
paſſione turbatur. Hoc enī verbo vindicte vſurpa
tur effectus non illius turbulentus affectus. Sed
ideo vtitur ſcriptura hoc verbo ⁊ ſimilibus:vt ter
reat ſuperbientes/excitet negligētes/exerceat q̄=
rentes ⁊ alliciat intelligentes .

Miſiſti iram tuā dicitur de egyptijs. Exodi.xv.

¶ Moyſes orauit dn̄m/dn̄e cur iraſcitur furor ſu
per populū tuum? Exodi.xxxii.

Item flagrabat populus deſiderio carniū Nu.
xi. Et ſequitur. ⁊ iratus eſt furor dn̄i valde.

Occaſione ſeditionis chore dixerunt moyſes ⁊
aaron ad dn̄m:fortiſſime deus ſpiritu nunqd vno
peccāte:contra om̄s ira tua deſeruiet Numeri.xvi

¶ Nota ibidē quod ſequitur de ira dei: fornicatꝰ
eſt populus cum filiabus moab Et ſequitur iratꝰ
dn̄s dixit ad moyſen: tolle cunctos principes po=
puli et ſuſpende eos cōtra ſolē:,vt auertatur furor
meus ab iſrahel. Numeri.xxv.

¶ Iratus eſt contra moyſen ad aquas contra=
dictionis. Deutrono.i.

Cauete ait moyſes:ne forte decipiat cor veſtrū
et recedatis a dn̄o. Et ſequitur. iratuſq̄ dominus
claudat celum. Deutro.xi.

¶ Iratus eſt dn̄s ſup filios iſrahel propter achā:
qui tulit de anathemate Joſue.vii.

Iratus eſt etiā ſalomō:qꝛ numerare fecit pplꝫ
rex dauid.ii Regum. xxiiii.

¶ Iratus eſt etiam ſalomon:quia auerſa eſt mēs
eius a domino.iii Regum.xi.

¶ Per ydolatriã et auguriũ/irritauerunt deum filij iſrahel.iiii. Regum.i.
¶ Propheta dixit ioſaphat regi iuda ĩpio pbes auxiliũ:et his q̃ oderũt deum:amicicia iũgeris:⁊ idcirco irã dei merebaris.ii. Paralipo.xix
¶ Ezechias rex iuda/bñficia que a dño accepe-rat:non retribuit.Et ideo facta eſt ira dei contra eum.ii. Paralipo.xxxii.
¶ Comederunt:et ſaturati ſunt et impinguati ſunt et delicijs abundauerũt:inebrietate ſua ma-gna ꝓuocauerunt te ad iracundiã. Neemie.ix.
¶ Arthaxerſes rex gentilis ait.oĩa ſcd̃m legem dei fiant:ne forte exurgat ira dei in regno regis et filiorũ eius. Eſdre.vii.
¶ Dixit dñs ad alyphad themanitem:irat⁹ eſt furor meus in te et inimicos tuos : qui non eſtis locuti rectũ corã me. Iob.xlii.
Iratus eſt dñs contra ſeruũ nequã:et tradidit eũ tortoribus. Mathei.xxv.
¶ Qui credit in filium dei:habet vitã eternã.qui aũt non credit:non vidit deũ:ſed ira dei ſuper euꝫ manet. Iohannis.iii.
¶ Multum eſt timenda ira dei:que in die iudicij oñdetur. Apocalipſis.vi.
¶ Reges et principes terre dicent.Cadite ſuper nos montes:et abſcondite nos a facie ſedentis ĩ throno/et ab ira agni.

¶ De ira boni hominis

¶ Ira ꝑpter bonũ zelũ eſt cõmendãda. vñ Exodi xi.cuꝫ moyſes loqueretur pharaoni:et ille noluit audire:exiuit a pharaone iratus nimis

¶ Precepit moiſes filiis iſrahel vt de mãna nul
lus relinqueret vſq; mane: qui nõ audierũt eũ
Et iratus eſt moiſes contra eos Exodi. xvi.
Reuerſ⁹ a dño moiſes/cum appropinquaret ad
caſtra: vidit vitulum aureum ⁊ choros/⁊ iratus eſt
valde. Exodi. xxxii.

¶ Cũ quereret moiſes hircũ q̃ oblatus fuerat ꝓ
peccato: exuſtũ reperit: iratuſq; eſt cõtra eleazar
et ythamar quia ait: cur nõ cõmediſtis? Leuitici. x.

¶ Videns moiſes rebellionẽ chore et complicuz
ſuorum: iratus valde ait ad dñm ne reſpicias ſa-
crificia eoꝝ. Nu. xvi.

¶ Cõſiderans ionathas maliciã ⁊ irã patris ſui
ſaul contra dauid: ſurrexit a menſa iratus: et non
comedit panem illo die. i. Regũ. xx.

Audita parabola nathã prophete: dauid irat⁹
indignatione cõtra hoiem illum dixit: viuit deus
qm̃ filius mortis eſt qui hec fecit. ii. Regum. xii.

Helizeus iratus fuit contra ioas regẽ iſrahel
eo ꝙ non ꝑcuſſerit terrã ſagitta q̃nq̃es aut ſexies
vt totam ſyriam deſtrueret. iiii. Regum. xiii.

¶ Audiens neemias clamorẽ populi ꝓpter vſu
ras quas exigebant optimates. iratus eſt nimis
Neemie. v.

¶ Audita querimonia heſter/ꝙ aman omẽs iu-
deos occidere ꝓcurabat: aſuerus rex ſurrexit ira
tus de loco conuiuij. Heſter. vii.

De Ira mali hominis

Ira mali hoïs fugienda eſt: quia ſp̄ viciosa ẽ
Iratus cain eo ꝙ munera fratris ſui accepta eſſẽt
occidit eum. Geneſis. iiii.

¶ Audiens ſaul poſt victoriam dauid commendari iratus eſt: et diſplicuit ſermo in oculis eius. i. Regum. xviii.
¶ Cum excuſaſſet ionathas dauid apud patrem ſuum ſaul: iratus ſaul dixit ad eũ: fili mulieris virum vltro rapientis. i. Regũ. xx.
¶ Venit achab rex iſrahel ĩ domũ ſuã indignãs et frendẽs ſup ꝟbo qđ locutus fuerat naboth ſcȝ ꝙ nollet veniam ſibi cõcedere. iii. Regũ. xxi.
Poſt ſalubre conſiliũ heliſei: iratus naaman receſſit. iiii. Regum. v.
¶ Separauit amaſias exercitũ effraim qui venerat ad eũ ꝓ eo ſcȝ ꝙ malus erat: nec voluit ꝙ ſecũ ad bellum veniret: ac illi vehemẽter irati ꝯ iudã reuerſi ſũt in regionẽ ſuã. ii. Para. xxv.
¶ Ozias rex iuda iratus ſacerdotibꝰ ipẽ arguẽtibus: minabatur eiſdẽ. ii. Parali. xxvi.
Cuȝ reuerſus eſſet ſẽnacherib fugiens a iudea iratus/multos iudeos occidit. Thobie. i.
¶ Dicẽte thobia de hedo balante: videte ne forte furtiuus ſit. vxor ei irata reſpondit: manifeſta facta eſt vana ſpes tua. Thobie. ii.
Cũ audiſſet holefernes/ꝙ filii iſrahel ꝑparent ſe ad reſiſtendũ ſibi furore nimio exarſit in iracũdiam magnam. Judicũ. v.
¶ Cũ dixiſſet achior magnã potentiã de iſrahel: irati ſũt magnates holefernis ⁊ cogitauerũt ipm̃ interficere. Judith. v.

¶ De Idolatria

¶ Vidẽs populꝰ iſrahel ꝙ morã faceret. moiſes in mõte dixit ad aaron fac nobis deos q̃ precedãt

nos.Exodi.xxx.
¶ Fornicatus eſt populus iſrahel cū filiabus
moab:que duxerunt eos ad ſacrificia deoꝝ ſuoꝝ
Nu.xxv.
¶ Mortuo ioſue filio nun:filij iſrahel ſeruierūt
baalam et aſtaroth. Judith.ii.
¶ Cum ſenex factus eſſet ſalomō:ſeq̄batur deos
alienos concubinarū ſuaꝝ ⁊ adorauit eos. vt ptꝫ
iii.Regum.xii.
¶ Jeroboam fecit duos vitulos aureos/et dixit
Ecce dij tui iſrahel:qui deduxerūt te de terra egy
pti.iii.Regum.xii.
¶ Achab rex ſeruiuit baal: et adorauit eum. iii.
Regum.xvi
¶ Edificauerunt viri de iuda aras/ ⁊ ſtatuas:et
lucos ſuper oēm collem excelſum/et ſubtus oēm
arborem frondoſam.iii.Regum.xiiii.
¶ Tranſlatis filijs iſrahel in aſſyrios.collocate
ſunt diuerſe gentes in ciuitate ſamaria:et vnaque
q̄ꝫ fecit deū ſuū.iiii.Regum.xvii.
¶ Sennacherib rex aſſyriorum cum in templo
adoraret deum ſuum:duo filij eius percuſſerūt eū
gladio.iiii.Regum.xix.
Manaſſes rex iuda erexit aras baal:et adora
uerunt oēm militiam celi.iiii.Regum.xxi.
¶ Nabuchodonoſor fecit ſtatuā aureā. ⁊ p̄cepit
vt omnes adorarent eam.Danielis.iii.
Darius rex perſaꝝ p̄cepit vt nullus aliq̄d pe
teret nec a deo/nec ab homine niſi ab eo. Da.vi.
¶ Erat ydolū in babilone qd̄ rex ⁊ alij quotidie
adorabant:et cum daniel hec ſubuertiſſet.ipſi ba

bilonij draconē adorauerunt. Danielis.xiiii.

¶ Antiochus iuſſit edificari aras et templa. Machabeorum.i.

¶ De Jactantia

¶ Baal fili⁹ obeth dicebat ſociis ſuis:quis eſt abymelech/et que eſt ſichem:vt ſeruiam⁹ eis? vti nam daret aliquis populum iſtuz ſub manu mea. Judicum.ix

Sanſon leonē in heremis lacerauit:nec tantaz probitatē parentibus indicauit. Judicum.xiiii.

¶ Golyad philiſteus exprobrabat iſrahel.i. Regum.xiiii.

Adonias filius dauid ⁊ agith/eleuabat dicēs ego regnabo:ſʒ parū durabit regnuz meū.iii.re.i.

Benedab rex ſyrie remiſit nuncios regi iſrahel dicens:hec facient michi di:et hec addant:ſi ſuffecerit puluis ſamarie pugillis omnis populi qui ſequitur me.iii.Regum.xx.

¶ Rapſaces ex parte regis aſſiriorum ait:nūquid liberauerunt di gentiū terrā ſuā de manu regis aſſiriorum.iiii.regum.xviii.

Holofernes dixit ad achior: cuz percuſſerimus oms quaſi hominē vnū: tunc ⁊ ipſe cum illis gladijs aſſiriorum interibis. Judith.vi.

¶ Amon cōuocauit amicos ſuos:⁊ exponit illis magnitudinē ſuam Heſter.i.

Helym dixit multa verba iactantie Job.xxxii. oſtendā vobis ſapientiaʒ meam

¶ Nabuchodonoſor dixit tribus ſociis danielis qui noluerūt ſtatuam eius adorare:quis eſt deus qui poſſit eos de manu mea liberare? Daniel.iii.

¶ Deambulans in aula babilonis nabuchodo-
noſor/ait:nonne hec babilon ciuitas quã edifica-
uit in domũ regni/in robore fortitudinis mee:⁊ in
gloria decoris mei. Danielis.iiii.
Audiuit ſeron ꝙ congregauit iudas eccleſiam
fideliũ et ait:faciã michi nomen ⁊ debellabo iudã
ſed contrario accidit.i.Macha.iii.
¶ Demetrius filii demetri miſit ad ionatham
dicens deſcende ad nos in campum et agredie-
mur illic inuicẽ:quia mecum eſt virtus bellorũ et
victoria et diſce quis ſum ego: ſed tamen male ac
cidit ei.i.Macha.x.
Nichanor contra iudam pugnaturus vocauit
negociatores ꝓmittens ſe pro vno talento nona-
ginta mancipia iudeorum.i. Machabeorũ iii.
Interrogauit quoqꝫ iudeos/ ſi eſt potens in ce
lo:qui imperauit agi diem ſabbatorũ.⁊ reſpõdẽti
bus illis eſt dñs potẽs in celo/qui iuſſit agi ſepti-
mũ diẽ:at ille: ⁊ ego potens ſum ſuper terrã ꝗ im-
pero ſumi arma:⁊ negocia implere.ii Macha.xv
Rex anthioc⁹ dixit ſe ieroſolimã vẽturũ/⁊ con
geriẽ ſepulchri facturũ.ſꝫ aliť euenit.ii Macha.ix
¶ Petrus magiſtro audacter ait:⁊ ſi oẽs ſcan
daliſati fuerint non tamen te negabo:ſed tamẽ ali
ter ei accidit Mathei.xvi
Iactantes et de ſe mentientes: diabolũ imitan
tur qui cum chriſto oĩa regna mundi oſtẽderet ait
oĩa mihi iſta tradita ſũt ⁊ cui volo/do illa Luce.iiii
¶ Contra iactantes et arrogantes/inducit do
minus parabolam phariſei dicentis:nõ ſum ſicut
ceteri Luce.xviii.

¶Dixerunt iudei ceco nato ⁊ illuminato in peccatis natus es totus: ⁊ tñ tu doces nos. Iohã. ix.
Arroganter pylatus dixit saluatori: neſcis qꝛ poteſtatẽ habeo crucifigere te. Johannis. xix.
De Judicijs bonis ſiue malis.
Cauſam quam neſcit iudex: diligẽter inueſtigare debet Job. xxix.
¶Dixit dominus deus: deſcendam et videbo vtrũ clamorem qui venit ad me: opere compleuerunt Geneſis. xviii.
Deſcendiſſe etiã legitur / vt videret ciuitatẽ quã edificauerunt filij adam: licet ipſum nichil lateret Geneſis. xi.
Iniuſte precepit iudas thamar nurum ſuaꝫ cõburi. Geneſis. xxxviii
Dñs egypti ꝓpter crudele verbũ vxoris ioſeph miſit in carcerem. Geneſis. xxix.
Minora per minores: maiora per maiores iudices debent diffiniri. iuxta illud quod conſuluit iethro moiſi. Exodi. xviii.
¶Filij ſamuelis iudices iſrahel declinauerũt poſt auariciam / acceperuntqꝫ munera et peruerterunt iudicium. i. Regum. ii
Dauid etiam iniuſte ſententiã pertulit contra miphiboſeth abſentem ad verbum ſibe exẽnia offerentis. ii. Regum. xvi.
¶Salomon recte iudicauit duas meretrices pro filio occiſo. iii. regum. iii.
Conſtituit ioſaphat rex iuda prĩcipes terre precipiens eis: videte quid faciatis: non hominis ſed dei iudiciũ exercetis ⁊ quodcũqꝫ iudicaueritis: in

vos redundabit. ii. Para. xix.
¶ De iudicibus iſrahel dixit iſaias principes tui
infideles / ſocij furū: om̄s diligūt munera: ⁊ ſequū
tur retributiones: pupillo non iudicant: ⁊ cauſa vi
due non ingreditur ad illos. Iſaie. i.
¶ Quāuis rex darius perſarū rex / ſciret dani
lem innocentē. tn̄ ad inſtantiam ſatraparuz miſit
eum in lacū leonū. Danielis. xiiii.
¶ Simile accidit. Danielis. iii.
Diſcrete examinauit daniel duos ſenes: qui cō
tra ſuſannā falſuz tulerunt teſtimoniū: ⁊ illos mor
ti condēnauit. Danielis. xiii.
¶ Cuz accuſaretur ipſe menelaus in iudicio co
ram ipſo antiocho / pro pecunia quā promiſit: ab-
ſolutus fuit: ⁊ excuſatores ſuos iniqua morte con
dēnauit. ii. Machabeorum. iiii.
Dixit nichodemus phariſeis: nunquid lex no-
ſtra iudicat hoīem: niſi prius audierit ab ipſo ⁊ co
gnouerit quid faciat? Johannis. vii.
Nequiſſimuz fuit iudicium pilati: qui barrabā
latronē homicidam ſeditioſum dimiſit: ⁊ dn̄z ieſū
xp̄m morti cōdēnauit. Mathei. xxvii.
¶ Cū paulus eieciſſet demoniū de puella phito-
niſſa accuſatus fuit a dñis illius: quibus ipſa q̄ſtū
diuinando prebebat: magiſtratus autem ſtatim fe
cit paulū ⁊ ſylā virgis cedi. ⁊ ī carcerē mitti Act. xvi
¶ Judeis paulū accuſantibus / dixit gallio: ſi eēt
iniquū aliquid aut facinus peſſimū viri iudei: re-
cte vos ſuſtinerem. Si vero queſtiones ſunt de le
ge veſtra: voſ ipſi videritis. Actuum. xviii.
¶ Princeps ſacerdotuz iuſſit percuti os pauli

tunc ait paulus: ꝑcutiat te deus / paries dealbate et tu ſedens iudicas me ſcd'm legē: ⁊ contra legez iubes me percuti. Actuū. xxiii.

¶ Dixit feſtus preſes nō eſt cōſuetudo romanis dānare aliquē hoīez priuſq̄ is qui accuſat̄ pñtes habeat accuſatores locumq̄ defendendi accipiat ad abluenda crimina. Actuū. xxv.

¶ Nota quicq̄d hic de iudicio ponit̄: de iuſtitia accipi pōt. ¶ De Iuramento.

¶ Dixit abymelech ad abraham: dñs tecū eſt in vniuerſis q̄ agis. iura ergo michi ne noceas dixit qꝫ abrahā: ego iurabo. Geneſis. xxi.

¶ Iacob ⁊ laban iurauerūt fedus: ⁊ iurauit iacob ꝑ timorem patris ſui iſaac. Geneſis. xxxi.

¶ Moyſes iurauit q̄ habitaret cū iethro: ⁊ accepit zephorā filiā eius in vxorem. Exodi. ii.

Pepegit ionathas fedus cum domo dauid: ⁊ iurauerunt ambo. i. Regum. xx.

Flente dauid pro filio ſuo abſalon dixit ioab: ſurge ꝓcede et alloq̄ns ſatiſfac ſeruis tuis. iuro eni tibi ꝑ deū: q̄ ſi nō exieris: nec vnꝰ quidē remāſurus ſit tecū nocte hac. i. Regum. xix.

Iurauit dauid berſabee matri ſalomonis: q̄ ipſe ſalomon regnaret poſt ipſum. iii. Regū. i.

¶ Salomon audita petitione matris pro adonia iurauit ꝑ deū dicēs: hec faciat deus / ⁊ hec addat: qꝛ ꝯ aīaz ſuā locutꝰ eſt adonias ꝟbū hoc. iii. re. ii.

Benedab rex ſyrie indignatus ad reſponſionē achab ait. hec faciāt michi dii ⁊ hoc addant ſi ſuffecerit puluis ſamarie pugillis oīs populi q̄ ſequit̄ me. iii. Regum. xx.

¶ Simile iuramẽtũ fecit ieſabel. ꝙ heliam pro‑
phetam occideret. iii. Regũ. xix.
¶ Nabuchodonoſor iurauit ꝙ defenderet ſe. Judicium. i.
¶ Rex antiochus filius ãtiochi miſit ad iudeos pacem facere cum illis: et rupit citius iuramentum. i. Macha. vi.
¶ Petrus dicentibus ſibi et tu ex illis es: cepit iurare ꝙ non nouit hoiez. Mathei. xxvi.

De Juſtitia

¶ Abrahã volẽs ſepari a loth nepote ſuo: dedit ei optionẽ: vt quã partẽ vellet eligeret. Geñ. xiii.
Adducto agag rege amalech corã ſamuele ait ei ſamuel: ſicut fecit gladius tuus matres abſq; liberis / ſic abſq; liberis erit mater tua. ii. Re. xv.
¶ Dixit dauid ad ſaul qui eũ iniuſte perſequebatur dominus retribuet vnicuiq; ſecundum iuſtitiam. i. Regum xxvi.
¶ Conſtituit dauid ⁊ quaſi pro lege habitum eſt ꝙ equa erit pars deſcendentis ad prelium / et ad ſarcinas remanẽtis. i. Re. xxx.
¶ Precepto aſſueri ſuſpenſus eſt amon in eodẽ patibulo quod mardocheo pauerat: et hoſtes iudeorum in eodem die a iudeis occiſi ſunt. Heſter vi. et . vii.
¶ Jubente dario rege viri qui danielez accuſauerunt: in lacum leonum in quo ipſe fuerat miſſi ſunt. Danielis. xiiii.
¶ Fecit populus duobus preſbiteris ſenibus ſicut ipſi contra ſuſannã feciſſe volebant. Da. xii.
Antiochus ſicut ipſe alios male percuſſit: ita

ipſe peſſime percuſſus interijt.ii.Macha.ix.

¶ Nota hic de ſeruo nequã: qui punitus eſt: q̃a noluit miſereri conſeruo ſuo.Mathei.xviii.

¶De luxuria

Luxuria cauſa fuit diluuij precipua.Gñ.vi.

¶Nota quanta mala euenerũt pro ardẽti amore ſichen filij emor:qui dinã filiam iacob violenter oppreſſit.Geñ.xxxiiii.

Luxurioſi luxuriam qñq in aliis deteſtantur vt patet de iuda qui dixit de thamar: producite eam vt comburatur: et tamen ipſemet licet neſciens impregnabat eã.Geñ.xxxviii.

Judicũ.xx.legitur q xxv.milia hoim propter luxuriã mortui ſunt.

Dauid cum berſabee adulterium commiſit: et poſtea vriã virũ ei⁹ occidit.ii.Regũ.xi.

Amon filius dauid thamar ſororem ſuam oppreſſit propter quod poſtea occiſus fuerat.ii. Regum.xii

Nota de ſodomitis de filiabus loth

¶Deteſtabilem luxuriã cõmiſit abſalon cũ concubina patris ſui: et cito poſt occiſus eſt.ii. Regum.xvi.

¶Adamauit ſalomon mulieres alienas. et deprauatum eſt cor eius per eas: et adorauit deos alienos.iii.Regũ.xi.

¶Dixit angelus thobie iuniori:in eos qui coniugium ita ſuſcipiũt vt deũ a ſe excludãt:qui ſue libidini ita vacãt ſicut equus et mulus:demonium hʒ poteſtatẽ ſuper eos.Thobie.vi.

Quid ergo de adulteris et fornicatoribus:qui

nichil aliud intendunt:niſi vt ſuam fedam exple-
ant libidinem.

¶ Cor holofernis cōcuſſū eſt pulchritudīe iudith
ꝛ ardebat in cōcupiſcētiā ei⁹. Judith. xii.

Duo ſenes arſerunt in ꝯcupiſcētiā ſuſanne:et
poſtea male interierūt. Dañ. xiii.

¶ Tempore anthiochi templū luxuria:ꝛ comeſ-
ſationibus erat plenum/ꝛ ſcortātiū cū meretrici
bus. ij. machabe. vi.

Herodes occaſione herodiadis quā contra le-
gem duxit iohannem baptiſtam decollauit. Ma
thei. xiiii. Marci. vi.

Inter illos qui ad cenā magnam vocati ſunt
excuſauit ſe ille qui vxorem duxit:ꝛ iō noluit veni
re. Luce. xiiii. Ex quo patet ꝙ ad cenam etiā ve-
nire nō poſſunt. q̄ nimis libidini vacant.

¶ Iſtud exemplum de filio prodigo multum de
bet cōmouere hoīes ad cauendum contra luxu-
riam:qꝛ propter hoc multa mala incurrunt. vt pa
tet ſupra Luce. xv.

De maledictione dei.

Serpens primo maledictus eſt a deo.
Geneſis. iii.

¶ Poſtea terra ad penā hoīs. vnde dicitur: ma-
ledicta terra in opere tuo. Geñ. iii.

¶ Cain poſt mortem fratris ſibi dictum eſt : ma
lediceris ſuper terram. et maledictus eris. Ge-
neſis. iiii.

¶ Sacerdotibus ait dñs:maledicā benedictioni
bus veſtris. Macha. ii.

Ficus habens folia ſine fructu a dño maledi

cta eſt et ſtatim aruit. Mathei. xxi.

¶ Daniel ait in orõe. ſtillauit ſuper nos maledi-ctio ⁊ deteſtatio Danielis. ix. quod de peccatorib⁹ intelligendum eſt quibus dicetur: ite maledicti in ignem eternũ. Mathei. xxv.

¶ De maledictione hominis.

¶ Noe maledixit chanaaȝ nepoti ſuo propter cham patrem eius qui nuditatem ceteris fratri-bus nunciauit. Geneſis. ix. Et poteſt detractori-bus adaptari.

Inter verba benedictionis que dixit iſaac ia-cob filio ſuo ait. qui maledixerit tibi ſit ille male-dictus. Geneſis. xxvii.

¶ In leuitico. xx. dicitur: qui maledixerit patri aut matri: morietur.

Multas maledictiones poſuit moyſes in eos qui tranſgrediuntur diuina mandata ſibi tradita ſicut dicitur Deutronomij. xxvi.

¶ Heliſeus maledixit pueris ſibi illudentibus et dicentibus aſcende calue et a duabus vrſis lace rati ſunt. iiii. Regum. ii.

Cum iudas machabeus obſideret quoddam preſidium: illi qui ſupra erant maledicebant ei. ii. Machabeorũ. x

¶ Saul rex volens perſequi philiſteos ait: ma ledictus qui comederit panem vſq ad veſperam donec vlciſcar de inimicis meis. i. Regum. deci-moquarto.

¶ Mali bonis maledicũt: ſicut ſichinimite in ter epulas et pocula maledicebant abymelech. Judicum. ix.

¶ Semei ꝓcedebat egrediēs: et maledicebat dauid. ii. Regum. xvi. Et mittebat lapides contra eum.

Arguebant iudei paulum dicentes: ſummum ſacerdotem maledicis: ſed ipſe excuſabat ſe dicens. neſciebam fratres q̄ princeps eſt ſacerdotū Actuum. xxiiii.

¶ De malis ꝛ bonis ſimul.

Tēpore noe oīs cōiter mali fuerunt. Oīs qppe caro corruperat viā ſup terrā. Geneſis. vi.

Noe tñ iuſtus erat. vñ de eo dixit de⁹ te vidi iuſtū corā me in generatione hac. Geneſis. vii. Et iō ipſe et ſui ſaluati fuerunt.

In duabus ciuitatibus ſodomorum nō fuerūt x. iuſti. ꝛ per ꝯſequēs multi mali. Geneſis. xviii.

¶ Loth tñ iuſtus inter eos habitauit. Geñ. xix

Inter omnes fratres iſeph non erant niſi duo tantū qui eū ſaluare cupiebant/ſcilicet ruben ꝛ iudas. vnde mali preualuerunt contra eū: et vendiderunt eū. Geneſis. xxxvii.

Apparuit dñs moyſi in terra madiā: qñ oues iethro paſcebat. Exodi. iii.

¶ Moyſes miſit. xii. exploratores ad terram promiſſionis: ꝛ inter eos tantū duo boni erant. ſcilicet ioſue et caleph. Numeri. xiii.

Sexcenta milia hominū pugnatorū fuerūt: de quibus caleph et ioſue tm̄ ad terraꝫ promiſſionis intrauerunt Numeri. xxvi. et Deutro. i.

Samuel inter filios hely peſſimos: ſanctus et innocens fuit. regum. ii.

¶ Plures cum abſalon voluerunt regnuꝫ pa-

tris male vſurpare: q̄ cum patre iuſte regnare. ij. Regum. xv.

¶ Sub achab rege et ieſabel eius vxore. helyas oēs ceſos ydolatria putabat. iii. regum. xix.

¶ Sed diuinum reſponſum dixit ei: reliqui. vi milia virorum quorum genua nō ſunt curuata ante baal.

¶ Thobias natus ex tribu neptalim / inter om̄s malos qui ydola adorabant: ipſe ſolus deum adorabat Thobie. i.

Mardocheus ſolus inter alios qui amon ſupbum adorabant: ſibi genua non flectebat: nec euꝫ adorabat. Heſter. iii.

Iob gentilis fuit et tamen ip̄e ſolus inter gentiles virtutibus ⁊ morib⁹ claruit. vt pꝫ Iob ꝑ totū

Cū iuda machabeo non remāſerūt niſi octingēti viri. ⁊ in exercitu bachid ⁊ ipſius alchimi proditoris / erant viginti milia virorūꝫ: ⁊ duo milia equitum. i. Machabeorūꝫ. ix.

¶ De matrimonio.

¶ Quod vnus vir tantū vnam vxoreꝫ habere debeat oſtendit dominus dicens. erunt duo in carne vna. Geneſis. i i.

Ante diluuiū ſolus lameth legitur duas vxores habuiſſe. Geneſis. iiii.

¶ In archa noe tot viros quot mulieres iuſſit dominus reſeruari: vt vni eſſet vna coniuncta Geneſis. vii.

Sara vxor abrahe ipſi marito obediebat: ⁊ dominū vocabat Geneſis. xviii. ⁊ xx.

¶ Ipſe etiam abraham vxori quādoqꝫ conde-

ſcendebat. Geneſis.xvi.

Propter ſaram abrahe vxorem flagellauit dominus pharaonem. Geneſis.xii.

Qui conſenſus requiratur ad matrimonium patet per illud. Geneſis.xxiiii. vocemus puellam et queramus eius voluntatem.

¶ Ille blaſphemus puer qui fuit in deſerto lapidatus fuit filius mulieris de iſrael de viro egiptio natus. Leuitici.xxiiii.

¶ Per quod patet ꝙ non expedit de diuerſis ritibus copulare: qꝛ pueri ex talibus nati: frequenter inueniuntur mali.

Secretum quod noluit ſamſon parentibus reuelare mulier ab eo extorſit in damnuꝫ ipſius. Iudicum.xiiii.

Iorã rex iuda fecit malum coram dño: et ambulabat in viis achab. cauſa ſubditur: qꝛ filia achab fuit vxor eius. iiii. Regum. viii.

Ex quo patet ꝙ non eſt bonum vxorem ducere de mala progenie.

Filii tranſmigrationis qui filias duxerũt alienas ſm mãdatũ dñi. ii. Eſdre. ix. dimiſerunt eas.

Neemias etiam videns aliquos iudeos ducentes alienas vxores: obiurgauit ⁊ maledixit. aliq̃s etiam decollauit. Neemie. xiii.

¶ Sara filia raguelis dicebat in oratione ſua virũ autẽ cũ timore tuo: non cũ libidine mea conſenſi ſuſcipere. Thobie.iii.

¶ Dixit angelus ipſi thobie iuniori in eos qui ita coniugium ſuſcipiunt: vt deum a ſe repellant et ſue libidini ita vacant ſicut equus et mulus: ha

beat demonium ſup eos ptātē. Thobie.vi.
¶ Thobias prima nocte qua induct⁹ eſt ad vxo rē: hortatus eſt virginem dicēs ſara ſurge: depre cemur deum hodie et cras: qꝛ iſtis tribus nocti bus deo iungimur. tertia autem trāſacta nocte eri mus in noſtro coniugio. Thobie.viii.
¶ Angelus thobie ait: accipe virginem ad timo rem dñi et amore filioꝝ magiſq̃ libidinis cauſa ductus. Thobie.vi.
¶ Suſanna qꝛ ſeruabat fidē matrimonij: mor ti per duos ſenes adiudicata: per danielem libera ta eſt. Danielis.xiii.
¶ Saluator noſter nuptijs interfuit ⁊ nouo mi raculo decorauit. Johānis.ii.
¶ Herodes male duxit fratris vxorem: que cau ſa fuit vt iohannem baptiſtam decollaret. Ma thei.ix. Marci.vi.
¶ Querētibus iudeis ſi licet homini dimittere vxorem quacūq; ex cā. reſpondit dñs. quos deus cōiunxit/hō non ſeparet. Mathei.xix.
¶ Inter illos qui ad cenā magnā vocati ſunt ex cuſauit ſe vn⁹ dicens. vxorē duxi. Luce.xiiii. Ex quo pꝫ q̃ nimius amor mulieris: virū retrahit a diuinis
¶ Paulus.i.ad corinthios. vii. ait (
mulier ptātē corpis ſui non hꝫ. ſed vir. ⁊ econtra.

De mendacio

¶ Primum mendacium fuit a dyabolo per ſer pentē platū. Gene.iii. vbi dixit mulieri. nequaq̃ moriemini.
¶ Nunq̃ mendaciū dicere. licet: ſed veritatem lꝫ ⁊ expedit aliqñ tacere: ſicut fecit ſamuel.i. Regū.

xvi. dicens: ad imolandū dn̄o veni. Hoc enī facere proponebat: ſꝫ tn̄ aliud intendebat

¶ Mentiti ſūt ſcribe ⁊ phariſei cōtra xp̄m dicentes eū eſſe pctōrē/mendacē/vorācē/prohibentem tributa dari ceſari/gētis ſubuerſorē / ſeductorem populi ⁊ turbaꝝ/demōiacū ⁊ blaſphemuꝫ. vt ptꝫ in multis locis euangeliꝭ.

Ananias ⁊ vxor eius mētiti ſūt petro de p̄cio agri vēditi: ꝓ quo ambo mortui ſunt. Actuum. v.

Athenis quidaꝫ de paulo dixerūt/mentientes ſuper eū nouoruꝫ demoniorum annunciator videtur. Actuum. xvi.

Hieroſolimis etiā quidā iudei iiecerūt manus ī eū dicētes: viri iſrahel adiuuate: hic eſt hō q̄ aduerſus pplm̄ et legē ⁊ locum iſtū/oēs vbiqꝫ docēs in ſuper et gentiles duxit in templū ⁊ violauit locum iſtū ſanctum. Actuum. xxi.

Item in inſula mitelene vidētes barbari viperā in manu pauli pendentē/dicebant: vtiqꝫ homicida ē hō ille. Actuū. xxiii.

De mira liberalitate

¶ Bathuel ⁊ rebecca liberaliter egerunt cuꝫ filio ⁊ ſeruo abraham recipientes in domū ſuam. Geneſis. xxiiii.

Moyſes defendebat filios iethro a paſtoribus qui nō ſinebant eos gregē ſuū adaquare. Exo. iii

Audiens moyſes q̄ ſocer ſuꝰ iethro veniret ad eum: egreſſus in occurſum eiꝰ multipliciter eum honorauit. Exodi. xviii.

Filiꝭ iſrael mente p̄mptiſſima ⁊ deuota: obtulerunt liberaliter ad faciendū opus tabernaculi.

Exodi.xxxv.
¶ Unde artifices ad moyſen dixerunt: plꝰ offert
populus q̄ neceſſariū eſt Exodi.xxxvi.
¶ Moyſes petiuit a rege edom vt liceret eis trā
ſire per terrā ſuā q̄ nō cōſēſit. vt nō irēt per agros
ꝛ vineas Numeri.xx.
¶ Gedeon petiuit a viris ſoccoch et phanuel pa
nes pro commilitonibus fatigatis: qui dare re=
nuerunt: iō male accidit eis Judicū.viii.
Nabal male negauit ſeruis dauid aquam ſi=
bi dare.i.Regū.xxv.
Obtenta dauid victoria de amalechitis: dona
miſit de preda ſenioribus de iuda proximis ſuis
dicens: accipite benedictionem de preda hoſtium
i.Regum.xxx.
¶ Precepit dauid miphiboſet vt comederet pa
nem in menſa ſua ſemper: quia eſſet de domo ſaul
ii.Regum.ix.
Fugiente dauid a facie abſalō. ſobi et machir
ꝛ berſalai obtulerunt ei multa exercitui munera.
ii.Regum.xvi.
Regina ſabba multa obtulit ſalomoni: ꝛ ſalo=
mon dedit ei oīa q̄ petijt ab eo: exceptis his que
vltro obtulerat ei munere regio.iii.Regum.x.
¶ Eo tp̄e quo regnauit achas in iuda phacee fili
us romelie multos occidit/ꝛ cepit de viris iuda.
q̄dā aūt boni viri de iſrl' nudos captīos veſtierūt
ꝛ illos q̄ ābulare n̄ potuerūt īpoſuer̄t iumentis et
duxerūt ad fratres eoꝝ.ii.Paralipo.xxviii
Redeūtes filij iuda de babilone: obtuler̄t ſm̄
vires ſuas ſpōte ad edificādum domū dn̄i.Eſd.ij.

¶ Precepit rex darius vt edificaret domus dei i hiržz ⁊ darent ſūpt⁹ de archa regis. Eſdre. vi.
¶ Rex artaxerſes fuit liberalis. Eſdre. vi Neemie. ii.
¶ Neemias ppl'm annona vel aliꝭs ſūptib⁹ non grauauit: ſed de ſuis mlta bona fecit. Neemie. v.
Thobias oia q̄ habere potuerat captiuis fratrib⁹ diſtribuebat. eſuriētes alebat: nudos veſtiebat. mortuos ſepeliebat. Thobie. i.
Raguel dedit thobie dimidiaz ſubām ſuaz cuz ſara filia ſua. Thobie. viii.
¶ Thobias pater ⁊ fili⁹ bñ recognouerūt bñficia raphaelis: quē hoīem putabāt. vñ mediā partem oīm bonoꝝ ſuoꝝ ei obtulerūt. Thobie. xii.
¶ Rex aſuerus iuſſit parari cōuiuiū ꝑ magnificū ꝓ cōiūctōe ⁊ nuptiꝭs heſter ⁊ dedit requiē vniuerſis ꝓuīciꝭs: ⁊ dona largit⁹ ē iuxta regalē magnificentiā. Heſter. ii.
¶ Videns aſuerus reginā heſter ait: quid vis regina heſter ⁊ q̄ eſt petitio tua: etiam ſi dimidium regnū petieris: dabitur tibi. Heſter. v.
¶ Queſiuit etiā quid honoris vel p̄miꝭ conſecutus eēt mardoche⁹ ꝑpē fidē quā erga eū ſeruauerat. cunqꝫ intellexiſſet nichil accepiſſet mercedis eū fecit magnifice honorari. Heſter. vi.
¶ Job pius ⁊ miſericors de ſe ait. xix. tot viduas cōſolatus ſū: et pater erā pauperum
Itē. xxxi. ſi comedi buccellā ſol⁹: ⁊ nō cōmedit pupill⁹ ex eo: qꝛ ab īfantia creuit mīa mecum.
Magi obtulerūt de theſauris ſuis aurū thus ⁊ mirram. Mathei. ii.

¶ Magnificus et largus eſt deus: q̃ propter eū tēporalia relinquentibus: cētuplū reddet: et vitam eternā concedet. Mathei. xix.

¶ Ex magna miſericordia et liberalitate: chriſtus pctōres recipiebat ad conueſcendum/ colloquendū ⁊ oſculandū. De primo et ſcdo exēplū de matheo ⁊ zacheo. Lu. xix. Mathei. ix. Lu. v De illis publicanis et pctōribus qui appropinquabāt vt viderent illū. Lu. xv. De tertio exēpluʒ de maria magdalena: q̄ oſculabatur pedes dn̄i Luce. vii Item de iuda. Mathei. xxvi. Marc. xiiii Lu. xxii propter quod benignitatis ſignū infelix citius reſpicere debuiſſet.

Item liberalitas dn̄i oſtenditur in hoc q̄ dedit turbis in deſerto manducare. Mathei. xv. Zacheus dimidium bonorum ſuorum dedit pauperibus. Luce. xix.

Duo minuta que obtulit paupcula in gazophilaciū preferuntur donis diuitū. Luce. xxi.

¶ Miſericors et liberalis fuit dn̄s petro lachrymanti. Luce. xxii. Magdalene. Luce. vii. Latroni in cruce. Luce. xxiiii.

Magna mīa et liberalitas fuit ī dn̄o qui omne debitū ſeruo dimiſit. mathei. xviii.

Joſeph qui cognominatus eſt barnabas: agrū ſuum vendidit: et preciū ante pedes apoſtolorum poſuit Actuum. iiii.

¶ Lidda purpurarea paulū ⁊ ſocios ei⁹ in domo ſua manere coegit. Actuum. xv.

Publius prīceps inſule mitelene ad quā paul⁹ fracta naui applicauit: eum et ſocios ſuos triduo

liberaliter exhibuit: et paulus pa̅trē eius a febribus ſanauit. Actuum. xxviii.

¶ Paul⁹ pro ſeruo philemonis ſcripſit ei dicēs ſi habes me ſociū: ſuſcipe illū ſicut me. ſi autē aliquid nocuit tibi hec michi imputa.

¶ De miraculis.

¶ Creatio vniuerſi primū miraculū fuit. Geñ. i. Tempore diluuij ſeruauit deus noe / ⁊ qui cū eo erant in archa: ceteros deleuit. Geneſis. vii.

¶ Deus linguas volentium turrim vſqꝫ ad celuꝫ cōſtruere confudit et diuiſit. Geneſis. xi.

Arietem mirabiliter oſtendit abrahe: qñ volebat filium immolare. Geneſis. xxii.

¶ Multa miracula fecit deus per moyſen: quādo voluit filios iſrahel educere de egypto: vt patꝫ per totum exodum

¶ Multa etiam miracula oſtendit deus filijs iſrael egredientibus de egypto: qñ diuiſit eis mare rubrū in quo etiā pharaonē ⁊ exercitū ſuū demerſit quādo dedit eis etiā columnā nubis per diē / et columnā ignis per noctē. ⁊ qñ oſtendit eis lignuꝫ moyſi per quod aque amare dulcorate ſunt. vt patet. Exodi. xv.

Item pluit illis māna ad manducandū. Exodi xvi. aquam ad bibendum de petra. Exodi. xvii.

¶ Item ipſis murmurantibus carnes eis dedit: licet in malū eorum. Numeri. xi.

Ubi notari poteſt ꝙ miracula non ſunt ſemper ſigna diuine dilectionis.

Propter ſeditionem chore multa miracula cōſigerunt. Numeri. xvi. ⁊ xvii.

Percuſſit dñs filios iſrahel ſerpẽtibus igneis qui inſpicientes ſerpentẽ eneũ a moyſe erectum: curabantur. Numeri. xxi.
Adduxit filios iſrael deus per deſertũ. xl. ãnis et non ſunt attrita veſtimenta eorum: nec calceamenta vetuſtate cõſumpta. Deutro. xxix.
Obediuit deus ioſue dicenti: ſol contra gabaõ ne mouearis. Joſue. x.
Poſt ſeptimum circuitũ filiorum iſrael: muri iericho corruerunt. Joſue. vi.
Per archam domini a philiſteis captam miracula multa facta ſunt. i. Regum. v
Magnũ miraculũ fuit quod goliã expertũ et armatũ dauid iuuenis et inexpertus proſtrauit. i. regum. xvii.
Cum extenderet ieroboam brachium vt virum dei capi faceret: exaruit manus eius: et altare sciſſum eſt. iii. regum. xiii.
Helyas ſiccitatẽ per trienniũ ĩpetrauit. et coruus ſibi cibũ detulerat. et ipſe filium mulieris suſcitauit. iii. regum. xvii.
Jtẽ ignem ad conſummandũ holocauſtũ de celo impetrauit. iii. regum. xviii.
Jtem dñs panẽ et aquã ei per angelũ ſuum dormienti in deſertũ miſit. iii. regum. xix.
Jtẽ duo quinquagenarij ad preces eius igne de celo conſumpti ſunt. iiii. regum. i.
Jtem aquã cũ palio ſuo diuiſit: et in curru igneo ſuſceptus eſt. iiii. regum. ii.
Jtem heliſeus legitur feciſſe miracula aquas iordanis diuidendo. ibidem.
Jtem apoſita farina in olla prius amara olera

dulcia fecit: ⁊ panes prophetarum filijs multiplicauit. iiii. regum. iiij.

¶ Item oleum pro debito mulieris multiplicauit. iiii. Regum. iiij.

Item naamã a lepra ſanauit. iiii. regum. vi.

¶ Ferrũ ſuper aquas natare fecit. iiii. Regũ.

Angelos igneos pueros videre fecit. Ibidem.

¶ Item exercitũ regis ſyrie pcuſſit cecitate Ibidẽ

Itẽ cadauer hoĩs mortui tangendo ipſius oſſa defuncti ſurrexit. iiii. regum. xx.

Ad petitionẽ ezechielis ſol retroceſſit in horalogio decẽ lineis. iiii. Regũ. xx.

Cũ canerẽt leuite in exercitu ioſaphat laudes deo aduerſarij eoꝝ filij amon in ſeipſos verſi: ſeipſos occiderunt. ii. Para. xiii.

¶ Thobias. x. annis cecus: felle piſcis illuminatus eſt. Thobie. xii.

¶ Socij danielis in fornace miraculoſe ſaluati ſunt. Danielis. iii.

Daniel cũ leonibus vno die illeſus fuit. Da. vi
Et alia vice. vii. diebus illeſus fuit.
Danielis. xiiii.

¶ Ionas trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctibus in vẽtre piſcis in mari fuit. Ione. i.

¶ Sex milia hominũ aduerſus galathas: centũ et viginti milia hoĩ in babilonia perierunt propter auxiliũ de celo datũ. Machabeoꝝ. viii.

¶ Zacharias mut⁹ factus eſt. qꝛ ãgelo nõ credidit ⁊ in filij circũciſiõe loq̃la ei reſtituta ẽ. Lu. i.

Iohannes baptiſta ad ſalutationem beate marie virginis exultauit. Ibidem.

¶ Magi mirabiliter ad adorandũ xp̃m ꝑ ſtellã ducti ſunt. Mathei. ii.

Maria miraculoſe xp̃m concepit: Luce. i.

¶ Chriſtus in nuptijs aquã mutauit in vinum. Johannis. iii.

¶ Cum iudei ip̃m de monte p̃cipitare voluerunt ip̃e illeſus ꝑ mediũ illoꝝ ibat. Luce. iiii.

¶ Itẽ oẽs male habentes curauit: mortuos ſuſcitauit: leproſos mũdauit: cecos illuminauit: paraliticũ: ydropicũ habentẽ manũ aridam ſanauit. Itẽ ſanauit hoĩem languidũ. Per decem ⁊ octo annos mulierẽ habentẽ fluxũ ſanguinis ſanauit Mathei. ix. ⁊ Marci. v.

Seruũ cẽturiõis paliticũ curauit: Math. viii

¶ Uentis imꝑauit: ſuꝑ mare ambulauit: de q̃nqꝫ panibus ⁊ duobus piſcibus q̃nqꝫ milia hoĩm ſaturauit. ip̃o moriente: tenebre facte ſunt ab hora ſexta vſqꝫ ad horã nonã. Uelũ templi ſciſſum eſt terra mota eſt monumenta ap̃ta ſunt: et m̃lta corpa mortuoꝝ ſurrexerunt. mathei. xxvii.

¶ Itẽ ꝓpria virtute ſurrexit. terremot⁹ fact⁹ eſt angelus deſcendit. ip̃e ad diſcipulos clauſis ianuis intrauit. mirabiliter aſcẽdit. mirabiliter ſpiritũ ſanctum diſcipulis miſit. Multa alia mirabilia fecit que nõ ſunt ſcripta in libro hoc

Petrus claudũ ſanauit. Actuũ. iii.

Angel⁹ dñi apl̃os de carcere eduxit. Act. iiii.

¶ Multos et diuerſos petrus ſanauit. tabitam ſuſcitauit.

¶ Paulus celeſti lumine ꝑcuſſus cecidit cecus ⁊ poſtea illuminatus. Actuum. ix.

¶ Petrum vinctum inter milites āgelus edu
xit Actuum.xi.
¶ Paulus claudum ab vtero matris ſanauit.
Actuum.xiiii.
¶ Puellam habentem phitonicum ſpiritum
ſanauit. Actuum.xvi.
Item elimā magū lumīe priuauit. Actuū.xiii.
¶ Paulus predicans cum adoleſcens per fene-
ſtram cecidiſſet et mortuus eſſet.ipe eum vite re-
ſtituit. Actuum.xx.
¶ Viperam manu inherētē excuſſit:nichilq; ma
li paſſus ē:vñ deus vocabatur. Act.xxviii.
Exorciſte iudeoꝝ volentes quendā a demonio
per ieſū quē paulus predicabat liberare:reſpōdit
demon ieſum noui ſed vos qui eſtis? ⁊ inſiliens
homo in quo erat demonium eos vulnerauit:ita
vt fugerent. Actuum.xix.

De morte bonorum

¶ Abel a fratre ſuo iniuſte occiſus mortuus eſt
Geneſis.iiii.
¶ Abraham ſenex et plenus dieꝝ cōgregat⁹ eſt
ad populum ſuū. Geñ.xxv
Iſaac centū octoginta annoꝝ mortuu⁹ eſt in ſe
nectute bona. Geñ.xxxv.
¶ Jacob finitis mandatis ⁊ benedictionib⁹ qui
bus bñdixit et inſtruxit filios ſuos:collegit ſuper
lectū pedes ſuos ⁊ obijt. Geñ.xlix.
Joſeph adiurauit fratres ſuos dicēs: de⁹ viſi-
tabit vos aſportantes oſſa mea vobiſcum de loco
iſto:et mortuus eſt. Geñ.l.
¶ Aaron expoliauit ſe in monte veſtibus ſuis ⁊

induit eleazar filiũ ſuũ ⁊ mortuus eſt. Nu. xx.
¶ Moyſes iubente dño mortu⁹ eſt in terra moab: ⁊ ſepeliuit eũ dñs: ⁊ nõ agnouit hõ ſepulchrũ eius vſq₃ in pñtẽ diẽ. Deutro. xxxiiii.
¶ Dauid poſtq̃ inſtruxit ſalomõ filiũ ſuũ ⁊ oraſſet ad dñm pro ſe et populo ſuo: mortuus eſt in ſenectute bona. Parali. xxix
Zacharitas filius ioiade populum corripuit dicens. quare tranſgredimini preceptum domini quod vobis non proderit? et ipi iuxta reg; imperium miſerunt lapides contra eum: et interfectus eſt. ii. Para. xxiiii
¶ Thobias poſtq̃ interitum ⁊ deſtructionez niniuen filijs nepotibus ſuis predixerat mortuus eſt. Thobie. xiiii.
Junior etiam thobias mortuus eſt in timore dñi: ⁊ ſepeliuit eum omnis cõgregatio eius Thobie vltimo.
Job vir iuſtus ⁊ rectus vixit poſt flagella centum. xl. aunis. et mortuus eſt ſenex et plenus dierum Job. xlii.
Mathatias poſt informationẽ filiorum bñdixit eis: et mortuus eſt. i. Macha. ii.
Uidens iudas machabeus multitudinem hoſtiũ et paucitatẽ ſuoꝝ ait. ſi appropinquauit tempus noſtrũ moriamur propter fratres noſtros. i. Macha. ix.
¶ Eleazar poſt multa tormẽta ſibi illata cum victoria diſceſſit genti ſue memoriam mortis ſue ad exemplum reliquit: ſcilicet fortitudinis ⁊ virtutis. ii. Machabe. vi.

¶ Mater mirabilis cuȝ. vij. filiis pro lege dei crudeliter occiſi ſunt. ii. Machabeoꝝ. vii.

Et propter bonam correctionem. Johānes baptiſta decolatus eſt. mathei. xiiii.

Lazarus pauper et mendicus mortuus eſt: et portatus ab angelis in ſinū abrahe Luce. vi.

Latro in cruce cum xp̄o pendens qualitercūqȝ male vixer.t: tamen bene mortuus eſt: dicente xp̄o hodie mecū eris in paradiſo. Luce. xxiiii.

Dum lapidaretur beatus ſtephanus inuocauit dn̄m et tradidit ſpiritum. Actuum. vii.

¶ De morte malorum.

Cain qui occidit fratrem ſuum abel occiſus eſt a lameth. Geneſis. iiii.

Sodoma et gomorra propter peccata ſua ſubmerſi ſunt et occiſi. Geneſis. xix.

Sichen filius emor qui oppreſſit dinam filiam iacob: a filijs iacob occiſus eſt. et omnes maſculi ciuitatis. Geneſis. xxxiiii.

¶ Pharao cuius cor emolliri non potuit moyſes in mari rubro cum exercitu ſuo ſubmerſus interijt. Exodi. xiiii.

Nadab et abin filij aaron offerentes ignē alienum coram domino: ab igne domini deuorati ſunt et mortui. Leuitici. x.

¶ Chore datan abiron et eorum cōplices moyſi rebellantes deſcenderunt in infernum aperta humo. Numeri. xvi.

Alij contra dn̄m murmurantes et diuerſa peccata cōmittentes: varijs modis in deſerto interierunt: ita ꝙ de ſexētis milibus pugnatorū duo tm̄

caleph ⁊ ioſue terrā ꝑmiſſionis introieſt. Deu. i
¶ Tulit iahel vxor aber cynei clauū: et defixit in cerebrū ſizare: et mortuus eſt. Judicū. iiii.

Si zebee ⁊ ſalmana ſeruaſſent fratres gedeonis: gedeō pepciſſet eis: ⁊ q2 ipſi eos occiderunt idō ipſi ab eo occiſi ſūt. Judicū. viii.
¶ Una mulier iacēs ſup caput abymalech fragmen male cōfregit caput eius qui vocās armigeros iuſſit ſe ab eis īterfici: et reddidit ei dñs malum quod fecerat interficiens. lxx. fratres ſuos. Judicnm. ix.

Superbus golias a dauid puero occiſus eſt i. Regum. xvii.
¶ Saul qui ipm dauid perſequebat tandem ab hoſtibus perſecut9 irruit ſup gladium ſuū: ⁊ mortuus eſt. i. Regum. xxxi.

Adoleſcēs qui ſe dixit ſaul. occidiſſe: ad precep tū dauid occiſus eſt. ii Regū. i.
¶ Simile accidit duobus latronibus: qui caput yſboſeth filij ſaul tulerunt ad dauid. ſecundi. Regum. iiii.

Primogenitus dauid amon: thamar ſororem ſuam oppreſſit. et poſtea iubente abſalon in conuiuio occiſus eſt. ii. Regum. xiii.
¶ Achitofel eo ꝙ non eiſet factum ſecundū conſilium ſuum quod dederat contra dauid: abijt in domum ſuam ⁊ ſuſpendioſe interijt. ii. Regum. decimoſeptimo.

Abſalon pſequēs patrē libidine dñandi male occiſus ē. ii. Regum. xviii.

Sibs excitauit populū cōtra dauid: ⁊ fugiens

ad abellam ciuitatem vbi credebat habere refu=
gium et auxilium: decapitatus eſt ibidē. i. Re. ix.
Ioab duos filios proditione occidit / viros iu=
ſtos ⁊ meliores ſe: dauid neſciente. et precipiēte ſa
lomone: occiſus eſt. iii. Regum. ii.
¶ Videns hieu impiā ieſabel / que multorum
fuit malorū: iuſſit eā precipitari deorſuꝫ: ⁊ ita equo
rum vngulis cōculcata: licet eſſet filia regis ꝙ nō
eſt tradita ſepulture. iii. regū. ix
Athalia que interfecit omne ſemen regiū vt poſ
ſet ſuper populum regnare: poſtea turpiter occiſa
fuit iuſſu ioiade ſacerdotis. iiii. Regum. xi.
Rex ioias qui zachariā filiū ioiade crudeliter
fecit interfeci: poſtea a ſeruis ſuis occiſus eſt. iiii.
Regum. xii.
Sennacherib ſuperbus rex aſſirioꝝ ⁊ blaſphe=
mus a filijs ſuis occiſus eſt. iiij. regum. xix.
¶ Sedechias rex iude malus apud deuꝫ ⁊ ho
mines comprehenſus eſt fugiens: ante cuius ocu
los ꝓprios filios rex babilonis occidi fecit. ⁊ poſt
ea ipſum exoculatum in babilonē duxit vbi mor=
tuus eſt. iiii. Regum. vlti.
Holofernes qui multos deſtruxerat: per man⁹
mulieris occiſus eſt. Iudith. xiii.
Amon malus et ſuperbus qui volebat ab om=
nibus adorari, ſuſpenſus eſt patibulo: quod mar=
docheo ipſe parauerat. Heſter. vii.
¶ Baltaſar rex babilonis nō eſt correctus exē
plo patris ſui nabuchodonoſor: qui in beſtiā mu=
tatus fuit: et ideo vidit ei ſcripturam in pariete et
eadem nocte interfectus fuit Danielis. xiiii.

¶ Alchimius proditor paraliſi percuſſus: non potuit vltra loqui: ſed cum tormento magno mortuus eſt. i. machabeorum. ix.

Multis sacrilegijs a yſimacho in templo commiſſis: congregata eſt multitudo aduerſus eum ⁊ ipſum interfecerunt. ii. machabeorum. iiii.

Joſan impius q fratrem propriũ captiuauerat: et multos de patria expulerat: peregre perijt. ⁊ inſepultus et illamentatus ⁊ abiectus fuit. ii Ma. v

Antiochus qui multorũ torſerat viſcera: paſſus dolorẽ viſcerum male interijt. ii. Machabeorum. ix.

Menelaus qui male et malicioſe obtinuit principatum: de alta turri precipitatus interijt. ſecundi. Machabeorum. xiii

¶ Diues qui voluit ſibi maiora horrea conſtruere et delectabiliter viuere: male locutus eſt. Luce. xii.

Diues quoqꝫ qui epulabatur quotidie ſplẽdide mortuus eſt et ſepultus in inferno. Luce. xvi.

¶ Herodes ſedens pro tribunali et veſte regali indutus. concionabatur ad populum. populus autem acclamabat voces dei et non hominum. et confeſtim percuſſit euꝫ angelus: eo ꝙ non dediſſet honorem deo et conſumptus a vermibus expirauit. Actuum. xii.

Ananias et vxor eius volentes precium agri defraudare: male interierunt. Actuum. v.

¶ De mulierum fide.

Cõmendat apoſtolus fidẽ. Ad hebreos. xi.

Raab non perijt cũ incredulis: qꝛ exploratores

filiorum iſrael in pace ſuſcepit. Joſue.vi
¶ Ruth adheſit ſocrui ſue dicẽs:pplꝰs tuꝰ pplꝰs
meꝰ et deus tuus deus meus. Uñ booz poſtea di
xit ei reddet tibi deus plenam mercedem. Ruth
primo ꝛ ſecundo.
¶ Mulier vidua ꝛ ſareptana credidit helye. licꝫ
rem difficilẽ ſibi diceret.iii. Regũ.xvii.
Mater illa mirabiliſque cum ſeptem filijs oc
ciſa ẽ magnã fidem habere in deum ſe oſtendit.ii
Machabeorum.vii.
¶ Eliſabeth in ſalutatione beate marie ſtatĩ fidẽ
habuit de xp̃i incarnatione. Lu.i.
Et btã virgo credidit angelo:ideo meruit fieri
mater xp̃i. Luce.i.
¶ Mulier ſanguinis fluxũ patiẽs tantã fidẽ ha-
buit:vt ſi tm̃ fimbriã veſtimenti xp̃i tãgeret ſana-
retur et factum eſt. Mathei.ix.
Magnã fidẽ habuit mulier chananea:qñ pro
filia petiuit cui dictum eſt:o mulier magna eſt fi-
des tua. Mathei.xv. Marci.vii.
Mulier ſamaritana fidẽ ſuã oñdit dicẽs:ſcio
ꝙ meſſias venit:q̃ dicitꝰ xp̃s. Johã.iiii.
¶ Martha dixit:ego credidi qꝛ tu es xp̃s filius
dei viui. Johannis.xi.
De reſurrectione dñi legitꝰ viros dubitaſſe: qꝛ
ieſus exprobrauit incredulitatem eoꝝ. Joh.xx.et
marci.xvi. Et magdalene appuit: exurgẽs nun-
ciauit diſcipulis.marci.xvi.ꝛ Jo.xx.

De mulierum ſapientia

¶ Rebecca ſapienter ordinauit quõ iacob bñdi-
ctionẽ patris obtineret. Geñ.xxvii.

¶ Et poſtea fecit illum cautius iraʒ fratris de clinare. Geneſis.xxiiii.

¶ Raab meretrix ſapienter exploratores ab-ſcondit: et propter hoc totam domum ſuam liberauit. Joſue.ii.

Sollicita fuit noemi ad inueniendum modum quo ruth nubere poſſet booz. Ruth.iii.

Abigail ꝑ ſapientiā ſuā virū ſuum nabal a malo. ⁊ dauid ab homicidio liberauit.i.regum.xxv.

Sapiens mulier thecuites ad hoc induxit dð vt exulē filiū reuocaret.ii.regum.xiiii.

¶ Obſidendo ioab ciuitateʒ abelam: mulier ſapiens taliter ei locuta eſt: ⁊ poſtea cum populo vt ille cum totius patrie vtilitate ab abſidione receſſit.ii.Regum.xx.

Berſabee mater ſalomonis ſapienter cū dauid locuta eſt.vt ſalomon regnaret.iii. regum.i.

Una mulierum meretricū contēdentiū coraʒ ſalomone prudenter ⁊ pie reſpondit: date ei infantē viuum.iii.regum.iii.

Judith mirā ſapiētiā oſtendit qñ holofernē decepit et occidit. Judith.viii.

Heſter prudenter petitionem ſuam regi expoſuit: ⁊ populū ſuum liberauit. Heſter.vii.

Magdalena prudenter ad pedes dñi ſe poſuit et veniam peccatorum obtinuit. Luce.vii.

¶ Item qꝛ audiuit verbum illius.

¶ De mulierū begninitate.

Rebecca ſeruo abrahaʒ peregrino bibere petēti: benigne et pie rñdit dicens: bibe dñe mi qm̄ et

camelis tuis hauriam aquam. Gen̄ xxiiii.

¶ Timuerunt obſtetrices deum: et obſeruabant mares. Exodi. i.

¶ Cernens filia pharaonis puer̄u in ripa fluminis vagientē ait: de infantibus hebreorum ē hic ⁊ adoptauit in filiū. Exodi. ii.

Raab meretrix exploratores ioſue videns ad mortē queri cōpaſſa eſt eis: et ipos abſcondens liberauit. Joſue. ii.

Nūcij eūtes ad dauid abſcōditi fuerunt ī puteo per mulierē. q̄ poſuit velamē ſup̱ os putei: et querentes eos deluſit. ii. Regū. xvii.

¶ Una mulierū contendētiū corā ſalomone piū cor habuit q̄ maluit puerū ſuū alteri dari potius q̄ occidi. iii. Regū. iii.

¶ Mulier ſareptana fuit hoſpita helie: et apud illam ſuſtentabat. iii. Regū. xvii.

Mulier ſunamitis ad hoc virū ſuum induxit vt faceret heliſeo locum in domo ſua ad manendum. iiii. Regum. iiii.

¶ Cū occideret athalia om̄e ſemen regis ioſaba filia regis iorā tulit ioab vnū de filiis regis: ⁊ abſcondēs ſaluauit eū: iiii. Regū. xii

Heſter pro liberatiōe populi ſui ſe magno periculo expoſuit. Heſter. iiii.

¶ Pietatē oſtendit btā virgo innuptijs: dicens filio vinum non habent. Johā. ii.

Ambulās dn̄s p̱ mūdū ī domo marthe ⁊ magdalene hoſpiciū legit ſpālit hūiſſe. Luce. x. io. xij

¶ Mulieres xp̄o circūeunti ⁊ predicāti miniſtrabant. Luce. viii.

¶ Mulieres ad crucē eū ſequebāť: quē diſcipuli
ꝓprij reliquerūt. Luce. xxiii.
¶ Et ſepulture eius pium obſequiuꝫ prebuerunt
Luce. xxiiii.
¶ Uxor pilati magis conabatur xp̄i mortē impe
dire ꝙ aliquis homo. Mathei. xxvii.
¶ Propter opera pietatis ipſius thabite ⁊ ele-
moſinas quas faciebat: rogauerunt petrū vidue
flentes pro ea qui eam ſuis orationibus ſuſcita-
uit. Actuum. ix.
Lidda purpurarea a beato paulo baptiſatur.
et eum cum ſocijs ſuis in domo ſua coegit mane
re. Actuum. xv.

De mulierū fortitudine

¶ Cū barach abinoem duceret exercitū cōtra ſi
ſarā: delbora vxor naboth dixit ei: ibo q̄dē tecum
ſed hac vice victoria nō reputabiť tibi: q꞉ ī manu
femine tradetur ſiſara. Judicū. iiii.
¶ Uiriliter ſaluauit michol dauid virū ſuū: cum
ad mortē quereret a ſaul patre eiꝰ. i. Regū. xix.
Judith fortiter pro ſe ⁊ pplo egit qñ holofernē
capite trūcauit. Judith. xiii.
¶ Heſter regina pro liberatione ppľi ſui mortis
periculo ſe expoſuit: quando non vocata ad re-
gem ire preſumpſit. Heſter. v.
Mater illa mirabilis vidēs vna die. vij. filios
ſuos morientes: bono animo ⁊ feminee cogita-
tioni maſculinuꝫ robur inſerebat. ii. Macha. vii.
¶ Fortis fuit beata virgo ſuſtinendo filiū paſſio
nem: et ipſo mortuo ſola fidem retinuit. Johan-
nis. xix.

Audax et fortis fuit magdalena que paſſioni in=
terfuit: ⁊ totiens ſepulcrũ acceſſit: et diſcipulis re=
cedentibus ipſa non receſſit: ſed ſola ibi perman=
ſit. Johannis. xix. ⁊ xx. Mathei. xxvii. et. xxviii.
marci. xv. ⁊ xvi. Luce. xxiii. ⁊ xxiiii.

¶ De mulierũ auiditate.

Prima mulier/ex ſua auiditate contra p̄ceptũ
dñi de ligno tulit ⁊ comedit. Geneſis. ii.
Sara vxor abrahe multuz deſiderabat habere
pueros. vnde virũ ſuũ miſit ad ancillã: vt ex ea li=
beros haberet. qꝛ ipſa adhuc ſterilis erat. Ge. xvi
¶ Filie loth potius voluerunt cuz patre nube
re ꝙ filijs carere. Geneſis. xix.
Rachel cernens ſe ſterilẽ eſſe: ait iacob marito
ſuo: da michi liberos: alioquin moriar. Gene. xxx
Vxor pharaonis cui ſeruiebat ioſeph. ipſuz ad
ſtuprũ procaciter requiſiuit. Geneſis. xxxix.
Axa filia caleph: obtinuit a patre terrã irriguã
qñ ſuſpirando in aſino eã petiuit. Joſue. xv.
Vxor ſanſonis tantũ inſtabat apud eũ: ꝙ dicit
ei obſcurã propoſitionẽ: quam nec parentibus vo
luit indicare: et illa ſtatim reuelauit inimicis ſuis
in dãnum viri ſui. Judi. xiiij.
¶ Dalida per importunitatem ſuam obtinuit:
vt ſanſon ei diceret in quo fortitudo ſua exiſteret.
Judicum. xvi
Jeſabel cupiens viro ſuo achab dare vineam
naboth: per falſum teſtimoniuz fecit ipſũ naboth
occidi. iii. regũ. xxi.
Athalia mater regis ochoſie cupiẽs ſuꝑ terrã
regnare: omne ſemen regium qđ inueniri poterat

occidit.iiii. Regum.xi.

¶ Heſter nō fuit cōtenta ꝙ rex dederat ei domū amon ꝛ ꝙ iudei quingētos viros de inimicis ſuis occiderant:ſꝫ ī craſtio trecētos occidi fecit. Heſter.ix.

Mater filioꝝ zebedei petiuit a xp̄o. vt duo filij eius vnus ad dexterā:ali⁹ ad ſiniſtram ſederent. Mathei.xx.

¶ Herodias tātū cupiuit mortem iohīs baptiſte ꝙ filiā ſuā caput ipſius poti⁹ ꝙ̄ dimidium regni peterē pſuaſit Mathei.xxiiii.ꝛ Marci.vi.

De mulierum fallacia

¶ Eua virum decepit et lꝫ nō ſeduxit.tn̄ ad comedendum de pomo pſuaſit. Gen̄.ii.

Sara riſit ad filij pmiſſionē:ſed p riſū correpta mendaciter ſe excuſauit. Genē.xviii.

Due filie loth patrē ſuū inebriauerūt: vt cum eo cōcuberēt:quem verbis ad hoc inducere forte non valebant. Gene.xix.

¶ Rachel patrē ſuuꝫ querentē idola pulcra ad inuentione deluſit. Gen̄.xxxi.

Mulieres moabite filios iſrael deceperunt. Numeri.xxii.

Raab meretrix exploratores ioſue abſcondit: ꝛ querētes eos currere fecit ad vada iordanis dicens: clauſa porta hos exiſſe. Joſue.ii.

¶ Egreſſa iahel in occurſuꝫ ſiſare ait:īntra ad me dn̄e mi:ne timeas.ꝛ poſtea ipſum dormientē occidit. Judicum.iiii.

Uxor ſāſonis fudit lachrymas:donec pppoſitionem ſibi reuelaret. Judicum.xiiii

Dalida ſamſonis moleſta fuit: vſqꝫquo ſciret

in quo fortitudo ſua conſiſteret: ⁊ tunc eũ decepit. et tradidit eum inimicis ſuis. Judicum. xvi.

Berſabee viſio dauid decepit vſq; ad adulteriũ et poſtea ad homicidium induxit. ii. Regum. xi.

Mulieres in tantũ ſalomonẽ deceperũt. vt coleret deos earum. iii. Regum. xi.

Uxor ieroboam aliam ſe finxit: vt prophetã deciperet: quia videre non poterat. iii. regum. xiiii.

Excogitauit ieſabel quomodo naboth falſo teſtimonio occideret. iii. regum. xxi.

¶ Judith holofernez decepit: ꝗuis bona intentione. Judith. xi.

¶ De mulierũ multiloquio.

Eua cum diabolo ſtulte loquebatur de quo magnum malum accidit. Geneſis. iii.

¶ Michol filia ſaul' ſtulte loquebatur cũ dauid ſaltante ante archam. ii. reguz. vi.

¶ Uxor thobie ſtulte ſibi ait: manifeſte vana facta eſt ſpes tua. Thobie. ii.

Uxor aman fatuum conſiliuz ſibi dedit: vt mardocheo crucem pararet: in qua ipſe aman poſtea ſuſpenſus eſt heſter. v.

Uxor iob ipſo ſedente in ſterquilinio et teſta ſaniem radente/ ait benedic deo et morere reſpondit iob quaſi vna ſtulta mulier locuta es. Job. ii.

¶ De mulierũ ornatu.

Thamar nurus iude filij iacob volens ſocerũ allicere vt eam cognoſceret et ab eo conciperet: depoſuit veſtes viduitatis: et ornauit ſe: et ſedit in biuio. Geneſis xxxviii.

Audito aduentu hieu qui occiderat iorã regem

iſrael iaſabel depinxit oculos ſuos ſtipio/⁊ orna
uit caput ſuum.iiii.Regum.ix.

¶ Judith ornauit ſe:et ſic holofernem decepit.
Judith.ix

Heſter qñ debuit intrare ad regē:nō q̄ſiuit cultū
muliebrē:⁊ tñ plus regi placuit.Heſter.ii.

Jſaias ait: auferet dñs ornamenta calciamēto
rum torques monilia.⁊c.Jſaie.xxx.

Salomon de ornatu meretriceo prouerbiorꝫ.
vnde ſic ait:conſidera vecordeꝫ iuuenem:occurret
ei mulier ornatu meretriceo/preparata ad capien
das animas garrula ⁊ vaga : ſed auerte faciē tuā
a muliere compta. mulier enim compta et ornata
citius trahit ad peccatum.

¶ De mundicia.

Quādiu primi parentes in paradiſo fuerūt vir
gines permanſerunt:ſed ipſis eiectis dicitur : co-
gnouit adam vxorem ſuam.Geneſis.iiii.

Joſeph q̄uis iuuenis eſſet et ſine vxore: tamen
ſtuprum cōmittere recuſauit. Geneſis.xxxix

Judas qui caſtus non fuit: fornicationem tha-
mar deteſtabatur.Geneſis. xxxviiii.

Poſt debellationem madianitarū factam per
finies iuſſit moyſes maſculos et mulieres que no
uerunt viros in coitu/iugulari:⁊ virgines reſerua
ri.Numeri.xxxi.

Mundi eſſe debebant maxime a mulieribus qui
panes ſacerdotales comedebant. i. Regū.xxi.

Sara filia raguelis in oratione dicebat/tu ſcis
dñe qꝛ nunq̄ concupiui viruꝫ: et mundam ſeruaui
aīam meam ab oī concupiſcentia. Thobie.iii.

¶ Mortuo viro iudith alium neſciebat: ſed cum ancillis clauſa ⁊ caſta manebat in ieiunijs ⁊ oratione. Judicum. viii.

Suſanna ſe mundā ⁊ caſtam contra ſenes ſacerdotes cuſtodiuit. vnde et eā dñs mirabiliter a morte liberauit. Dan. xiii.

¶ Uirgo maria mater dei licet angelo nūciante cōciperet filiū dei ⁊ gñaret: tñ voti caſtitatis non eſt oblita: ſꝫ ſuā caſtitatē integraliter cuſtodiuit.

Caſtitatis ⁊ mundicie argumētum fuit ꝙ beatus ſtephanus ad miniſterium ⁊ cuſtodiam mulierum fuit ab apl'is deſtinatus. Actuū. v.

Felix eſt virginitas que in celis principaliter coronatur vbi ⁊ caſtitas ꝑpetua erit: vbi ſcti dei neqꝫ nubēt neqꝫ nubentur. Mathei. xxii.

De murmure

Agar ancilla ſare correptionē nō ſuſtinēs fugā inijt ſed ad mandatuꝫ dñi vt humiliaretur ad eam redijt. Geñ. xvi.

¶ Prepoſiti filiorū iſrael dixerūt moyſi ⁊ aaron videat dñs ⁊ iudicet: qm̄ fetere feciſti odorem noſtrum corā pharaone. Exodi. v.

¶ Uidētes filij iſrael egyptios poſt ſe veniētes: dixerunt moyſi. forſitan nō erāt ſepulchra in egypto ideo eduxiſti nos vt moreremur in ſolitudine. Exodi. iiii.

Murmurabāt in deſerto ꝓpt defectum panis.

¶ Itē prius ꝓ defectu potus: ⁊ ꝓpter (Exo. xvi. diuerſas alias cauſas.

Achitofel murmurās ꝙ nō eſſet factū ſcd'ꝫ cōſiliū ſuuꝫ cōtra dauid: abijt in domū ſuā ⁊ laqueo

ſe ſuſpendit.ii.regum.xvii.

Scribe et phariſei contra dominum murmurabant:dicentes ad diſcipulos eius:quare cū publicanis et peccatoribus manducat ⁊ bibit magiſter veſter? Luce.v. Mathei.ix.marci.ſecundo.

¶ Similiter de zacheo.Luce.xix. murmurabant ꝙ ad hoiem peccatorem ſe diuertiſſet. Quere de hoc plus vbi agitur de nequiciis et peruerſitate.

De morte.

Quia vera eſt dei ſententia qua dixit homini: in quacūqꝫ die comederitis ex eo:morte moriemini.planum eſt ꝙ poſtq̄ homo peccat:ſtatim moritur.Geneſis.ii. Unde ſecundū auguſtinū de ciuitate dei.xiiii.homo viuens quaſi continue moritur.

Cum tot annis hoies vixerunt ante diluuium: tamen ſignanter dicit ſcriptura poſt deſcriptionē vite eorum et ſic mortuus eſt vel ſunt. Geneſis.v.

¶ Si patres antiqui mortem timebant ⁊ longam optabant vitā.non eſt mirū: qꝛ ipi nondū poterant celū aſcendere nec diuina perfrui viſione: donec ſaluator aduenit q̄ apuit ianuā padiſi. Unde loth monitus ab angelo:timuit in montē aſcēdere vt ſaluum ſe faceret:ne forte cum apprehēderet aliud malum et moreretur ibi. Geneſis.xix.

Mali etiā bn̄ mori deſiderant. vn̄ dixit balaan moriatur aīa mea morte iuſtorum. Nu.xxiii.

¶ Moyſes ad imperium dn̄i mortuus eſt.Deutro.vltimo.

Iratꝰ eſt dn̄s cōtra moyſen.⁊c.ecce morieris ī hachumo et nō tranſibis iordanem.

Zebee ⁊ ſalmana maluerūt occidi manu gedeōis

viri ſtrennui ⁊ fortis: q̄ manu iether iuuenis filij. Judicum. viii.

¶ Helias cum ſederet ſubtus vnā iuniperū: petijt aīe ſue vt moreretur: ⁊ ait: ſufficit michi domine tolle aīam meā. iii. Regū. xix

Ezechias rex iuda ambulauit corā dn̄o in veritate: et fuit valde bonus. et tn̄ qn̄ nunciatum eſt ei per iſaiā q̄ mori deberet: orauit dn̄m fletu magno: vt adhuc vitā ſuā ꝓlongaret. Iſaie. xxxviii. et. iiii. Regum. xx.

¶ Thobias audita rn̄ſiōe ī propij vxoris ſue ait iuſtus es dn̄e: recipe ī pace ſpiritū meum expedit enī michi magis mori q̄ viuere. Thobie. iii.

Jeremias proſtrauit ſe corā rege zedechia petens: ne interficeret eū: et ne iuberet euꝫ reduci in carcerē: ne moreretur. Jeremie. xxxvii

Per mortē crucis quā voluit ſaluator pro oībus pati oſtēdit manifeſte q̄ nō ſolum mors: ſed etiam omne genꝰ mortis ab hoīe iuſto: etiam pro diuina obedientia ⁊ iuſticia prompte ⁊ libent̄ ſuſtineri debeat.

Ante miſſionē ſpiritusſancti apoſtoli mortem timuerunt: vt patet qn̄ apprehenſo dn̄o relicto eo oēs fugierūt. Mathei. xxvi.

Poſtq̄ vero fuerunt ſpūſctō corroborati: corā principibus ⁊ iudicibus fiducialiter loquebantur: et etiā mortē ſuſtinuerunt. Actuū. vii.

¶ Paulus dicebat Actuū. xxi. nō ſoluꝫ alligari ſed etiā mori in ieruſalē patus ſū ꝓpt nomen dn̄i

Itē ſi nocui iudeis aut dignuꝫ morte aliq̄d feci nō recuſo mori. Actuū. xxv.

¶ De negligentia.

Jdens iacob ꝙ alimenta venderentur in egypto dixit filijs ſuis: quare negligitis? deſcendite deſcendite et emitte nobis neceſſaria. Geneſis. xlii.

Negligenter cuſtodiuit abner dominum ſuum ſaul: quando dauid venit ad caſtrum eius: ⁊ neminem reperit vigilantem. i. Regum. xxvi.

Placuit ioas regi iuda vt inſtauraret domum domini: et precepit leuitis vt circa hoc eſſent ſolliciti porro leuite negligenter egerunt: qua de cauſa rex ipſe ioiadem ſacerdotem arguebat. ſecũdo Paralipomenon. xxii.

¶ Cum dormirent homines venit inimicus homo et ſuper ſeminauit zizaniam in medio tritici Mathei. xiii

¶ Arguuntur ocioſi: et operarij premiantur. Mathei. xx.

Dure reprehendit dominus ſeruum negligentem et pigrum: qui commiſſum ſibi talentũ multiplicari neglexit. Mathei. xxv.

¶ Virgines dormientes quarũ lampades nõ erant parate: a nuptijs ſunt excluſe. mathei. xxv.

¶ De nequitia et ꝑuerſitate.

Primi parentes contra preceptũ dñi peruerſe de vetito ligno comederunt. Geneſis. iii.

¶ Prepoſiti iſrael dixerunt moyſi et aaron: poſtq̃ audiſſent ꝙ dñs viſitaſſet eos et voluiſſet eos liberaſſe: fetere feciſtis odorem noſtrum coram pharaone et ſeruis eius: prebuiſti ei gladium vt occideret nos. Exodi. v.

12

¶ Ité poſtq̄ duxiſſet in columna nubis per noctem videntes egyptios poſt ſe venientes dixerūt forte non er aut ſepulcra in egypto Exodi. quarto

Cū morā faceret in monte moyſes cū dn̄o fecerunt ſibi vitulū aureū et adorauerunt. Exo. xxxii.

¶ Audientes q̄ diſplicuit domino murmur eorum: voluerunt aſcendere contra volūtatē moyſis et pugnare et tunc debellati ſunt. Numeri. xiiii.

¶ Ipſi quoq̄ filij iſrael ſepius rebelles fuerūt contra dominum vt patet. Exodi. Deutronomij. et Numeri. vt de murmure.

Rex odom noluit filios iſrael permittere tranſire per terram: nec etiam ſeon rex amorreorum. Numeri. xx.

Filij iſrael audientes mandata domini. omnia contraria fecerunt. Judicū. ii.

Nota de peruerſitate ſaul q̄ voluit dauid corā ſe pſalentem occidere. primo regum. decimooctauo. et decimonono.

¶ Voluit etiam propriū filium ionathā dauid accuſantē occidere. Ibidē. xx.

Abſalon contra patrē ſuum dauid male inſurrexit. ii. Regum. xv.

Item nota de ieroboā. iii. regum. xii.

De achab. iii. regum. xx

De manaſſes. iiii. regum. xxi

De amon. Heſter. iii.

De achimio falſo proditore primo Machabeorum. vii.

¶ De duobus preſbyteris contra ſuſannā. Danielis. xiii.

¶ Itē quō ioppite ducentes iudeos in mari ſubmerſerunt.ii. Machabe.xii

De antiocho.ii. Machabe.ix.

¶ Item quomodo inſurrexerunt cōtra hieremiā predicantem. Hiere.xxxvii.

¶ Iudei volebant de ſupercilio montis precipitare ieſum. Luce.iiii.

Iudei xp̄m hieroſolimā venientem vt regem adorauerunt et paulo poſt clamauerunt: regem nō habemus.crucifige eum. Iohan.xix.

¶ Quando paulus et barnabas verbū dei predicabant iudei contradicebant blaſphemātes: et ita conuerſi ſunt ad gentes. Actuum.xii.⁊.xiii.

¶ Item quomodo paulum lapidauerunt ⁊ extra ciuitatem extraxerunt. Actuum.xiii.

¶ Item ipſe et ſocij eius fuerunt virgis ceſi. Actuum.xv.

Item argentarius in epheſo faciens imagines dyane concitauit cum alijs artificibus populū cōtra paulum. Actuuz.xix.

Item in hieruſalē facta eſt turbatio et congregatio contra paulum: et trahebant ipſum extra tēplū: et vix potuit eripi a tribuno: qui cū militibus superuenit: ⁊ poſtea dixerunt, non licet hominem talem viuere ſuper terram. Actuum.xxi.

¶ De obedientia et inobedientia.

¶ Volens deus hominē ſub obedientia viuere: ſtatim vt conditus eſt ipſum preceptis alligauit et quia ipſe inobediens fuit grauiter eum puniuit Geneſis.ii.et.iii.

Noe deo prompte in omnibus obediuit: et ceteris

in diluuio pereuntibus ipſe cum ſuis ſaluatus eſt Geneſis. vii.

¶ Precipiens dominus de circunciſione q̄uis graue eſſet nō diſtulit abraham implere. Ge. xvii

Item preceptum de immolatione filij non diſtulit: ſed ſtatim implere ſatagebat: niſi dominus aliter ordinaſſet. Gen̄. xxii.

¶ Joſeph patri volēti eum ad fratres ſuos mittere ſtatim patus obediuit. licet ipe fratres prius de crimine apud eum accuſaſſet vnde merito timere deberet. Geneſis. xxxvii.

¶ Obediuit moyſes domino. quando ducatum populi iſrael ſibi impoſuit. tamē prius quinquies ſe excuſauit. Exodi. iiii.

Magnā obedientiā promiſerūt filij iſrael deo dicentes oīa q̄ locutus ē dn̄s faciemus: ⁊ erimus obedientes: lʒ cōtrariū ſemꝑ fecerunt. Exodi. iiii

¶ Item ipſi cum in deſerto ambularent ad precepta domini tentoria erigebant: ⁊ ad imperium eius deponebant. Numeri. ix.

Item iuxta mandatum domini ad terram promiſſionis aſcendere timuerunt: ſed poſtea domino prohibente: aſcēdere conati ſunt: ideo male ſucceſſit eis. Numeri. xiiii.

Quando autē ex obedientia pugnauerūt: pauci ex eis multos deuicerunt. Numeri. xxi.

Item euntes ad bellū contra mandatū dn̄i ⁊ moyſi multi ex eis a paucis deuicti ſūt. Numeri. xiiii.

¶ Quia tranſgreſſus eſt acham mandatuʒ ioſue: populus fuit in prelio ſuperatus: et ipſe a populo lapidatus. Joſue. vi.

¶ Saul offerens olocauſtum cõtra mandatum ſamuelis reprobatus eſt.i. Regum xiii
¶ Item ipſe pepercit agag regi amalech ⁊ gregibus ouium et ceteris precioſis: iõ dixit ei ſamuel melior eſt obedientia ꝙ victima.i. Regum.xv.
Dauid licet vnctus eſſet in regem per ſamuelem tamẽ obediebat patri mittenti eum ad deferendum victualia in prelio exiſtentibus fratribꝰ ſuis.i. Regum.xvii.
¶ Predixit dñs ſalomoni ꝙ ſi faceret oĩa q̃ preciperet ei: firmaret thronũ regni ſui ſuper iſrahel in ſempiternum ſi autem auerteretur ⁊ non cuſtodiret mandata eius deleret eum de ſuperficie terre.iii. Regum.ix.
Et impletum.eſt.iiii. Regum vltimo
¶ Cum ad mandatum heliſei naamã indignatus recederet: dixit ei ſeruus ſuus. domine ⁊ ſi propheta rem grandem dixiſſet tibi vtiꝗ facere debuiſſes iiii. Regum.v.
Thobias iunior auditis exhortationibus patris. reſpondit ei omnia quecunꝗ precepiſti michi pater: faciam. Thobie.v.
Quicquid precipiebat mardocheus: obſeruabat regina heſter. ⁊ ita cuncta faciebat que eo tẽpore ſolita erat: qñ eam puulã nutriebat. Heſter.i
¶ Jonas inſipienter recuſabat obedire deo precipienti vt iret ad predicandum in niniue. et ideo ordinante deo proiectus eſt in mari: et deuorauit eum piſcis. in cuius ventre fuit tribus diebus. Jone.i.
Mathatias dixit nuncio regis anthiochi: ⁊ ſi

omnes obediāt regi: ego ⁊ filij et fratres mei legi patrum noſtrorum obediemus. i. Machabe. ii.

¶ Cito obedierunt apoſtoli qui a domino vocati: ſtatim relictis omnibus ſecuti ſunt eum. Mathei. ix. et. iiii.

De obedientibus verbo et nō facto vel facto ⁊ non verbo proponit dominus exemplū duoꝝ filioꝝ quorū vnus dixit ſe iturū in vineā patris et non iuit alter negauit et tñ iuit. Math. xxi.

¶ Malis prelatis etiā dñs obediendum eſſe predixit. Mathei. xxiii. ſuper cathedram moyſi. ⁊c. Omnia ergo quecunq; dixerint facite. ſcd̄m opera eorum nolite facere. ⁊c.

Chriſtus legi obediuit qñ circūciſionem ſuſcepit. et qñ in templo cum oblationibus preſentari voluit. Luce ii. ⁊ qñ de agno paſchali cum diſcipulis ſuis comedit. Mathei. xxvi.

¶ Ipſe pro nobis obediens factus eſt patri vſq; ad mortem crucis. Philippē. ij.

Cum arguerentur apoſtoli a principibus ſacerdotum ꝙ non ſeruarent mandatū eorum reſponderunt. obedire oportet deo magis ꝙ̄ hominibus. Actuum. iiii.

¶ Saulus ad terram proſtratus a domino correptus ſtatim ad obediendum ſe obtulit dicens domine quid me vis facere? Actuum. viii.

Cornelius ait petro: omnes nos ſumus parati audire quecunq; precepta ſunt a domino. Actuum. nono.

¶ Paulus precepit apoſtolorum et ſeniorum precepta cuſtodire. Actuum. xiiii.

¶ De odio.

¶ Poſt peccatum primorum parentuꝫ deus ſta tim poſuit inimicicias inter mulierem. et ſerpen tem. Geneſis. iii.

Rixati ſunt paſtores de gerara contra paſto res iſaac: pro puteo quem foderunt. ideo vocauit iſaac puteum inimicicias. Geneſis. xxvi.

¶ Oderat eſau iacob pro benedictione patris quam recepit. dixitq; in corde ſuo venient dies lu ctus patris mei occidamq; iacob Ge. xxvii.

¶ Dixit iacob ſimeoni et leui: turbaſtis me: et odioſum me feciſtis chananeis et phariſeis habi tatoribus terre huius. Gene. xxxiiii

Videntes fratres ioſeph q a patre cunctis fra tribus plus amaretur oderant eum. Ge. xxxvii.

¶ Oderant filios iſrael egiptii: et affligebãt eos Exodi. i.

Dixit dominus ad moyſen hoſtes vos ſentiãt madianite ⁊ percutite eos q hoſtiliter egerunt cõ tra vos. Numeri. xxv.

¶ Perrexerunt maiores natu de galaad ad iep te dicentes: eſto princeps noſter quibus ille reſpõ dit nonne vos odiſtis me: et eieciſtis me de domo patris mei? Judith. xi

¶ Uxor ſamſonis lachrymas fundens ait ad eum odis me et non diligis me: ideo probleuma non vis indicare michi. Judicum decimoquar to.

Vidẽs ſaul q populus alta de dauid ſentiebat et q ipſe ſtrennue et prudenter in omibꝰ agebat factus eſt inimicus eius omnibus diebus eius. i.

r.d

Regum.xviii.

Poſtq̄ amon thamar vxorem ſuam oppreſſe‑rat exoſam eam habuit nimis.ii.Regum.xiii.

Tres aduerſarios ſuſcitauit dn̄s Salomoni: poſtq̄ ab eo per peccatū receſſit.videlicet adydu meum zaron filium heliada et hieroboam ſeruuȝ ſuum.ii.regum.xi

Impia ieſbael helyam perſecuta eſt: quia prophetas baal ipſe fecit occidi.iii.regum.xix.

Cū argueret helyas achab pro iniqua morte ipſius naboth: ait achab ad helyam.num inuenisti me inimicum tuuȝ: ⁊ ille inuenit?iii.regū.xxi

Dixit achab ad ioſaphat regem iuda remanſit de prophetis domini micheas: ſed ego odi euȝ quia non prophetiſat mihi bonum ſed malū om̄i tempore.tertio.regum.xxii.

Heſter regina cōquerens de aman regi aſuero: dixit heſter hoſtis noſter et inimicus peſſimus eſt ille aman.Heſter.vii.

De opere bono.

Poſuit dominus hoīem in paradiſo vt operaretur et cuſtodiret illum.Geneſis.ii.

Poſtea emiſit eum extra illum vt operaretur terram dicens: in ſudore vultus tui veſceris pane tuo.Geneſis.ii.

Salomon edificauit domum domini et domum ſuam: et prius domum dei: ⁊ licet opus illud eſſet maius: tamen in minori tempore illud cōpleuit.iii.Regum.vi.

Egerunt hi qui operabantur induſtrie et ſuſci-
tauerunt domum dei in ſtatum priſtinū ꝛ firme eā
ſtare fecerunt. ii. Paralipomenon. xiiii.

¶ Ezechias rex iuda operatus eſt bonū rectuꝫ
et verum coram domino: volens requirere dn̄m in
toto corde ſuo. fecitqꝫ et proſperatꝰ ē. ii Pa. xxxi.
¶ Anno. xx. reditus filiorum iuda de babilone:
ceperunt fundare templum. ioſue xpo filius ioſe-
dech ꝛ fratres eius inſtabant ſuper eos: qui facie
bant opus. Eſdre. v.

Precepit rex darius. vt domus domini edifica
retur in hieruſalem: ꝛ darentur ſumptus de archa
regis. ne impedirentur opus. Eſdre. vi.
¶ Arguuntur ocioſi tota die nichil operantes et
remunerātur oparij bonū opantes. Mathei. xx.
¶ Seruus q̄ qnqꝫ talēta accepat: et operatus cū
eis lucratus ē alia qnqꝫ: et a domino cōmēdatur
ꝛ p̄miatur. Similiter qui duo accepat. et lucratus
eſt alia duo. Sed q̄ vnum accepit: ꝛ abſcondit ta-
lentum illud perdiditqꝫ talentum: a domino repro
batus eſt. Mathei. xxv.

¶ Opus magdalene qn̄ vnxit dn̄m recumben
tem a domino approbatum eſt ꝛ memorie commē
datum. Mathei. xxvi.
¶ Laudabilia opa pentū a filiis imitanda: et ex
ercēda: oſtendit chriſtus dicēs: ſi filij abrahe eſtis
opa abrahe facite. Johan. viii.

Opera bona compat apoſtolus ſemini de quo
ſatis modicum iacit: ꝛ multū metit: dicēs. ii. Cori
thiorꝫ. ix. qui parce ſeminat parce et metet. Idem
quoqꝫ grauiter theſſalonicēſes occioſos rep̄hēdit

dicens qui non vult operare: nõ manducat. Theſſalonicen. iii.

¶ Thabita plena operibus bonis et elemoſinis reſuſcitata fuit ad vitã. Actuum. viii.

Operantem deus plus attendit. ꝙ opus.

¶ Cain obtulit de frugibus terre munera domino: abel de gregibus ſed reſpexit domin⁹ ad abel et munera eius cain vero et munera eius non reſpexit. Geneſis. iiii.

Riſus abrahe de ꝓmiſſione filii approbatus fuit: riſus vero ſare reprehenſus. Geneſis. xviii.

¶ Signa et opera q̃ feceriit moyſes et aaron coram pharaone: fecerunt etiã malefici egyptioruꝫ ſꝫ manifeſtũ eſt ꝙ nõ eq̃liter accepta erãt. Ex. vii

Equalia thurribula habuerunt chore et illi de ſecta ſua: ſicut aaron. ſed tamen non equaliter acceptauit deus incenſum. Numeri xvi

¶ Saul q̃ñ fuit int̄ ꝓphãs depoſuit veſtimenta ſua. et ꝓphetiſare cepit ſꝫ nichil ei ꝓfuit. i. re. xix.

Oſa extendens manũ tenuit archã ne caderet de plauſtro et quãꝙ bonũ opus faceret: tamen nõ licuit ſibi archam tãgere a dño ꝑcuſſus ē. ii Re. vi

¶ Ozias rex iuda lepra percuſſus. eſt: q̄ɿ voluit incenſum ſuper altare adolere. licet in ſe bonum opus ſit. tñ ſibi non licebat. ii. Poralipo. xxvi.

Reprobat domin⁹ ꝑ iſaiã oblatões quas ſibi offerri inſtituit: ꝓpter offerentiuꝫ prauitatem: dicens quo michi multitudinem victimarũ veſtrarum: nã man⁹ veſtre plene ſũt ſanguine. Iſaie. i.

De fortitudine oꝑandi malũ.

¶ Cain fortior fuit abel: q̃ñ ſurrexit in euꝫ et oc-

cidit. Geneſis.iiii.

¶ Multum laborauerūt illi quattuor reges qui poſt magnaʒ ſtragē hoīm:debellauerunt ipm regem ſodomiorum cuʒ ceteris:et loth nepotē abrahe captiuum duxerunt. Gen̄.xiiii.ſʒ male euenit eis

Abymelech filius gedeonis magnam fatigationem habuit occidendo.lxviii.fratres ſuos:et poſtea ſiccimitas opugnando: et tn̄ cito poſt eſt miſerabiliter occiſus. Judicum.ix.

¶ Saul multipliciter et fortiter perſequebatur dauid:et tn̄ nō potuit propoſitum ſuum obtinere. i. Regum.xviii.

Abſalon contra patrem ad tp̄s preualuit:ꝛ tn̄ male finiuit.ii. Regum.xviii.

¶ Multum laborauit ipe ieroboā pugnando et occidendo:ad hoc vt poſſet populum iſrael auertere a dauid.iiii. Regum.xii.

¶ Holofernes terras multas perambulando deuaſtauit:vt eas poſſet impio dn̄i ſui ſubiugare: ſʒ tandem iudith caput eiꝰ āputauit. Judith ꝑ totū

Anthiochus euphanos multū laborauit vt cultū dei in iudea deſtrueret:ſʒ in fine miſerabiliter ꝛ turpiter interijt.ii. Macha.ix.

¶ Judas ſatis malus extitit.q̄ dominum ſuum manibꝰ tradidit iudeoruʒ. Mathei.xxvi.

Impij iudei diſcipulos xp̄i ſermonibus:verberibꝰ ꝛ carceribꝰ:freq̄nter ꝛ fortit̄ afflixerūt Act.iiii

¶ Cuʒ lyſias tribunus paulū detinere p̄cepit fuerunt āpliꝰ q̄ .xl.iudei q̄ vouerāt ſe nichil guſtaturos donec paulū interficerēt:ſʒ tn̄ eū ſecrete ad aliū locū miſit ꝛ alios a ꝓpoſito īpediuit. Act.xxiii.

¶ De oppreſſione bonorum

¶ Cain abel oppreſſit et occidit. Geneſis.iiii.

Sodomite ipſum loth multipliciter afflixerunt. Geneſis.xix.

¶ Egyptij filios iſrael multipliciter oppreſſerunt. Exodi.v.

Abymalech filius gedeonis.lxxviii. fratres ſuos occidit. Judicum.ix.

¶ Saul dauid perſequebatur: q̄ tn̄ fideliter ⁊ vtiliter ei ſeruierat.i. Regum.xviii.xix.xxiiii.⁊xxvi

Abſalon intantum commouit populum contra patrem ſuum dauid ꝙ compulſus eſt de hieruſalem fugere.ii.Regum.xv.

¶ Jeſabel regina cōminata eſt ꝙ heliam occideret: vnde ille timens ibat quocunq̄ eum ferebat voluntas.iii.Regum.xix

Ad imperium ioas regis iuda: lapidatus eſt zacharias filius ioiade: qꝛ arguebat pp̄lm ⁊ regem ſculptilibus ſeruientes.ii.Para.xxiiii.

¶ Nabuchodonoſor miſit holofernē principem qui populum dei multipliciter afflixit. Judith.ii

¶ Amā quoq̄ ſupbus ⁊ crudelis: oīm iudeorꝫ necē a rege aſuero ꝓcurauit. Heſter.iii.

¶ Nabuchodonoſor rex babilonis ananiā et ſocios eius in fornacem ardentem miſit: qꝛ ſtatuaꝫ eius adorare nolebant. Danielis.iii.

Daniel bis accuſatus a malis hoībus ī lacuꝫ leonum miſſus fuit. Danielis.vi.⁊.xiiii.

Anthiochus fecit hieroſolimis terribilem hominū cedem.i.Macha.i.

Bacides a rege demetrio tn̄ exercitum contra

iudam machabeum perduxit q̄ ipſe iudas in bel lo cecidit et ſui commilitones ab eo fugierunt. i. machabeoꝝ. ix.

¶ Preditor triphon ꝛ doloſus qui dn̄m ſuuꝫ regem anthiocū adoleſcentē dolo occidit. ionathaꝫ ꝛ filios eius nequiter occidit. i. Macha. xii.

Herodes adulter iohannem baptiſtam nequiter decollauit. Mathei. xiiii.

¶ Saluator noſter fuit percuſſus: deluſus ab anna: caipha: herode. et a pilato crucifixus. Mathei. xxvii.

Princeps ſacerdotum ꝛ qui cum ipſo erāt inieceruut manus in apl'os: ꝛ poſuerunt eos in cuſtodia ꝛ poſtea cedebant eos. Actuum. v.

Itē ſtephanū lapidauerunt. Actuum. vi.

¶ Herodes agrippa miſit manus vt affligeret quoſdā de eccleſia. Occidit autem iacobum fratrem domini et petrum incarcerauit. Actuum. xi.

Iudei concitauerunt religioſas mulieres ꝛ primos ciuitatis. ꝛ excitauerunt pſecutionē ī paulū ꝛ barnabaꝫ ꝛ eiecerunt eos de finibꝰ ſuis. Act. xii

¶ Iudei lapidauerunt paulum in liſtris: ꝛ traxerunt eum extra ciuitatem. eſtimantes eum mortuum. Actuum. xiii.

¶ Queſtionarij qui p phitoniſſā puellaꝫ pecuniam collegerunt: poſtq̄ paulus demōiū ab ea eiecerat ipſi concitauerunt pricipes ꝛ magiſtratus de philippo: ita q̄ paulus ꝛ ſocij ſui iuſſi ſunt virgis cedi et in carcerem mitti. Actuum. xv.

De oratione.

¶ Humiliter ꝛ diſcrete: inſtanter ꝛ pie: orauit

abraham dominum pro ſodomitis. Geneſis.xviii.

¶ Iſaac deprecatus eſt deum pro vxore ſua ſterili quam parituram fore diſpoſuerat dñs. Ge.xxv

Iacob ſe ab vxore et familia ſeq̄ſtrauit et dñm quotidie humiliter exorauit. Geneſis.xxxii.

¶ Orauit dñꝫ moyſes: vt plagas ab egypto aucteret. et exaudiuit eũ: lꝫ illi mali eſſent. Exodi.viii

In bello quod habuerunt filii iſrael cõtra amalech plus fecit moyſes orando q̃ ioſue preliando Exodi.xvii.

¶ Poſt adorationem vituli videbatur dñs populum velle delere: ſed moyſes ꝑ orationis inſtantiã veniam obtinuit: Exodi.xxxii.

Per orationem moyſi abſorptus eſt ignis qui caſtra murmurantium deuorabat. Numeri.xi.

¶ Dominus populo petenti carnes ĩ deſerto tribuit: lꝫ in malum eoꝝ. Nu.xi. vbi pꝫ q̄ exauditio orõnis non eſt ſemꝑ ſignũ dei dilectionis.

Maria per orationem moyſi a lepra curata eſt Numeri.xii.

¶ Populus etiã ab ignitis ſerpentibus afflictus dixit ad moyſen: ora pro nobis. ⁊c. orauit ⁊ exauditus eſt. Numeri.xxi.

Anna orabat dominum flens largiter. loq̄bať autẽ in corde: ⁊ vox penitꝰ nõ audiebatur: ⁊ tamen quod petiit obtinuit. i. Regum. i.

¶ Pugnaturi filii iſrael cõtra philiſteos dixerũt ſamueli ne ceſſes pro nobis clamare vt ſaluet nos de manu philiſtinoꝝ. i. Regum. vii.

Nõ placuit dño q̄ filii iſrael regem petierunt ⁊ tamẽ dixit ſamueli: audi vocem eorũ. i. Regũ. viii

¶ Dauid deprecatus eſt dñz ꝓ paruo filio ieiuna
uit et iacuit ſuper terrã. Bonus fuit modus orãdi
ſed tñ dauid non fuit dignus exaudiri. ii. regũ. xii.
Orauit helyas cum inſtantia magna continue
pro pluuia quã tandẽ obtinuit. iii. Regũ. xviii.
Joſephat rex iuda totum ſe contulit ad rogan
dũ dominũ quando audiuit ꝙ maxima multitu-
do gentiũ venit contra eum. ſecundo. Parali. xx.
¶ Nota ꝙ fideliter diligẽter. ac prudenter orauit
ezechias rex iuda: ⁊ etiã miſit ad iſaiam vt oraret
quãdo audiuit nũcios regis aſſiriorũ. iiii. reg. xix
Item alias conuertit ſe ad parietẽ. et fleuit fle-
tu magno. ideo vitã longiorẽ obtinuit. iiii. Re. xx.
¶ Miro modo fuit humilis et efficax manaſſe
oratio. ſecundo Paralipomenon. xxxiii.
Eſdre. viii. ſcribitur ieiunauimus et orauimus
dñz ꝓ recto itinere: ⁊ ſecure euenit nobis ⁊ pſpere
¶ Thobias iunior accepta vxore tribus nocti-
bus orationibus ſe contulerunt. Thobie. viii.
Sara filia raguelis audita contumelia ancil-
le perrexit in ſuperius cubiculum: et tribus die-
bus in oratione perſiſtens: cum lachrymis domi
nuz deprecabatur. vt ab illo improperio liberaret
eam. et poſtea factum eſt. Thobie. iii.
¶ Filij iſrael audita potentia holofernis: ſe ora-
tionibus contulerunt. Judith. iiii.
Et iudith ait: et nichil aliud fiat niſi oratio pro
me ad dominum. Judith. viii.
¶ Et ſic acceſſit ad holofernem. et prius fuſa ora
tione eum decollauit. Judith. xiii.
Heſter locutura regi: iuſſit vt iudei pro ea ora

rent. Et nota ibidē de oratione mardochei et he-
ſter pro populo ſuo. Heſter. xiii.

¶ Ananias et ſocij eius orauerūt deū in fornace
dicentes. bn̄dictus es patrū noſtrorum. Dan̄. iii.

Suſanna vidēs oē humanū ſibi deeſſe auxili-
um ſuſpexit in celum et recurrit ad orōis auxili-
um: et exaudita eſt. Dan̄. xiii

¶ Orauit ionas de ventre piſcis et exauditus ē.
Jone. ii.

¶ Judas clamauit in celū: et orauit ꝓ dei mīa
qn̄ cōuertit exercitum gorgie. i. Macha. iiii.

In duobus aūt prelijs non orauit: primo cōtra
anthiochum impatorē: ꝛ tunc nō vicit ſcd̄o cōtra
bachidem. i. Macha. vi. ꝛ. vii

¶ Jonathas vidēs ꝙ oēs exceptis paucis eū re-
liquerant: ſcidi veſtimēta ſua et orauit: et poſteavi
ctoriam obtinuit. i. Macha. xi.

Item. ii. Macha. i. nos iudei ſcripſimus vobis
in ipetu ꝛ in tribulatione que ſupuenit nobis ꝛ ora
uimus et exauditi ſumus. Ibidē.

¶ Item nota. ii. iiii. ꝛ. vii. machab.

In euangelijs multi et diuerſi xp̄m exorabant
et ſuas petitiones obtinebant.

¶ Chriſtꝰ in montē aſcēdit ſolus orare. mathei.
xiiii. vbi oſtendit ꝙ orature turbas effugere debe
mus ne turbemur.

Ipſe modum orandi docuit Mathei. vi. Luce
xi. dicens ſic orabitis: pater noſter.

¶ Ipſe obtinere ꝓmiſit nos qd̄ ꝑ debitā orōnē
petierimus Lu. xi. dicēs petite et accipietis.

¶ Item Johānis. xiiii. ſi qd petieritis patrē. ꝛc.

¶ Item inſtante paſſione orauit et orare docuit. Mathei. xvi. dicens. vigilate et orate.

Ad orandum humiliter et ſecrete propoſuit exemplum de phariſeo et publicano. Luce. xviii.

¶ Poſt aſcenſionem domini diſcipuli cū matre ieſu in hieruſalem orantes ſpiritumſanctū acceperunt. Actuum. i.

¶ Apoſtoli volentes vnum loco iude eligere ſtatuerunt duos: et orantes dixerunt: tu ſcis domine quem elegeris. Actuum. i.

Stephanus in morte pro ſe ⁊ inimicis ſuis orauit. Actuum. vii.

¶ De cornelio dicitur actuum. nono. orationes tue et elemoſine aſcenderunt in memoriam in cōſpectu dei.

¶ Quando petrus ſeruabatur in carcere herodis. oratio fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum pro eo Actuum. xii.

¶ Aſcendit petrus in ſuperiorem partem domus vt oraret pro familia inferius in domo ſimoniscoriarii. Actuumix.

Orans paulus in templo tractus in ſtuporem mentis vidit dominum ieſum dicentem ſibi: velociter exi de hieruſalem. Actuum. xxii

¶ Paulus orationes aliorum petebat: dicens ad Romanos. xv. obſecro vos fratres: vt iuuetis me in orationibus veſtris ad deum: vt liberet me ab infidelibus qui ſunt in iudea.

Item quoqꝫ pro aliis orabat Romanorꝫ primo memoriam veſtri facio ſemper in orōnibus meis.

¶ Item iacobi. v. oratio fidei ſaluabit infirmū

¶ Item orate pro inuicem vt ſaluemini. Ibid

¶ De pace ⁊ concordia.

Animalia fecit deus in principio duplicia: ſcʒ maſculum ⁊ feminam. hominem autem fecit vnū. Geneſis. i.

¶ Et ex illo omnes ⁊ ſinguli deriuati ſūt vt ſicut ab vno principio omnes deſcēderunt ⁊ pceſſerūt ita in eis vnitas ⁊ concordia remaneret

Diuitie et copia temporaliū illā pacē ⁊ concordiam pluries diripuerunt: vt pʒ in paſtorib⁹ abraham et loth. Gene. xiii.

Item de yſaac et paſtoribus. Geneſis. xxvi.

¶ Audientes gabaonite que ioſue fecerat in iericho et hay venerunt ad eū: et ſecundum bñplacitū eius pacē cū eo fecerunt. Joſue. ix.

¶ Phinees et legati ceteri miſſi ad filios ruben audiētes excuſationem eorum placati ſūt: et vba eorum libentiſſime ſuſceperunt. Joſue. xxii.

Quāuis abſalon feciſſet fratrem ſuū occidi: tñ ad pacem patris reuocatus et cuʒ patrē perſequeretur: adhuc tñ pater plus pacē ꝙ mortē ei⁹ optabat dicens: eſt ne pax puero abſalon filii. Regum decimooctauo.

¶ Dixit ſalomon requiem dedit michi dominus per circuitum et non eſt ſathan: neqʒ occurſus malus. iii. Regum. v.

Miſit ionathas legatos ad bachidem componere pacem cum eo: ⁊ tamen ipſe bachides dux fuerat in exercitu in quo iudas frater ionathe ſuccubuit. i. Regum. ix.

Rex demetrius ad ionatham miſit epiſtolam verbis magnificis. vt magnificaret eum: dixit enī anticipemus facere pacem cum eo priuſq̄ fiat cū alexandro aduerſus nos: et recordabitur oīm malorum que fecimus in eum. i. Machabeorum. x.

Cā pacis que fuit tempore onie ſummi ſacerdotis. pulcre oſtenditur. ii. Machabeo℞. iii. ſcilʒ idoneitas prelati prudentis et pietas et bonitas ꝛ humilitas ſubditorum faciunt ad pacem.

¶ Poſtq̄ debellatus fuit liſias a iuda machabeo libenter fecit pacem cum eo: intelligens inuictos eſſe hebreos dei omnipotentis auxilio innitentes: ꝛ miſit ad eos. promiſitq; conſentire omnibus que iuſta ſunt: et regē compulſurū amicum fieri. ii. Machabeorum. xi.

¶ Tantam pacem et concordiam vult domin⁹ inter homines eſſe vt dixerit petro. q̄ peccāti vſq; ad ſeptuageſies ſepties debeat relaxare ꝛ dimitte. Mathei. viii.

¶ Pacem annunciauerūt angeli in chriſti natiuitate quia ipſe inter deum et hominem peccatorem venit reformare pacem. Luce. ii.

¶ Ipſe quoq; diſcipulo pacem habere docuit. Marci. ix. dicens pacem habete inter vos.

Item pacem eos nunciare monuit. Luce. x.

¶ Item ipſe pacem eis reliquit. Joh. xiiii.

Item poſt reſurrectionem pacem eis obtulit. Luce. xxiiii. Johannis. xxi.

¶ Paulus in epiſtolis ſuis cōmuniter ſcribit: gratia vobis et pax quaſi neutra ſine alia proſit.

¶ De patientia ꝛ manſuetudine.

¶ Yſaac patienter ſuſtinuit qn̄ enim pater immo
lare voluit Geneſis.xii.
¶ Joſeph facinus quod commiſerunt in eum fra
tres ſui patienter tulit. Geneſis.xxxvii
Et poſtea clementer indulſit. Geneſis xlv.
¶ Cito orauit moyſes pro maria que contra euꝫ
locuta erat. Numeri.xii
Filii effraim iurgātes contra gedeonem: ſeda=
ti fuerunt per eius manſuetam reſponſionem Iu
dicum.viii.
¶ Saul ſuſtinere noluit ꝙ viri qui detrahebant
ſibi occiderent.i. Regum.xi.
Et dauid noluit occidere ſaul eum perſequen=
tem cum tn̄ frequenter potuiſſet.i. Regum.xxiiii
¶ Nā abſcidit oram clamidis ſui: et quando in
uenit eum dormientem.i. Regum.xxvi.
Fugiens dauid a facie abſalon ait ad ſadoth ſi
inuenero gratiam in oculis domini reducet me.ii.
Regum.xv.
Et ſemei maledicentem ſibi patienter reſpon=
dit.ii. Regum.xvi.
¶ Miphiboſeth patienter ſuſtinuit ſententiam
male contra ſe latam.ii. regum.xix.
Seniores dederunt bonum conſilium ieroboā
dicentes ſi placueris populo et leuieris eos ver=
bis clementibus: ſeruient tibi oī tēpore.ii. Pa.x.
¶ Homines qui uenerant ad capiendum he
liſeum non permiſit ipſe aliquid mali habere. ſed
pepercit eis et iuſſit ipis menſā apponi. ⁊ refectos
eos abire permiſit.iiii. Regum.vi.
Excecatus thobias miram patientiam in omni

bus oſtendit. Thobie. i.
¶ Job perdendo liberos et bona ſua et quaſi ſe-
ipſum patientiſſimus fuit. Job. i.
¶ Patientes fuerunt tres pueri in fornacem ar-
dentem miſſi: qui ibidem deum bñdicebāt. Da. iii
Sara filia raguelis contumeliā ancille patien
ter ſuſtinuit. eiqꝫ nichil reſpondit. Thobie. iii.
¶ Cum puniretur eleazar īter cetera ait domine
qui habes ſanctā ſcientiaꝫ: manifeſte tu ſcis: quia
cum a morte poſſem liberari duros corporis ſuſti
neo: dolores: ſecundum animam vero propter ti=
morem tuum hec libenter patior. ii. Machab. vi.
¶ Item nota de matre et ſeptem filijs. ii. Ma
chabeorum. vii.
¶ Item nota de patientia domini erga ſeruuꝫ
neq̄. Mathei. xviii.
¶ Item nota ꝙ qñqꝫ cedendum eſt furori pſe=
quentiū vñ xp̄s qui occidi venerat: furoreꝫ iudeo
rum pluries declinauit: vt quando eum volebant
de monte precipitare et lapidare. Luce. iiii.
¶ Ipſe quoqꝫ patienter ſuſtinuit iniurias ſibi fa
ctas tam verbis ꝙ̄ operibus: et in fine mortem to
lerauit turpiſſimā patienter vt patet de ſe.
¶ Item pro ipſum perſequentibus patrem exo=
rauit. Luce. xxiii.
¶ Stephanus perſecutiones et tormenta pa-
tienter ſuſtinuit. Actuum. vii. ſic ⁊ ceteri ſancti.

De parentum honore

¶ Sem et iaphet benedictionem patris merue=
runt: quia ipſi nudato obſequium prebuerūt Chā
vero maledictus fuit quia patris nuditatē deriſit

Geneſis. xix.

¶ Precepit dominus per moyſen Deutrono. xxi. ſi genuerit homo contumacem et proteruū lapidibus obruetur.

Non audierant filij hely patrem ſuū ipſos corripientem: et ideo diuinam vltionem receperunt. .i. Regum. quarto.

¶ Quia ionathas modicum mellis guſtauit contra prohibitionem patris: morti adiudicatus fuit a patre. ſed tamen a populo liberatus eſt. i. Regum. xiiii.

Abſalon qui patrem de regno expellere laborauit male interijt. ii. Regum. xv.

Veniente berſabee matre ſalomonis: aſſurrexit rex ſalomon. et adorauit eam: et poſitus eſt thronus matri. iii Regum ii.

¶ Duo filij ſennacherib patrem occiderunt: ſꝫ tamen neuter eorum regnauit poſt eum. tertio Regum. xix.

¶ Thobias ſenior filiuꝫ inſtruit: inter cetera dicens. cum acceperit deus aīam meam corpus meum ſepeli: et honorem prebebis matri tue omnibꝰ diebus tuis. Thobie. iiii.

Chriſtus ieſus deſcendit cū maria et ioſeph: et erat ſubditus illis. Luce. ii.

¶ De templo ementes et vendentes eiecit dominus dicens: nolite facere domuꝫ patris mei domum negociationis. et in hoc et in alijs patrem honorauit. Mathei. xxi. Luce. decimonono. Johannis. vii.

Ego enim honorifico patrē meū. Johānis. viii

¶ De paupertate

¶ Patriarcha iacob recedēs a parentibus ſuis et vadens ad labam fratrem matris ſue: nec aīal nec famulum legitur habuiſſe: ſed in loco baculo tranſiuit iordanem. Et qñ dormire voluit lapides capiti ſuppoſuit. Geneſis. xxviii

¶ Moyſes paſcebat oues iethro ſoceri ſui. vbi patet ꝙ proprias non habuit: quia alienas paſcebat. Exodi. iii.

¶ Saul vno puero contentus: iuit ad querēdas aſinas patris ſui. i. Regū. ix.

Pauper ꝛ paruus fuit dauid. qui cum ouibus patris in paſcuis remāſit. i. Regum. xvi.

¶ Pauper fuit helyas quando petebat a vidua sareptana. buccellam panis et paululum aque: tertio. Regum. xvii.

Filij prophetarū ſub heliſeo ī paupertate magna vixerunt: ꝗ parū panis ꝛ inſipidum comedebant pulmentum. iiii. Regū. iiii.

¶ Filij rechabitarum patris ſui precepto obediētes ſub hieremia domos non edificabant: ſemen non ſerebant: vineas non habebant. Hie. xxxv.

Nabuzardan dum tranſiret terram iuda: pauperibus nichil habentibus pepercit: diuites ꝛ potentes occidit: vel captiuos in babilonem ſecum duxit. iiii. Regum. xxv.

¶ Exemplum paupertatis in xp̄o habemus: qui fuit de paupere matre natus. ꝛ in preſepio poſitꝰ Luce. ii.

¶ In cruce locum non habuit: vbi reclinaret caput. Mathei. xxvii.

¶ In fine nudus iter latrones ſuſpenſus fuit Johannis.xix

¶ Diſcipuli chriſti de ſtatu paupere electi ſunt Mathei.iiii

Iuueni querenti quid faciam ⁊ vitam eternam poſſidebo: reſpondit chriſtus. vade et vende om̄ia que habes et da pauperibus. mathei. xix.

De paupere lazaro. Luce. xvi.

¶ Pauperes ac debiles ad cenam magnā introducti ſunt. Luce. xiiii.

Petrus pauper fuit qui nec aurum nec argentum poſſidebat. Actuum. iii.

¶ Item paulus dixit ſe fuiſſe in fame ſiti et nuditate. ii. Corintheorum. xi.

Miram remunerationem promiſit chriſtus relinquentibus omnia. mathei. xix.

¶ De peccato.

¶ Peccatum erubeſcentiam in homine cauſat: nam primi parentes in ſtatu innocentie de ſua nuditate non erubeſcebant ſed ſtatim poſt peccatum erubeſcentes: fecerunt ſibi operimentum. Geneſis. ii. ⁊. iii

Item infatuat vnde credebat adam a facie dn̄i ſe abſcondere. Geneſis. iii.

Item timorem incutit: vnde adā poſtq̄ peccauit dixit. timui eo q̄ nudus eſſem. Gene. iii.

¶ Item enormitas ſcelerum ad aures dei clamat. Geneſis. iiii. Ecce vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terra et iterū. Geneſis. xix. Clamor ſodomorum clamat ad me.

Peccatum puniuit deus temporaliter patet in

68

adam. eua. cain. ſodomitis. ⁊c.
Item in filiis iſrael in multis locis.
In pharaone. Exodi. x.
Fecerunt filii iſrael malum in quo dominus irat⁹ tradidit eos in manus diripientium eos: qui ceperunt et vendiderunt eos hoſtibus ſuis. iudicū. ii.
Salomonem prudentiſſimū infatuauit peccatum. iii. Regum. xi
¶ Item famaȝ eius maculauit vn̄ eccleſiaſtici. xlvi. dediſti maculam in gloria tua.
Poſtq̄ ioram rex iuda cepit ambulare ꝑ vias regum iſrael: peſſime receſſit ab eo edō: et noluit ei ſoluere tributum conſuetuȝ. iiii. Regum. viii. ii. Parali. xxi.
Dereliquerunt filii iſrael precepta dei et fecerunt ſibi deos conflatiles: ſeruierunt baal Et poſtea ſequitur: tranſlatus eſt iſrael de terra ſua. iiii. Regum. xvii.
Deſerta eſt hieruſalem: et omnes vrbes iuda: propter maluȝ quod fecerunt: vt me ad iracundiā prouocarent. Hieremie. xliiii.
¶ Cum ſanaſſet deus hominem in grabato iacentem poſtea inuenit euȝ in templo et ait. ecce ſanus factus es: iam amplius noli peccare: ne deterius tibi aliquid contingat. Johannis. v.
Mulier in adulterio deprehēſa ait chriſtus. vade et amplius noli peccare. Johannis. viii.

¶ De penitentia.

¶ Quādiu maria ſoror aaron māſit extra caſtra filiȷ̄ iſrael non proceſſerunt per deſertum. Nu. xii.
Audiens populus iſrael dn̄m iratum eē ꝓpter

murmurationes eorum luxit nimis. et in mane plus facere voluit quam dominus precepit. Numeri. xiiii.

¶ Ad vocē angeli improperantis populo peccā ti beneficia dei leuauerunt oēs voces ſuas: et fleuerunt. Judicum. i.

Dixerūt filij iſrael ad dominū: peccauimus: tu redde quicquid tibi placeat. Et ſequitur: doluit dominus ſuper miſerijs eorum. Judicum. x.

Cito penituit dauid quando nathaz propheta pſum de adulterio reprehendit. ii. Regum. xii.

Achab rex iſrael ſceleratiſſimus cooperuit carnē ſuam cilicio: ieiunauit et dormiuit i ſacco: ambulauit demiſſo capite. et ideo mutata eſt pena ſua quam meruit. iii. Regum. xxi.

¶ Manaſſes rex iuda vinctus cathenis: et in babilonē ductus: egit penitentiam valde corā domino et reduxit eū dñs in hieruſalem in regnū ſuuz ii. Paralipo. xxxiii.

Lamentante eſdra pro peccatis populi dictuz eſt ei. ſi eſt penitentia in iſrael: ſuperpcutiamus fedus cum dño deo noſtro. Eſdre. x.

¶ Audita terribili potentia holofernis: ſacerdotes induerunt ſe cilicijs: et ex toto corde oēs orabant dñm vt viſitaret populum ſuū. Judith. iiii.

Ipſa iudith habēs ſuplūbos ſuos ciliciū: ieiunauit oibus diebus ſuis: preter ſabbata et neomenia et feſta domus iſrael. Judith. viii.

¶ Job quis eſſet iuſtus et timens deum ac recedens a malo tñ dicebat. ego ago penitentiam in fauilla et cinere. Job. xlii.

Niniuite ad predicationē ione: iduerūt ſaccos

a minore vſq; ad maiorem: et predicauerunt ieiu-
nium et egerunt penitentiam. Jone. iii.
¶ Appropinquãte exercitu thimothei: macha
beus et qui cum illo erant deprecabantur dñz. ca-
pita terra aſpergentes lumboſq; cilicijs precincti
ad altaris crepidinẽ prouoluti: vt ſibi eſſet propi-
cius et inimicis eoꝝ inimicus. ii. Machabeoꝝ. x.
Johannes baptiſta ſanctificatus anteq̃ natus
auſteram vitam duxit. Unde de eo dixit xp̄us ipſe
venit non manducans neq; bibens. Mathei. xi.
Luce. vii.
¶ Chriſtus predicationem ſuam a penitentia
legitur incepiſſe. Mathei. iiii.
Exemplum penitentie de magdalena. Luc. vii.
¶ Item de petro xp̄m negante. Mathei. xxvi.
¶ Item de oue perdita in deſerto.
¶ De dragma perdita in domo. Luce. xv.
¶ Item de filio prodigo. Ibidem.
Ut induceret dñs homines ad faciendu; peni-
tentia; exemplũ poſuit de his ſuper quos cecidit
turris ⁊ occidit eos. ſubdens ſi non penitentiã ege
ritis ſimul omnes peribitis. Luce. xiii.
¶ Querentibus iudeis quibuſdã corde cõpũctis
quid faciemus viri frẽs: ait eis petrus: penitẽciã
agite: et baptiſetur vnuſquiſq; veſtrum. Actuũ. ii.
¶ Auditis rationibus petri: quare iuerat ad cor
nelium ⁊ eu; baptiſauerat: tacuerũt fratres: ⁊ glo
rificauerũt deũ dicẽtes. ergo ⁊ gẽtibus penitenti
am deus ad vitam dedit. Actuum. xi.
¶ Tota vita chriſti penitentia fuit.
De perſeuerẽtia ⁊ cõſtãtia.

Joſeph qui a domina ſingulis diebus moleſtatus fuit: perſeueranter reſiſti operi nephando. Geneſis.xxxix.

¶ Moyſes nun q̄ vinci poterat: vt vel in egypto remaneret vel vt paruulos et iumenta pharaoni relinqueret. Exodi.x.

Dauid reprehenſus a fratre ſuo ⁊ etiam a ſaul diſſuaſus non deſiſtit ab incepto. ſꝫ viriliter pugnauit et vicit. i. Regum.xvii.

Perſeueranter egit ioab in obſidione rabath donec capta eſſet ciuitas. ii. Regum.xii.

Item contra abſalon. ii. Regum.xviii.

¶ Item contra ſibā filiam botri in obſidione ciuitatis a abela. ii. Regum.xx

Quāuis neemias in edificando multa paſſus fuerat īpedimenta: non tñ ab opere ceſſauit donec murus eſſet totaliter cōſtructus. Neemie.iiii. ⁊ v.

Thobias licet plaga cecitatis eſſet percuſſus in timore tamen dñi cōtinue ꝑmanſit. Thobie.ii.

¶ Helyachim ſacerdos magnus allocutus eſt oēm iſrahel dicens ſcitote qm̄ dñs exaudiuit orationes veſtras ſi permanſeritis in orationibus et ieiunijs in conſpectu dei. Judicum.iiii.

Mardocheus conſtanter ſe abſtinuit: ne aman ſuperbum adoraret. Heſter.iii.

¶ Socij danielis conſtanter regi dixerunt. notum ſit tibi rex. ꝙ ſtatuam tuam non adoramus: nec tuos deos colimus. Danielis.iii.

¶ Daniel non dimiſit propter crudele decretū darij regis perſarum: quin deum ter in die adoraret. Danielis.vi.

¶ Suſanna conſtanter reſiſtit duobus ſenibus nec eis conſentire voluit. Danielis. xiii.

Eleazarus multa tormenta et mortem perſeuueranter ſuſtinuit. quia noluit contra legem ſuā carnes porcinas comedere. ii. Machabeorum. vi.

¶ Item de perſeuerantia matris. ⁊ vii. filiorꝫ ſecundi Machabeorum. vii.

Diſcipuli chriſti cum matre ieſu et alijs mulieribus poſt aſcenſionē domini perſeueranter permanſerunt in oratione. Actuum. i.

Principes iudeorum videntes petri conſtantiam ⁊ iohannis: admirabantur. Actuum. iiii.

¶ Paulus in confeſſione nominis chriſti multis tribulationibus perſeuerabat. Actuum. xx.

Alij etiam ſancti omnes in chriſti confeſſione leguntur vſqꝫ ad mortem perſeueraſſe.

¶ De permiſſione.

¶ Boni permittunt mala fieri propter diuerſas cauſas. ſicut iacob permiſit abduci beniamin tenere dilectum. propter neceſſitatem victualiū ad inſtantiam filiorum. Geneſis. xliiii.

Moyſes permiſit dari libellum repudij odioſis vxoribus: quia timebat in eis vxoricidium Deutronomij. xxiiii.

¶ Dauid volenti cum populo ſuo exire ad prelium dixit populus melius eſt nobis vt in vrbe maneas ad quos rex ait: quod vobis videtur rectum hoc faciam. ii. Regum. xviii

Cognouit ſimon ꝙ triphon cum dolo petebat duos filios ionathe et centū talenta argenti: iuſſit tñ argentum ⁊ pueros dare ne inimicicias populi

aduerſum ſe cōcitaret. primo Machabeorum. xiii
¶ De preceptis.
¶ Preceptum leue ad implendū: breue ad recipiendū: facile ad retinendū: dedit dn̄s primo parenti dicēs: ex oī ligno paradiſi comedetis. Ge. ii.
Ipſe autem male cuſtodiuit: et penam magnā incurrit Geneſis. iii.
¶ Fecit noe que precepit dominus. ideo in diluuio ſaluatus eſt. Geneſis. vii.
Balaam ariolus dixit balach regi moab: nōne dixi tibi ꝙ quicquid imperaret dominus: hoc facerem. Numeri. xxiii. ecce quantam reuerentiā habeat homo malus ad imperium dei.
¶ Specialem mentionem fecit dominus ioſue de meditatione ⁊ obſeruatione legis: quando conſtituit eum populi ducem. Ioſue. i.
Ipſe autem non preteriuit de mandatis domini vniuerſis. nec vnum quidem verbum quod dominus iuſſerat moyſi. Ioſue. xi.
¶ Saul tam ſignanter electus propter tranſgreſſionem precepti proiectus eſt. i. Regum. xv.
Rex dauid inſtruens filium ſuum ſalomonem ait: tunc proficere poteris: cum cuſtodieris precepta que dn̄s precepit moyſi. i. Paralipo. xxii.
¶ Ordinante ioiade ſummo pontifice duxerūt filium regis ⁊ impoſuerunt ei dyadema: dederunt ꝙ in manu eius tenendam legem: ⁊ conſtituerunt eum regem. ii. Paralipo. xxiii.
Conquerēdo dixit dn̄s hieremie. xxv. ꝓualuerunt ſermones ionadab filij rechab: quos ꝑcepit eis: vt non biberent vinū: quia obedierunt ꝑcepto

patris ſui: ego autem locutus ſum vobis: ⁊ vos me non audiſtis.

¶ Suſanna melius iudicauit incidere in manus hominū ꝙ derelinquere legem dei. Dañ. xiii.

Multi ſub anthiocho maluerunt trucidariꝙ legem dei refringere. i. Macha. i.

¶ Due mulieres q̄ natos ſecūdū legem ⁊ preceptum dn̄i circūciderunt caꝝ infantibus ad vbera ſuſpenſis precipitate ſunt. ii. Macha. vi.

Item nota de eleazaro qualem mortem ſuſtinuit qui noluit carnes ī lege prohibitas comedere. ii. Machabeoꝝ. vi

¶ Item nota de matre cum ſeptem filiis. ii. Machabeorum. vii.

Parentes iohānis baptiſte erāt incedētes in omnibus mādatis ⁊ iuſtificatiōibus dn̄i. Luce. i.

¶ Adoleſcenti q̄renti a xp̄o: q̄d faciā et vitā eternā poſſidebo: reſponſum ē ei: ſi vis ad vitaȝ ingredi ſerua mandata: ⁊ vende omnia. Mathei. xix.

Ad ſeruandum precepta domini nos īducunt alie creature: q̄ ſine difficultate obediūt ei. De bonis angelis non eſt dubium quin ſint miniſtri ei⁹ et faciant voluntatem eius. p̄s. cii.

Unde. ii. Paralipo. imperauit dominus angelo percutienti.

¶ Item de malis ſpiritibus. Luce. iiii. p̄cepit dominus ſpiritui im̄ūdo vt exiret ab hoīe: ⁊ exiuit.

Itē precepit ſoli vt nō occideret Joſue. ix.

¶ Item precepit coruis vt paſcerent heliam: ⁊ fecerunt. iii. Regum. xvii.

¶ Preceptuȝ poſuit ⁊ nō p̄teribit. Pſalmo. cxlviii

De prelatis et principibus bonis.

Bonus prelatus fuit moyſes populo iſrael: qui pro eius liberatione totiens ad pharaonem acceſſi. Exodi. vi.

¶ Populum timentem confortauit dicens: nolite timere: dn̄s pugnabit pro nobis. Exodi. xiiii.

Clamabat ad dominū pro populo: quando populus contra eum murmurabat. Exodi. xvi.

¶ Cum pugnaret contra amalech ipſe ad orādū ſe conuertit et pepulum multum iuuit Exodi. xvii

Receſſurus a populo et in montem iturus: bonos vicarios. ſcꝫ aarō et hur eis reliq̄t. Exo. xxiiii

¶ Uidebatur dominus populum velle delere et moyſen ingentem magnā exaltare: ſed moyſes pro populo inceſſanter orabat: nec dignitatem altiorem cupiebat. Exodi. xxxii.

Deſiderat etiam ꝙ omnes de populo propherarent licet honor ſuus in hoc nimium videretur minoratus fuiſſe. Numeri. xi.

¶ Etiam ipſe moriturus dominum ſollicite rogauit. vt dominus populo deduce idoneo prouideret. Numeri. xxvii.

Seruiuit iſrael domino omnibus diebus ioſue propter quod bonus prelatus multū iuuat ad bonitatem populi. Joſue. xxiiii.

¶ Samuel iudicabat iſrael et circuiebat bethel et galgala et maſphat: vt qui indigebant eo facilius poſſent ad eum habere acceſſum. i. reguꝫ. vii.

¶ Dixit etiam ad populuꝫ: abſit a me hoc peccatum vt ceſſem orare pro vobis ⁊ docebo vos viā rectam et bonam. i. Regum xii.

¶ Videns dauid angelū ppłm pcutientē ꝓ ſe et pro eis orauit.ii. Regū.xxiiii.

Salomon rectum dedit iudicium:vnde omēs timuerunt eum videntes dei ſapientiam eſſe in il lo.iii.Regum.iii.

¶ Signū eſt dilectionis dei:qn̄ principem ac pre latū bonum populo cōcedit. Vnde dixit ſabba re gina ſalomoni:qꝛ te dilexit deus iſrael: iō poſuit te regem ſuper eum: vt facias iudicium ꝛ iuſtici- am.iii.Regum.x.ꝛ.ii.Paral.ix.

Quādiu vixit ioiada ſummꝰ pōtifex ioas rex iuda bonus fuit:ſed ipſo mortuo ad multa mala ſe conuertit.iiii.Regū.xii.

¶ Joſaphat rex iuda conſtituit iudices ſup po- pulū:et diligenter eos inſtruxit:ſecundo. Para- lipo.xix.

¶ Bonus dux fuit machabeus:et fratres eius poſt eum. Macha.per totum.

Cauſa pacis et boni ſtatus ciuitatis: dicitur fuiſſe prudentia et pietas onie ſacerdotis: et ſub ditorū.ii.Macha.ii.

Saluator noſter bonꝰ paſtor aīam ſuam pro nobis poſuit. Johīs.x.

¶ Petrus paſtor eccłie videns iudeos male de diſcipulis ſentientes:confidenter eos excuſauit ꝛ iudeos ſuperauit. Actuū.ij.

¶ Bonus prelatus dꝫ eſſe ſapiens et diſcretus Sapientie.vi. diligite lumen ſapientie qui pre eſtis populo.aliter eī nōpoteſtis mundū ab im- mundo ſpiritu diſcernere nec populum ſibi com- miſſum fideliter regere:aut iuſte iudicare

¶ Bonus prelatus debet inter ſubditos officia diſponere ſicut fecit moyſes q̄ de conſilio iethro ſoceri ſui conſtituit in pp̄lo decuriones quinquagenarios ⁊ decanos. Exo. xviii.

¶ Item debet puſillanimos ⁊ timidos aīare ſicut fecit moyſes qn̄ dixit pp̄lo paueſcenti. nolite timere. Exodi. xiiii.

¶ Item debet oppreſſiones defendere: ſicut oni as qui reſtitit heliodoro templum domini volenti ſpoliare. ii. Macha iii.

¶ Item debet pigros excitare: ſicut fecit iacob filios ſuos audiēs q alimenta in egypto venderētur dicēs. quare negligitis. Ge. xlii.

¶ Itē indigētibus ꝓ poſſe ſuo neceſſaria miſtrare ſicut fecit heliſeus quādo panes diſtribuit inter filios prophetarum. iiii. regum. iiii.

¶ Itē debet ſuperbos refrenare ⁊ increpare vt fecit moyſes dicens: multum erigimini filij leui. Numeri. xvi.

¶ Samuel etiā dixit ſaul: quare nō audiſtis vocem dn̄i. i Regum. xv.

¶ Item debet diſtantes viſitare et precipue ad eum ire non valentes: ſicut fecit ſamuel circuiendo et iudicando. i. regum. vii.

¶ Item debet delinquentes punire: ſicut fecit moyſes quando vitulum aureum adorauerunt. Exodi. xxxii.

Itē debꝫ contumaces et peſtiferos de grege expellere et extirpare: ſicut fecit moyſes de thore et illis qui eis adheſerunt. Numeri. xvi.

¶ Item debet pro omnibus aſſidue orare ſicut fe

cit moyſes et ſamuel.⁊c.

¶ De prelatis malis.

¶ Precepit dominus moyſi dicens: tolle omnes principes populi ⁊ ſuſpende eos contra ſolē quia mali erant. Numeri.xxv.

Dixit moyſes ad aaron qn̄ fecit populo vitulū̄ quid tibi fecit populus hic: vt induceres ſup eum peccatum hoc maximum? quaſi multū̄ peccaret p̄latus in ſubditos. qn̄ eorū̄ praue condeſcendit voluntati. Exodi.xxxiiij.

Totuȝ pondus prelij verſum eſt in ſaul. ⁊ occiſus eſt.i.Regum.xxxi.

¶ Malus fuit et deo non placuit roboȝ: q2 populum nimis grauare voluit: ⁊ ideo magnā̄ eius partem perdidit.iii.regum.xii.

Ipſe quoq3 ierob oam populuȝ ydola fecit adorare.iii.regum.xii.

¶ Rex ſyrie precepit principibus ⁊ turbis ſuis dicens: non pugnabitis contra maiorem et minorem quēpiam: ſed contra regē iſrael ſoluȝ. qui fuit achab nequiſſimus: licet habitum mutaſſet tn̄ occiſus eſt.tertio.regum.xxii.

Manaſſes rex ſeduxit iudā ⁊ habitatores hieruſalē: vt facerent malū.ii.paralipo.xxiii.

De nabuchodonoſor dicitur Iſaie.xiiii.tu eniȝ diſperdidiſti terrā tuam: tu populum occidiſti.

Sedechias dixit principibus hieremiā occidi petentibus ecce in manibus veſtris eſt: nec fas eſt regem vobis quicꝙ negare. Hieremie.xxviii.

¶ De malis principibꝰ ⁊ prelatis dicitur. Ezechie.xxxiii.ve paſtoribus iſrahel: qui paſcebant

ſemetipſos:nonne greges a paſtoribus paſcũtur Et nota ibidẽ multa conſequenter.

¶ Mali fuerunt preſbyteri qui ſuſannam ad mortem condemnabant eo ꝙ noluit eis conſentire: cum.ex hoc magis meruiſſet laudari. Danielis.xiii.

Rex demetrius conſtituit alchimium proditorẽ et impiuꝫ ĩ ſacerdotio:ꝛ mãdauit vt in filios iſrael faceret vltionem.i.Machabeorum. vii.

Bachides elegit viros impios ꝛ conſtituit eos dños regionis ꝛ expugnabat amicos iude.primo Machabeorum.ix.

¶ Proprietatẽ maloꝝ prelatorum tangit dominus.Mathei.xxiii. ſuper cathedram moyſi ſederunt ſcribe et phariſei.ꝛc.dicunt et non faciunt. Et ſequitur clauditis regnum celoruꝫ ante hoĩes et vos non intrabitis.

¶ Item Johannis.x.mercennarius eſt qui nõ eſt paſtor. videns lupum venientem: dimittit oues et fugit.

Pylatus ſciens ꝙ iudei chriſtũ per inuidiã ſibi tradidiſſent:tñ propter fauorẽ populi tradidit eum voluntati eorum.Mathei.xxvii.

Principes ſacerdotũ et qui cum illis erãt iniecerunt manus:in apoſtolos. ꝛ poſuerũt eos in publica cuſtodia.Actuum.iiii.

Item nota quomodo princeps ſacerdotuꝫ paulũ percuti fecit.Actuum:xxiii.

¶ De proditione.

¶ Saul promiſit dauid ſe daturũ filiam ſuaꝫ: vt per hanc occaſionem poſſet a philiſteis occidi

.i.Regum.xviii.

¶ Saluauit dauid habitatores ceyle ab exer citu philiſtinoꝝ:et tñ voluerunt eum tradere ſaul ipſum perſequenti.i.regum.xxiii.

¶ Poſtq̄ ſaul fleuerat dolens de perſecutione dauid.ꝛ eidē iurauit:poſtea perſecutus eſt euꝫ ita nequiter ſicut prius.i.regum.xxiiii.

Urias litteras tulit a dauid ad ioab de morte ꝓ pria.ii.Regum.xi.

¶ Cum ſalutaret ioab amaſam quaſi vellet eū oſculari:percuſſit eum et effudit inteſtina eius.ii. Regum.xx.

Zamrib dux medie patris equitum occidit hela dominum ſuum regem iſrahel:et regnauit poſt eum.vii.diebus tantum.

Obſeſſus enī et circundatus ab hoſtibus in ciuitate ſeipm̄ cū palatio ſuccendit.ii.Regū.xvi.

¶ Duo filij ſennacherib ipſum dominū ſuū in templo occiderunt:neuter tamen poſt eum regnauit.iiii.reguꝫ.xx

Duo ianitores aſueri in ipſum inſurgere volebant ꝛ eum occidere.Heſter.ii.

Iſmael filius nathanie et multi alij cum eo venerunt ad gedeonem:et poſt prandium ipſum occiderunt.Hiere.xli.

¶ Antiochus miſit tribunuꝫ in ciuitates iuda qui venit in hieruſalem:et loquebatur illis verba pacifica in dolo:ꝛ ipſi crediderunt ei.ꝛ poſtea repente irruit ſuper ciuitatem:et percuſſit eum plaga magna.i.Machabeorum.i.

¶ Antiochus cum non poſſet capere ciuitateꝫ

hieruſalem miſit ad illos qui in ea erant pacem facere: et illi receperunt ea͡z et iurauit eis rex. ſed cito rupit iuramentum: et deſtruere fecit murum in giro. i. machabeorum. vi.

¶ Cum ambularet triphon cum rege anthio=cho dño ſuo adoleſcẽtẽ: dolo occidit eũ: ⁊ regnauit poſt eum. i. machabeorum. xiii.

Ptolomeus filius abiada gener ſummi ſacerdotis: fecit continuũ ſymoni et duobus filiis eius ⁊ cũ inebriati eſſent occidit eos. i. macha. xvi.

¶ Appollonius veniens in hieruſalem pace͡z ſimulans quieuit vſq͡z ad diem ſabbati: tũc iudeis feriantibus: ingentem multitudinem peremit. ii. mathei. v.

Judas machabeus illos qui pecuniam acceperant: ⁊ inimicos ſuos obire permiſerunt: tanq̃ ꝓditores occidit: et confeſtim turres occupauit. ii. Machabeorum. x.

De proditione iude quomodo ieſum tradidit. machabeorum xxvi.

Jtẽ quomodo fuit traditus. Actuum. xxiii.

¶ De prouidentia dei.

Fratres ioſeph, ipſum extinguere crediderunt ſ͡z tamen deus aliter ordinauit. Geneſis. xxxvii.

Labam mercedem iacob frequenter mutauit: vt lucrum ei ſubtraheret: ſed tamen dei prouidentia aliter diſpoſuit. Geneſis. xxx.

¶ Poſtq̃ percuſſerat moyſes egyptu͡z. ⁊ poſt hoc corripiendo hebreum offenderat eum: fugit de egypto multis annis quaſi nunq̃ reuerſus. de prouidentia dei tñ remiſſus: ⁊ eduxit filios iſrael

Exodi.ii.
¶ Quãuis deus multotiens ꝓmitteret filijs iſrł introducere in terrã melle ⁊ lacte manantem: duo tñ tm̄ ex illis qui exierũt de egypto. ſ. ioſue ⁊ caleph: terram illam ingreſſi ſunt. reliqui vero non ſed paruuli tm̄. Nu. xiiii.
¶ Filios iſrael deus ſua ꝓuidentia. xl. ãnis pauit in deſerto: et eoꝝ veſtimenta a conſumptione ſeruauit. Deutro. xxix.
¶ Samſon de ſterili matre angelo nunciante natus eſt. et poſt multa mirabilia ad vltimuꝫ ruina domus oppreſſus. Judicũ. xvi.
¶ Filii iſrael cõtra fratres ſuos filios beniamin de conſilio ⁊ volũtate dñi ꝑliantes. bis debellati ſunt ſed illos poſtea penitus deleuerunt. Judicum. xx.
¶ Deus archã ab īfidelibꝰ capi ꝑmiſit: ⁊ ꝑ eã mł ta miracula fecit. et cuꝫ reducereł. lxx. magnos viros ꝑcuſſit: ⁊ alios multos. ſ. l. milia de plebe qui eã viderãt. i. Regũ. vi.
¶ Dauid minimus erat inter frẽs ſuos et quaſi nulliꝰ reputatiõis quẽ tñ deꝰ de ſui ꝓuidẽtia ī regẽ exaltauit. i. Regũ. xvi.
¶ Salomoni dedit deus ſapientiam: diuitias. proſperitatem et pacem: ita ꝙ non erat ſathan neqꝫ occurſus malus in regno ſuo: et tamen in fine permiſit ipm̄ infatuari et peccata committere propter quod inimicos ⁊ aduerſarios ſibi ſuſcitauit. iii. Regũ. xi.
¶ Precepto dñi ieroboã ſuꝑ. x. tribus perfectus eſt: qui tñ ppłm ad ydolatriaꝫ malicioſe induxit

tertio Regum.xii.
¶ Duos principes q̄nquagenarios dn̄s ad orō=
nē helye igne cōſumpſit. iiii. Regū.i.
Rex iſrael manaſſes multa facinora ꝑpetra
uit:et poſtea cathenis vinctꝰ ductus ē in babilonē
ꝛ ibi penitentiam egit; ꝛ exauditus eſt et redu=
ctus.ii. Para.xxxiii.
¶ Joſias rex iuda cum ſanctiſſimam vitā duxiſ=
ſet:tandem perrexit: vt dimicaret ꝯ nechao regē
egypti dicentē ſibi. deſi ne aduerſus deum facere
qui mecū eſt:ne interficiant te.non acq̄euit ioſias
ꝛ iō male ſucceſſit ei.ii. Para:xxxv.
¶ Precepit dn̄s ione vt predicaret adhuc.xl. di
es ꝛ niniue ſubuertetur.lꝫ tn̄ ſciret eos peniten=
tiam acturos. Jone.iii.
¶ Deus redēptionē noſtrā ī filio ſuo mirabiliter
ꝓuidit:vt patet in euangelio.
Petrus xp̄m ter negauit. Mathei.xxv
¶ Thomas de reſurrectōe dn̄i dubitauit. Jo.xx.
Sed prouidit deus ꝙ petrus ex hoc mitior fuit
erga peccatores. Thomas exemplum fidei ad fu
turos fideles
¶ Apl'i qui a iudeis fuerūt incarcerati.diuina ꝓ
uidentia ſunt educti. Actuū.v.
¶ Facta eſt diſcenſio inter paulum et barnabaꝫ
de iohanne marco:ita ꝙ ab inuicē diſcedebant ſꝫ
hoc ex diuina ꝓuidētia eſt factū ꝓpter hoc vt ver
bum dei pluribꝰ nūciaretur. Actuū.xv.

De proſperitate mundana

¶ Proſperitas ꝛ abūdantia rerū tpaliū freq̄nt

occaſio eſt multoꝝ peccatoꝝ. Patet in ſodomi-
tis:qui habitabāt in regione que irrigabatur ſi-
cut paradiſus. dñi. Gen. xix.

¶ Gedeon cū eſſet angelus dñi cū eo ⁊ in area fru
mentū excuteret. fuit bonus ⁊ eū angelus dñi vi-
ſitauit. poſt victoriā male ſe habuit. Judi. viii.

¶ Saul anteq̄ rex eſſet: humilis ⁊ bonus fuit: ſ3
poſtq̄ regni gubernacula ſuſcepit: intumuit: et
mandatū dñi preteriuit. i. Regum. xv.

¶ Poſt multas guerras ⁊ victorias de inimicis
obtentas: remanſit dauid quietus in hieruſalem
⁊ tūc adulteriū cōmiſit ⁊ homicidiū. ii. Regū. xi.

¶ Occaſione multitudinis ſubditoꝝ fecit dauid
populum numerare. quod peccatū dñs grauiter
puniuit. ii. Regum. xxiiii.

¶ Salomoni plus nocuit rerū abūdātia q̄ ꝓfu-
it ſua ſapientia: q2 de reb⁹ tēpalib⁹ aras idoloꝝ
cōcubinis ſuis cōſtruxit. iii. Reg. xi.

¶ Amaſias iuda debellauit edon. et inde eleua
tū eſt cor ei⁹: et voluit cōtra ioas regē iſrael bel-
lare: ⁊ male ſucceſſit ei. iiii. Reg. xiiii.

¶ Cum roboratū fuiſſet regnum roboam ⁊ cōfor
tatum dereliquit legem domini ⁊ omnis iſrael cū
eo. ij. Paral. xii.

¶ Comederūt ⁊ ſaturati ſunt ⁊ impinguati ſūt: et
abūdauerūt delicijs. ⁊ ſeq̄tur te aūt magis ad ira
cūdiam prouocauerūt. Neemie. ix.

¶ Mundana ꝓſperitas amicos carnales multi
plicat quos aduerſitas ſepe fugat. vñ q̄diu iob
plagatus fuit: venerūt ad eū amici ſui: ſed nihil
ei dederūt. Poſtq̄ aūt dñs oia que fuerant Job

addidit duplicia: venerũt ad eum oẽs fratres ſui
et cuncti q̃ nouerant eũ cõſolati ſunt eum: ⁊ porta
uerunt ei munera. Job. xlii.

¶ Thobia a cecitate ſanato venerũt conſobrini
eius: et cõſolabantur eũ. Thobie. xi.

¶ Et nõ legũtur feciſſe qñ paup erat: ⁊ vxoris ei⁹
opus textrinũ exer:ebat. Thobie. ii.

Aman diues inuidebat mardocheo: nichil re-
putans ſe habere: q̃diu illũ vidit in porta regis
manere. Heſter. v.

¶ Adoleſcẽs ille q̃ q̃ſiuit a dño quõ poſſet vitã
eternã habere: habebat multas poſſeſſiões: ⁊ id
circo poſtq̃ aũt xp̃s dedit ei cõſiliũ perfectionis
vt venderet oĩa. ⁊c. abijt triſtis. Mathei. xix. et.
Luce. xviii.

Nota de diuite epulante. Lu. xii.

¶ Emptores ville et boum. ⁊ qui vxorem duxit
vocati ad cenam dñi ſe excuſauerunt: tanq̃ alijs
occupati: pauperes autem et debiles fuerunt in
troducti. Luce. xiiii.

¶ Uidens ieſus ciuitatẽ hirl̃m pace ⁊ quiete fru
entẽ ⁊ vẽturas ſibi miſerias ignorãtem: fleuit di-
cẽs ſi cognouiſſes ⁊ tu ſupple fleres. Lu. xix.

De prudentia ⁊ diſcretione hũana

¶ Abrahã intrãs egyptũ prudenter celauit ſarã
eſſe vxorem ſuam. Ge. xii.

¶ Itẽ prudẽter celauit ſe a loth nepote ſuo. ne
paſtores adinuicẽ litigarẽt. Ge. xiii.

¶ Itẽ diſcrete ante mortẽ diuiſit filijs ſuis porti
ones ſuas: ne poſtea adinuicẽ concertarent. Ge-
neſis. xxi.

¶ Rebecca prudenter ordinauit ꝙ iacob patris benedictionē obtineret: et poſtea eū recedere fecit donec quieſceret furor fratris ſui. Geneſis. xxvii.

Prudenter egit iacob qñ ſeruiuit labā: vt mercedē dignaꝫ pro ſeruitio reciperet. Geneſis. xxxi:

¶ Item quando debuit frater obuiare irato munera promiſit: vt cum placeret: et res ſuas ꝛ familiam dimiſit: ne irruente fratre totum ſimul ꝑderet. Geneſis. xxxii.

¶ Prudenter ſe habuit ioſeph ī domo pharaonis: ſomnia exponendo: et famā predicendo: ꝛ oīa diſcrete ordinando. Geneſis. xli.

Moyſes anteꝙ terraꝫ promiſſionis inuaderet prudenter miſit exploratores: vt eius cōſiderarēt conditiones. Numeri. xiii.

Exploratores ioſue prudenter latebant: donec querentes eos ad propria rediſſent. Ioſue. ii

Phinees ꝛ aliȷ̄ nunciȷ̄ miſſi ad filios ruben diſcrete locuti ſunt: et illi eos verbis prudentiſſimis placauerunt. Ioſue. xxii.

Magna prudentia vſus eſt ioſue: ponendo in inſidias iuxta ciuitatem hay: et fugā poſtea ſectando Ioſue. viii.

Prudenter fecerūt pacē gabaonite cū ioſue et ille eos diſcrete in ſeruitutē redegit Ioſue. ix.

Filiȷ̄ iſrael pugnantes ꝯtra filios beniamin fugā arte ſimulauerūt. ꝛ ſic eos a ciuitate extractos penitus debellauerunt. Iudicum. xx.

¶ Dauid in omnibus factis ſuis prudenter agebat. i. Reguꝫ. xviii.

Ipſe enim corā achis quaſi fatuuꝫ ſe ſimulauit: et

quaſi furientem. vt ſic ab eo fugere poſſet. i. Regum.xxi.

Abigail prudēter dauid placauit iratū: contra virū ſuum nabal i. Regum.xxv.

¶ Nathan propheta prudenter a parabola ipm dauid corripere cepit ⁊ arguere. ii. Regum. xii.

Prudenter egit ioab ad hoc ꝙ per mulierē thecuitē faceret abſalon reuocari. ii. regum. xiiii.

¶ Audiens berſabee ꝙ adonias regnare vellet prudenter locuta eſt ad dauid pro ſe ⁊ filio ſalomone. iii. regum. i

Salomon prudēter inter duas mulieres iudicauit. iii. regum. iii.

Studioſe fecit hieu: finzēs ſe in propheti baal ipm baal adorare et poſtea ipos occidit: et altare baal deſtruxit. iiii. Re. x.

Prudenter prohibuit ezechias rex iuda ne populus nuncii regis aſſiriorū blaſphemantibus reſponderet. Non enī expedit populum reſpondere ꝗ̄t cōtra infideles diſputare. iiii. Regū. xviii.

¶ Ezechias intelligens regem aſſiriorum contra hieruſalem venturum prudenter capita fontium extra ciuitatem obturauit: muros reparauit: et bellatores optimis ſermonibus confortauit. et poſtea ad adorandum dominum ſe conuertit. ii. Paralipo. xxxii.

Neemias cū magna ſollicitudine ⁊ prudentia muros hieruſalez edificauit Neemie. ii. ⁊ iii.

Prudenter egit iudith ad liberationez populi ſui Judith. viii. ix. ⁊ x. ⁊ vſqz ad xiii. incluſiue.

Prudenter egerunt mardocheus et heſter pro

liberatione iudeorum. Heſter. iiii. v. ⁊ vii.
Daniel duos ſenes iudices ſuſannam falſo accuſantes conuicit. Danielis. xiii.
Item viſiones nabuchodonoſor prudenter expoſuit. Danielis. ii. ⁊ iiii.
¶ Item machabeus prudenter ſe ſubtraxit: qñ nichanor eũ dolo capere voluit. i. Macheorum. viii.
Conſtituta fuit dies in qua iuda cuz nichanore loquebatur. Ipſe autẽ iudas pcepit armatos eſſe in locis oportunis: ſi forte ab hoſtibꝰ aliquid mali oriretur. ii. Machabeoꝝ. xiiii.
¶ Cum iuſſiſſet tribunus paulum cedi flegellis reſpondit paulus prudenter centurioni ſibi aſtanti: ſi licet vobis hominẽ romanum et indemnatum flagellare? et diſceſſerunt qui eum torturi erant. Actuum. xxii.
¶ Cum vellet paulus a gretia ĩ syriam nauigare. vt intelligeret ſibi a iudeis paratas ĩſidias prudenter declinauit: et venit per macedoniam Actuum. xx.
¶ Item nota de eius prudentia. Actuũ. xxiii. Cum ſciret ꝙ iudei iurauerant cibum ſe non guſtaturos donec eum occiderent: ipſe fecit hoc prudenter tribuno nunciari: qui eum de nocte ad felicem preſidem cum armatis tranſmiſit. et plura alia nota ibidem.
Cũ feſtus preſes vellet paulũ econtra in hieruſalem reducere: ſciens paulus eoꝝ maliciam: diſcrete ⁊ prudẽter ad ceſarẽ appellauit. Actuũ. xxv
¶ De pueris bone indolis.
¶ Yſaac nec contra dixiſſe nec murmuraſſe legit

qñ pater voluit eum immolare. Geñ. xxii.
¶ Joſeph ſemptem fratres ſuos apd̄ patrē ſuū; de crimine peſſimo accuſauit: per quod patet ꝙ mundus erat et peccatum eorum deteſtabatᷣ. pa tri vero volenti eum ad fratres mittere ait preſto ſum Geneſis. xxxvii.
¶ Samuel puer bonus miniſtrabat in cōſpectu dei. i. Regum. iii.
¶ Dauid puer paruus et humilis erat quando in regem vnctus eſt i. Regum. xvi.
¶ Joas filius ioram regis iuda puer ſeptem an norum erat: quando regnare cepit. fecitq; qd̄ bo num erat coram domino cunctis diebus ioiade ſa cerdotis. iiii. Regum. xii. et. ii. Para. xxiiii.
¶ Poſt mortem autem ioiade cōuertit ſe ad ma lum Octo annorū erat ioſias cū regnare cepiſſet fecitq; quod placitū erat corā dn̄o iiii. Regū. xii.
¶ Thobias cū eēt iunior oībus ī tribu neptalim nichil tamen puerile geſſit in opere. Thobie. i.
¶ Preterea cum filium genuiſſet: eum timere de um docuit ab infantia: et abſtinere ab omni pctō Thobie. iiii.
¶ Daniel et ſocii eius ſine magiſtro et doctore le gem dei ſeruantes: ſobrie pie ⁊ iuſte inter prauos gentiles vixerunt. Danielis. i.
¶ Septem filii matris admirabilis ſapientiā in reſpōſiōibus: mundiciam ī moribus: patientiā in aduerſitatibus habuerunt. ii. Macha. vii.
¶ Johannes batiſta puer creſcebat ⁊ cōfortabatᷣ ſpū ſctō: ⁊ ſancte ⁊ munde ſemper vixit Luce. i.
¶ Puer ieſus humilis et ſapiens: ſubditus pa-

rentibus erat. Luce. ii.

¶ De puſillanimitate

¶ Cum angeli dixiſſent ad loth in monte: ſaluu3 te fac non poſſum inquit ille in monte ſaluari: ne forte apprehendat me malum et moriar. eſt ciuitas hic iuxta ad quam poſſum fugere. Geneſis xix

¶ Videntes filij iſrael egiptios poſt ſe veniẽtes timuerunt valde: lic3 deus eis prius multa bona oſtendiſſet. Exodi. xiiii.

¶ Itẽ timuerunt dñm loquentẽ moyſi: et dixerunt non loquatur nobis deus: ne forte moriamur. Exodi. xx.

¶ Reuelatione facta de cõditiõib9 terre pmiſſionis q habebat cultores fortiſſimos: et vrbes graues atq3 muratas: dixerũt vtinã mortui eſſemus in egypto. Nu. xiii. et xiiii.

Et dixerũt nũc terruerunt nos. Deutro. i.

¶ Poſtq aliquid tulerat de anathemate achor fugauerũt filij hay filios iſrael: et corruerunt ex eis multi. pertimuitq3 cor populi: et ad iſtar aque liquefactum eſt. Joſue. vii.

¶ Gabaonite audiẽtes que fecerat ioſue iericho et hay timuerunt: et fecerunt pactum ſecũdum voluntatem eius. Joſue. ix

¶ Cu3 haberet gedeon in exercitu ſuo. xxxii. milia hoĩm clamatum eſt qui: formidoloſus aut timidus eſt reuertatur. et reuerſi ſunt. xxii. milia hominum. Judicum. vii.

¶ Saul et omnes de iſrael audientes ſermones philiſtei: metuebãt nimis. i. Regũ. xvii.

¶ Veniens ſaul in gelboe ⁊ videns: caſtra philiſtei: timuit: ⁊ expauit cor ei⁹. i. Re. xxviii.

¶ Cum audiſſet exercitus aſſyrioꝝ holofernem eſſe decollatū fugit mēs ab eis ⁊ cōſiliū. ⁊ ſolo tremore ⁊ metu agitati: fuge preſidium ſumunt. Judith. xv.

¶ Petrus ſuper mare ambulans vidit ventum validū et timuit: licet dominuz preſentem habuit Mathei. xiiii.

¶ Vidētes diſcipuli dominū capi / oēs fugierunt petrus a longe ſequebat. Mathei. xxvi.

Arguebat dñs puſillanimitatē diſcipuloꝝ: qui eo pñte cōmotionē maris timebant / dicēs: qd timidi eſtis modice fidei? Mathei. viii.

¶ Nimis puſillanimis fuit petrus: qñ ad vocem ancille dominū negauit. Mathei. xxvi.

De ſabbati obſeruātia

¶ Sabbati obſeruatio ex hoc originē habuit ꝙ dñs die ſeptimo bñdixit. ⁊ in ipo ab oī ope ceſſauit. Geñ. ii.

Sexta die filij iſrael manna in duplici quantitate colligebant: vt die ſabbati omnino vacarent. Exodi. xvi.

¶ Die ſabbati duo agni ⁊ due decime ſile oleo cōſperſe offerebantur. alijs diebus tm̄ vnus. niſi ī ſolēnitatib⁹ ⁊ kalēdis: ad deſignādum ꝙ in ſabbato abundantius deum laudare debemus Numeri. xxviii.

¶ Homo qui in ſabbato ligna colligebat a toto populo fuit lapidatus. Nume. xv

¶ Vidēs neemias hoīes torcularia calcantes